KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.5.2004
KOM(2004) 391 endelig

2004/0127 (CNS)

C6-0080/04

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser

.

(forelagt af Kommissionen)

INDHOLDSFORTEGNELSE

BEGRUNDELSE 4

1. Indledning 4

2. Forslagets mål og indhold: Fra revision af Den Fælles Håndbog til en Fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser 7

3. Valg af retsgrundlag 10

4. Subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet 10

5. Følgerne af de forskellige protokoller, der er vedlagt som bilag til traktaterne 11

   Det Forenede Kongerige og Irland 11

   Danmark 12

   Norge og Island 12

6. Følgerne for de nye medlemsstater af den tofasede gennemførelsesprocedure for akter, der videreudvikler Schengen-reglerne 12

7. Bemærkninger til artiklerne 13

BILAG Oversigt over bestemmelser i Den Fælles Håndbog, der ikke er medtaget 38

RÅDETS FORORDNING om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser 40

Afsnit I Almindelige bestemmelser 44

Afsnit II De ydre grænser 47

Kapitel I Passage af de ydre grænser og indrejsebetingelser 47

Kapitel II Kontrol ved de ydre grænser og nægtelse af indrejse 49

Kapitel III Ressourcer til grænsekontrol og samarbejde mellem medlemsstaterne 54

Kapitel IV Specifikke retningslinjer for kontrol og særordninger 55

Afsnit III De indre grænser 56

Kapitel I Ophævelse af kontrol ved de indre grænser 56

Kapitel II Beskyttelsesklausul 56

Afsnit IV Afsluttende bestemmelser 59

BILAG I Godkendte grænseovergangssteder 62

BILAG II Dokumentation, som underbygger de påberåbte indrejsegrunde 189

BILAG III Vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en tredjelandsstatsborger mindst skal råde over ved grænsepassage ... 191

BILAG IV Retningslinjer for kontrollen ved godkendte grænseovergangssteder 201
BILAG V Retningslinjer for lempelse af kontrollen ved landgrænser 202
BILAG VI Modeller til skilte ved de forskellige baner ved grænseovergangsstederne 203
BILAG VII Retningslinjer for stempling 207
BILAG VIII 208
Del A: Retningslinjer for nægtelse af indrejse 208
Del B: Standardformular for nægtelse af indrejse 210
BILAG IX Liste over de nationale tjenester, der har til opgave at føre kontrol ved grænserne 212
BILAG X Særlige retningslinjer for kontrol af de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser 214
BILAG XI Særordninger for bestemte kategorier af personer 221
BILAG XII Modeller til kort udstedt af udenrigsministerierne 224
BILAG XIII Sammenligningstabel 225

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

I Kommissionens meddelelse "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af den Europæiske Union" af 7. maj 2002[1] (herefter kaldet "meddelelsen om de ydre grænser") blev der opstillet fem hovedelementer i den fælles politik om forvaltning af de ydre grænser, nemlig:

a) et fælles lovgivningskorpus

b) et fælles system for samordning og operativt samarbejde

c) en fælles integreret risikovurdering

d) personale, der er uddannet til at arbejde i en europæiske sammenhæng, og interoperativt udstyr

e) en deling af byrderne mellem medlemsstaterne med sigte på oprettelse af et europæisk grænsekorps.

Hvad angår det "fælles lovgivningskorpus", figurerede en revision af Den Fælles Håndbog om de ydre grænser[2] blandt de foranstaltninger, der skulle gennemføres på kort sigt[3], bl.a. for at "afklare de forskellige bestemmelsers juridiske værdi og gøre dem til en retskilde" og "i [selve håndbogen] indføre visse former for god praksis" baseret på Schengen-kataloget for bedste praksis hvad angår de ydre grænser[4]. Det indgår også i "planen for forvaltning af de ydre grænser ", som Rådet (RIA) vedtog den 13. juni 2002, og som blev støttet af Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni. Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 opfordrede efterfølgende Kommissionen til at "forelægge forslag til en ny udgave af Den Fælles Håndbog, bl.a. vedrørende stempling af tredjelandsstatsborgeres rejselegitimation"[5].

Der er således tale om et vigtigt initiativ i forbindelse med en konsolidering og udvikling af "det lovgivningsmæssige aspekt" af politikken vedrørende den integrerede grænseforvaltning, på samme måde som det kommende agentur for

---

1 KOM(2002) 233 endelig.

2 Beslutning SCH/Com-ex (99)13 af 28. april 1999 om de endelige versioner af Den Fælles Håndbog og De Fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 317). En ajourført version af Håndbogen er offentliggjort i EFT C 313 af 16.12.2002, s. 97 – bortset fra visse fortrolige bilag.

3 De øvrige foranstaltninger på kort sigt omfatter udarbejdelse af en "praktisk vejledning" til grænsevagter – der også skal være tilgængelig elektronisk – og vedtagelse af fælles foranstaltninger vedrørende mindre grænsetrafik (se i den henseende to forslag til forordning fremlagt af Kommissionen den 14.8.2003, KOM(2003) 502 endelig - 2003/0193 (CNS) og 2003/0194 (CNS). Blandt de foranstaltninger, der skal gennemføres på lang sigt, er: indførelse af en procedure for udveksling og behandling af oplysninger, der skal formaliseres mellem de myndigheder, der arbejder ved de ydre grænser, og de myndigheder, der arbejder ved de indre grænser; definition af en institutionel og retlig ramme (kompetence, indsatsområder osv.) for ansatte i det fremtidige europæiske grænsekorps.

4 EU Schengen-katalog – kontrol ved de ydre grænser, udvisning og genindrejse: anbefalinger og god praksis, Rådet for Den Europæiske Union, SG – DG H, 28.2.2002.

5 Se i den henseende Kommissionens forslag til forordning af 6.11.2003, KOM(2003) 664 endelig.

forvaltning af det operative samarbejde ved de ydre grænser[6] udgør det vigtigste element i udviklingen af "det operative aspekt" af denne politik. Det er oplagt, at agenturet vil komme til at spille en afgørende rolle for gennemførelsen af de fælles regler i afsnit II i denne forordning. Der henvises specifikt til agenturets rolle i artikel 14 om det operative samarbejde mellem medlemsstaterne "med henblik på en effektiv grænsekontrol" (se kommentarerne i den henseende).

For at vende tilbage til lovgivningsaspektet udgør Den Fælles Håndbog, der er udarbejdet inden for rammerne af det mellemstatslige Schengen-samarbejde, og som med Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse[7] blev integreret i EU's institutionelle og retlige ramme, nu det grundlæggende instrument for kontrol med EU-medlemsstaternes ydre grænser, selv om visse principper ligeledes figurerer i selve Schengen-konventionen[8] og visse særlige bestemmelser i andre særskilte beslutninger[9].

Selv om "Schengen-reglerne"[10], herunder navnlig de Schengen-regler der har deres retsgrundlag i EF-traktaten[11], nu er fællesskabsregler[12], der finder anvendelse på alle medlemsstaterne[13], beholder de ikke desto mindre deres særlige karakter i forhold til den klassiske fællesskabsret, idet:

- der ikke er tale om "typisk" fællesskabsret, dvs. typiske fællesskabsretlige instrumenter, som f.eks. forordninger eller direktiver, hvilket kan give anledning til tvivl om visse Schengen-bestemmelsers retlige værdi (se nedenfor bemærkningerne til Den Fælles Håndbogs karakteristika)

- der er tale om beslutninger og foranstaltninger, der er truffet i en rent mellemstatslig sammenhæng, og derfor uden fællesskabsinstitutionernes[14] deltagelse, herunder Europa-Parlamentets.

Af disse grunde blev spørgsmålet om en "konvertering" af Schengen-reglerne, der er integreret i Den Europæiske Union, til typiske fællesskabsinstrumenter allerede stillet i den første *Resultattavle for udviklingen i skabelsen af et område med frihed,*

---

6 Se Rådets forslag til forordning (ved at blive vedtaget) KOM(2003) 687 endelig af 11.11.2003.

7 Se *Protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union*, der ved Amsterdam-traktaten blev bilagt EF-traktaten og traktaten om Den Europæiske Union.

8 *Konvention om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985* (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

9 Se f.eks. beslutning SCH/Com-ex (94)17, rev. 4, om indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 168).

10 Vedrørende en definition af Schengen-reglerne henvises til Rådets afgørelse 99/435/EF af 20. maj 1999 om definition af Schengen-reglerne med henblik på, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, at fastsætte retsgrundlaget for de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne.

11 Se afgørelse 1999/436/EF af 20.5.1999 om fastsættelse, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, af retsgrundlaget for hver af de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, p. 17).

12 For så vidt angår bestemmelser, hvis retsgrundlag er traktaten om Den Europæiske Union, er der tale om "unionsregler".

13 I øjeblikket med undtagelse af Det Forenede Kongerige og Irland. Deres særlige situation i forhold til Schengen-reglerne samt om Danmarks og to ikke-medlemsstaters (Norge og Island) situation beskrives i kommentarerne i punkt 5 nedenfor.

14 Kommissionen havde ikke desto mindre en observatørrolle i Schengen-instanserne.

sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union af 24. marts[15] 2000, selv om konklusionen på det tidspunkt var, at "konverteringen af Schengen-bestemmelser til "Amsterdam"-instrumenter bør prioriteres efter den faktiske udvikling på området og ikke ud fra et ønske om at konvertere for konverteringens skyld" (KOM(2000) 167, punkt 1.3).

Hvad angår Den Fælles Håndbog, er den politiske baggrund for beslutningen om en revision allerede anført ovenfor. Fra et teknisk/juridisk synspunkt skal det understreges, at Den Fælles Håndbog er et "hybriddokument", idet den både er en af Fællesskabets retskilder og derved skaber rettigheder og forpligtelser og en praktisk vejledning for grænsevagterne, da den i princippet indeholder alle de oplysninger, grænsevagterne har brug for, men som stammer fra andre retskilder.

Denne "dobbelthed" kan give anledning til uklarhed om dens retlige status, så meget mere som flere af håndbogens afsnit og bilag er en ren gentagelse af andre akter, som f.eks. Schengen-konventionen og de fælles konsulære instrukser[16].

De allerførste drøftelser om behovet for at revidere Den Fælles Håndbog for de ydre grænser blev indledt nogle måneder efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse efter det finske formandskabs initiativ (oktober 1999) om at udsende et spørgeskema til medlemsstaterne om spørgsmålet og om håndbogens krav om fortrolighed. Drøftelserne blev fortsat under de følgende formandskaber[17], og det viste sig, at de fleste medlemsstater ønskede at ændre, tydeliggøre eller udbygge visse dele eller bestemmelser i håndbogen[18]. Drøftelserne førte til vedtagelse af beslutninger om fjernelse eller revision af visse bestemmelser i håndbogen eller afklassificering af visse dele i håndbogen, uden at der blev gennemført en fuldstændig og sammenhængende revision af bestemmelserne på området ydre grænser.

Da der er tale om en meget kompleks øvelse, og da der dukkede nye spørgsmål op under drøftelserne, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt forinden at fremlægge et arbejdsdokument om spørgsmålet (SEK(2003) 736 af 20.6.2003) for at kunne foretage en grundlæggende undersøgelse af reglerne vedrørende de ydre grænser, de eksisterende huller samt den problematik, der følger af håndbogens nuværende struktur.

---

15 KOM(2000) 167 endelig. Kommissionens udarbejdelse af en "resultattavle", der skal ajourføres regelmæssigt, blev besluttet på Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 for "konstant [at] overvåge de fremskridt, der gøres i retning af at gennemføre de nødvendige foranstaltninger" – og overholde de forskellige frister, der er fastsat i Amsterdam-traktaten, Wien-handlingsplanen og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors – for at skabe et egentligt område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

16 Beslutning SCH/Com-ex (99)13, *citeret.* En ajourført udgave er offentliggjort i EFT C 310 af 19.12.2003.

17 Se bl.a. note fra det svenske formandskab og det kommende belgiske formandskab om ændringen af Den Fælles Håndbog (Rådets dok. nr. 9733/01 FRONT 44 COMIX 433 af 18.6.2001), der anbefaler at dele arbejdet op i tre etaper, nemlig: udeladelse af overflødige passager i håndbogen, undersøgelse af, hvilke dele der skal gøres tydeligere, og hvilke nye emner der skal medtages, og endelig en omstrukturering, således at man får en håndbog, der er lettere for medlemsstaternes grænsepoliti at bruge.

18 Se medlemsstaternes svar på det svenske formandskabs spørgeskema fra juni 2001 om håndbogens udformning (Rådets dok. nr. 12290/01 FRONT 55 COMIX 654 af 2.10.2001).

På basis af denne analyse blev der foreslået forskellige mulige fremgangsmåder i arbejdsdokumentet, herunder:

– vedrørende det hensigtsmæssige i at bevare håndbogens nuværende struktur eller fastslå dens retlige status ved at indføre en klar sondring mellem det normative instrument på den ene side og den praktiske vejledning for grænsevagterne på den anden side

– vedrørende en "afpudsning" af den nuværende håndbog eller en udbygning af nogle af afsnittene deri for at udfylde de konstaterede huller og eventuelt indføre relevante bestemmelser fra andre instrumenter i håndbogen

– vedrørende det hensigtsmæssige i at udarbejde en "grundakt" med alle grundprincipper og grundregler for de ydre grænser, der i overensstemmelse med traktatens artikel 202 samtidig giver Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelserne for grundakten.

Endvidere fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at stille følgende yderligere spørgsmål: Da der er tale om at foreslå indførelse af en "fællesskabskodeks for de ydre grænser", ville det så ikke være relevant at udvide anvendelsesområdet for en sådan kodeks til også at omfatte de indre grænser og indføre en egentlig "fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser", altså en tostrenget kodeks, en for de ydre grænser og en for de indre grænser.

I slutningen af juli 2003 udsendte formandskabet et spørgeskema med disse grundlæggende spørgsmål til medlemsstaterne. Langt de fleste delegationer var positive over for Kommissionens forslag om at sondre mellem det retlige instrument og den praktiske vejledning og for nødvendigheden af ikke blot at foretage en afpudsning af håndbogen. De fleste medlemsstater har endnu ikke taget endelig stilling til de to andre spørgsmål, men understreget, at det var nødvendigt med yderligere overvejelser, når der kom konkrete forslag på bordet.

Det skal ligeledes understreges, at der sideløbende med disse overvejelser om Den Fælles Håndbog blev fremlagt forslag vedrørende specifikke spørgsmål, hvor Rådet havde bedt om en hurtig reaktion fra Kommissionens side, nemlig den mindre grænsetrafik og stempling af rejsedokumenter[19]. Indholdet i disse forslag indgår naturligvis i denne forordning, og det er klart, at når forslaget er vedtaget, vil det erstatte de forskellige punktuelle initiativer på grænseområdet.

2. FORSLAGETS MÅL OG INDHOLD: FRA REVISION AF DEN FÆLLES HÅNDBOG TIL EN FÆLLESSKABSKODEKS FOR PERSONERS PASSAGE AF DE FÆLLES GRÆNSER

Formålet med dette forslag, således som oprindelig anført af Kommissionen i meddelelsen om de ydre grænser, og således som det fremgår af planen for forvaltning af de ydre grænser (se ovenfor punkt 1), var at omarbejde Den Fælles Håndbog, dvs. på den ene side fjerne forældede og overflødige bestemmelser i håndbogen og på den anden side udbygge og afklare de aspekter, der har behov for det, på basis af en analyse af de problemer, der opstår i marken, resultaterne af

[19] Se henholdsvis KOM(2003) 502 og KOM(2003) 664.

Schengen-evalueringsbesøg, anbefalingerne i "Schengen-kataloget for bedste praksis" eller arbejdet med dertil knyttede spørgsmål i de relevante instanser i Rådet.

I forbindelse med overvejelserne om dette spørgsmål viste det sig imidlertid, at det var nødvendigt mere generelt at undersøge alle gældende regler vedrørende personkontrol ved grænserne – herunder de relevante bestemmelser i Schengen-konventionen og andre afgørelser truffet af eksekutivkomitéen – for at få en konsolideret og sammenhængende tekst for området.

Som allerede nævnt i punkt 1 fandt Kommissionen det endvidere relevant at benytte lejligheden til at foretage en mere generel regulering af området og også inddrage de indre grænser, herunder reglerne for midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser for området med fri bevægelighed, når omstændighederne kræver det.

Dette forslag til forordning er således mere end blot en omarbejdning af håndbogen i bogstavelig forstand, idet formålet er at udarbejde en egentlig "Fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser", der omfatter både de "ydre grænser" (afsnit II) og de "indre grænser" (afsnit III). Det er helt klart, at de to afsnit supplerer hinanden, hvilket ikke bare skyldes selve definitionen af "ydre grænser" i forhold til "indre grænser" (se forordningens artikel 2), men også det forhold, at den kontrol, der er obligatorisk ved de ydre grænser (forordningens afsnit II), er den samme grænsekontrol, der i medfør af forordningens afsnit III i princippet er forbudt ved de indre grænser (selv om den kan genindføres midlertidigt og undtagelsesvis, se denne forordnings artikel 20-24).

Hvad angår de indre grænser, er indholdet i artikel 2 i Schengen-konventionen samt Schengen-eksekutivkomitéens afgørelse SCH/Com-ex(95)20, rev. 2, stort set overført, dog således at indholdet er tilpasset Fællesskabets retlige ramme. Endvidere er der indført et nyt element i forhold til de eksisterende regler, nemlig muligheden for på samme tid at genindføre kontrol ved alle de indre grænser i tilfælde af en særlig alvorlig grænseoverskridende trussel, herunder navnlig i tilfælde af grænseoverskridende terrortrusler.

Hvad angår kontrollen ved de ydre grænser, skal der skelnes mellem på den ene side grundprincipperne for kontrol – der er defineret i afsnit II i forordningen, og som i det væsentligste er en gentagelse af artikel 3-8 i Schengen-konventionen og visse afsnit i Den Fælles Håndbog – og på den anden side de praktiske retningslinjer for gennemførelsen af denne kontrol, herunder de særlige regler for kontrol ved de forskellige typer grænser (til lands, til vands og i luften). Disse retningslinjer beskrives i forordningens bilag I-XII og vil i fremtiden kunne ændres efter en udvalgsprocedure i overensstemmelse med traktatens artikel 202 og afgørelse 468/1999/EF.

Grunden til, at disse praktiske retningslinjer findes som bilag til grundforordningen, er, at der er tale om regler, der i vidt omfang allerede eksisterer, da de fleste indgår i Den Fælles Håndbog eller er en gentagelse af andre eksisterende Schengen-beslutninger. Det giver mulighed for at samle alle eksisterende regler på grænseområdet (ydre og indre grænser) i en akt og udarbejde en egentlig "fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser".

Samtidig mener Kommissionen, at disse praktiske retningslinjer er egentlige gennemførelsesbestemmelser for principperne i forordningens afsnit II, og at de derfor i fremtiden skal kunne ændres ifølge en udvalgsprocedure (se artikel 30 i denne forordning)[20].

Selv om disse retningslinjer i vidt omfang er en gentagelse af bestemmelserne i Den Fælles Håndbog, er der sket ændringer, hvor det er skønnet nødvendigt, bl.a. for at:

a) fjerne redundante bestemmelser (f.eks. gentagelse af visse artikler fra Schengen-konventionen eller visse afsnit fra de fælles konsulære instrukser) eller overflødige bestemmelser (f.eks. det nuværende punkt 1.1 i afsnit I vedrørende konsekvenserne af indrejsetilladelsen, da ophold i Schengen-området i en periode på højst tre måneder allerede er reguleret af andre bestemmelser[21])

b) videreudvikle visse punkter i lyset af de seneste drøftelser i Rådets kompetente instanser (f.eks. hvad angår indretning af infrastruktur/separate kontrolbaner ved landgrænseovergangssteder eller kontrol af private fly), forslag fremsat af Kommissionen eller en medlemsstat om specifikke spørgsmål (f.eks. om mindre grænsetrafik, stempling af rejsedokumenter eller afvisning af indrejse)[22] samt anbefalingerne i "Schengen-kataloget for bedste praksis". Hvad angår delen om kontrol ved søgrænserne, har det vist sig nødvendigt at indlede mere grundlæggende overvejelser med eksperter fra medlemsstaterne. De nye foreslåede bestemmelser tager således også højde for drøftelserne med disse eksperter, der fandt sted i Bruxelles den 4. december 2003

c) tydeliggøre eller ajourføre visse punkter, f.eks. punkterne om sømænd (nuværende punkt 6.5 i håndbogens afsnit II).

Et skema, der sammenligner bestemmelserne i denne forordning med bestemmelserne i Schengen-konventionen, i Den Fælles Håndbog og i andre Schengen-beslutninger, der er blevet erstattet, er vedlagt som bilag XIII. En tabel, der præciserer, hvilke bestemmelser der ikke er videreført samt grundene til dette valg, findes i begrundelsen.

---

20 I forordning (EF) nr. 790/2001 forbeholder Rådet sig "i løbet af den femårige overgangsperiode, som er nævnt i artikel 67, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab" (betragtning nr. 5) gennemførelsesbeføjelserne hvad angår visse detaljerede bestemmelser og praktiske regler om gennemførelsen af kontrol og overvågning af grænserne "indtil Rådet har undersøgt, på hvilke betingelser sådanne gennemførelsesbeføjelser kan overdrages til Kommissionen efter overgangsperiodens udløb". Forordning (EF) nr. 789/2001 forbeholder ligeledes Rådet gennemførelsesbeføjelserne hvad angår visse detaljerede bestemmelser og praktiske regler angående behandling af visumansøgninger. Dette forbehold, hvad angår beføjelsen til at gennemføre grænsekontrol, dækker en stor del af de nuværende bestemmelser i Den Fælles Håndbog med bilag. Kommissionen, der mener, at de to forordninger er en krænkelse af traktatens artikel 202 samt artikel 1 i afgørelse 1999/468/EF har anlagt sag ved EF-Domstolen mod Rådet med påstand om forordningernes ophævelse (EFT C 245 af 1.9.2001, s. 12 – sag C-257/01).

21 Artikel 20 og 21 i Schengen-konventionen, for hvilke retsgrundlaget i EF-traktaten er artikel 62, stk. 3, (se ovennævnte afgørelse 1999/436/EF af 20.5.1999).

22 Den foreslåede udvikling og integration i forslaget til forordning indeholder den nuværende tekst i forskellige forslag; det er klart, at indholdet skal tilpasses udviklingen i forhandlingerne om disse forslag.

Det er klart, at alle de tilpasninger, der er nødvendige som følge af overgangen fra den mellemstatslige ramme til fællesskabsrammen, er foretaget i den nye tekst (herunder f.eks. "medlemsstater" i stedet for "kontraherende parter" osv.).

Endelig vil Kommissionen, når man er tilstrækkelig langt fremme med drøftelserne om dette forslag, indlede overvejelser om udformning og indhold af en praktisk vejledning for grænsevagterne. I den henseende vil det være relevant at tage højde for de drøftelser, der allerede har fundet sted om spørgsmålet[23].

3. VALG AF RETSGRUNDLAG

Det foreslåede retsgrundlag for denne forordning er EF-traktatens artikel 62, nr. 1 og 2, litra a), da dette instrument både omhandler "foranstaltninger med henblik på i overensstemmelse med artikel 14 at sikre, at personer, uanset om de er unionsborgere eller tredjelandsstatsborgere, ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser" (artikel 62, nr. 1), og "foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser", herunder "standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser (artikel 62, nr. 2, litra a))[24].

Da forslaget er baseret på afsnit IV i EF-traktaten "Visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer", skal det fremlægges og vedtages under hensyntagen til de protokoller, der er vedlagt som bilag til Amsterdam-traktaten om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling. Ifølge artikel 6 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union (Schengen-protokollen) deltager Norge og Island også som associeret i gennemførelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne. Følgerne af de forskellige protokoller gennemgås i punkt 5 nedenfor.

4. SUBSIDIARITETS- OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

I medfør af EF-traktatens artikel 62, nr. 1 og 2, litra a), har Fællesskabet beføjelse til at vedtage foranstaltninger både vedrørende passage af medlemsstaternes indre grænser for at sikre, at der ikke er personkontrol ved grænserne, og vedrørende passage af de ydre grænser. Disse foranstaltninger skal vedtages senest fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse.

De nuværende fællesskabsbestemmelser om passage af medlemsstaternes ydre grænser samt fjernelse af enhver personkontrol ved de indre grænser er en del af Schengen-reglerne, der er integreret i Den Europæiske Union. Disse regler skal imidlertid tydeliggøres, udbygges og suppleres. Det er således klart, at de nuværende

---

[23] Se bl.a. dokument forelagt af det belgiske formandskab "Forslag til en praktisk vejledning for grænsevagter" (dok. 12876/01 FRONT 56 COMIX 679 af 17.10.2001).

[24] Se ovennævnte afgørelse nr. 1999/436. I den henseende skal det imidlertid bemærkes, at hvad angår retsgrundlaget for beslutningen om de endelige udgaver af Den Fælles Håndbog og de fælles konsulære instrukser (SCH/Com-ex (99)13), er der en forskel mellem de forskellige sproglige udgaver: de engelske og franske udgaver i EFT L 176 angiver både artikel 62 og 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab som retsgrundlag for Den Fælles Håndbog og de fælles konsulære instrukser, mens alle de andre sproglige udgaver udelukkende angiver artikel 62 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

regler for de indre og ydre grænser kun kan udbygges ved at vedtage fællesskabsforanstaltninger baseret på EF-traktaten.

EF-traktatens artikel 5 fastsætter, at "Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne traktats mål ".

Den form, der er valgt til denne fællesskabsforanstaltning, skal gøre det muligt at nå forslagets målsætning og sikre en så effektiv gennemførelse som mulig.

Da det her foreslåede initiativ, nemlig en "fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser", er en videreudvikling af Schengen-reglerne, er det valgte instrument en forordning, således at der sikres en ensartet gennemførelse i alle de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne.

5. FØLGERNE AF DE FORSKELLIGE PROTOKOLLER, DER ER VEDLAGT SOM BILAG TIL TRAKTATERNE

Retsgrundlaget for forslagene til foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes indre og ydre grænser findes i EF-traktatens afsnit IV, og derfor gælder den variable situation, der er fastlagt i protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling.

Dette forslag er en videreudvikling af Schengen-reglerne. Derfor skal følgerne af de forskellige protokoller undersøges:

Det Forenede Kongerige og Irland

Ifølge artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union kan "Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der ikke er bundet af Schengen-reglerne, til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle disse regler".

Dette forslag er en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige og Irland ikke deltager i ifølge afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og afgørelse 2002/1925/EF af 28. februar 2002 om anmodningen for Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne. Det Forenede Kongerige og Irland deltager således ikke i vedtagelsen og er ikke bundet af forslaget og heller ikke forpligtet til at gennemføre det.

Hvad angår de indre grænser (denne forordnings afsnit III), skal der endvidere tages højde for protokollen om anvendelse af visse aspekter af artikel 14 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og på Irland, ifølge hvilken Det Forenede Kongerige og Irland har ret til at indføre og udøve personkontrol ved grænserne, herunder ved grænserne til de områder, hvis eksterne forbindelser henhører under dets ansvar. I henhold til samme protokol har de øvrige medlemsstater ret til at foretage kontrol af personer, der ankommer til deres område fra Det Forenede Kongerige eller fra områder, hvis eksterne forbindelser henhører under dets ansvar, eller som ankommer fra Irland.

Danmark

Ifølge protokollen om Danmarks stilling, der er vedlagt som bilag til Amsterdam-traktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bortset fra "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa" (tidligere artikel 100c i EF-traktaten).

Dette forslag udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, og ifølge artikel 5 i protokollen gælder det, at "Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller et initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning".

Norge og Island

I overensstemmelse med artikel 6, første led, i Schengen-protokollen blev der den 18. maj 1999 indgået en aftale mellem Rådet, Norge og Island om disse to staters deltagelse i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne[25].

Artikel 1 i denne aftale fastsætter, at Norge og Island deltager som associeret i Det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions aktiviteter på de områder, der er omfattet af de i bilag A (Schengen-reglerne) og B (bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs retsakter, der træder i stedet for eller er vedtaget i henhold til Schengen-aftalen) til denne aftale nævnte bestemmelser eller bestemmelser, der følger heraf.

I henhold til aftalens artikel 2 skal bestemmelserne i alle retsakter eller foranstaltninger vedtaget af Den Europæiske Union, der ændrer eller udbygger de integrerede Schengen-regler (bilag A, B), også gennemføres og anvendes af Norge og Island.

Dette forslag supplerer og videreudvikler Schengen-reglerne som defineret i bilag A til aftalen.

Det skal derfor drøftes i det "fælles udvalg" som omhandlet i aftalens artikel 4 for at give Norge og Island mulighed for at "forklare de problemer, de måtte have i forbindelse med "foranstaltningen, og "udtale sig om alle spørgsmål vedrørende udviklingen af bestemmelser af betydning for dem eller gennemførelsen heraf".

6. FØLGERNE FOR DE NYE MEDLEMSSTATER AF DEN TOFASEDE GENNEMFØRELSESPROCEDURE FOR AKTER, DER VIDEREUDVIKLER SCHENGEN-REGLERNE

Ifølge artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten[26] er bestemmelserne i Schengen-reglerne og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. det

[25] EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
[26] EFT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

bilag, som er omhandlet i den pågældende artikel, bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen. De bestemmelser og retsakter, som ikke er omhandlet i det pågældende bilag, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen, men finder først anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet afgørelse herom i overensstemmelse med den pågældende artikel (artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten).

Der er tale om den såkaldte "Schengen-gennemførelsesprocedure i to faser", som betyder, at nogle af Schengen-reglerne er bindende og finder anvendelse ved tiltrædelsen af EU, mens andre - nemlig dem, der er tæt knyttet til ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser - er bindende ved tiltrædelsen, men først finder anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet den nævnte afgørelse.

Hvad angår Schengen-reglerne om de ydre grænser (artikel 3-8 i Schengen-konventionen og de dertil knyttede gennemførelsesbeslutninger, herunder Den Fælles Håndbog), er de opført i det nævnte bilag og er således bindende og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsen[27].

Schengen-bestemmelserne om ophævelse af personkontrol ved de indre grænser opremses derimod ikke i dette bilag og finder derfor ikke anvendelse på de nye medlemsstater fra tiltrædelsen.

Dette forslag, der erstatter og videreudvikler Den Fælles Håndbog samt visse bestemmelser i Schengen-konventionen med henblik på at indføre en "fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser", vil, når det er vedtaget, udelukkende være bindende og finde anvendelse på de nye medlemsstater, hvad angår bestemmelserne om de ydre grænser (afsnit II med dertil knyttede bilag samt afsnit I og IV, da de henviser til bestemmelserne i afsnit II).

Med hensyn til bestemmelserne om passage af de indre grænser (afsnit III samt afsnit I og IV, da de henviser til bestemmelserne i afsnit III) vil de først finde anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet den afgørelse, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten.

7. BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Afsnit I - Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Denne artikel definerer formålet med denne forordning, nemlig indførelse af regler for personers passage af de fælles grænser, der både omfatter regler for kontrol ved de ydre grænser (afsnit II med bilag) og regler for fjernelse af personkontrol ved de indre grænser og i særlige situationer genindførelse af kontrol (afsnit III).

[27] Bortset fra artikel 5, stk. 1, litra d), der vedrører konsultation af Schengen-informationssystemet.

Artikel 2

De fleste af definitionerne i denne artikel er taget fra artikel 1 i Schengen-konventionen, selv om det i nogle tilfælde har været nødvendigt at afklare eller videreudvikle nogle af de eksisterende definitioner eller tilføje nye. Det har endvidere været nødvendigt at tilpasse dem for at tage højde for fællesskabsterminologien (f.eks. "medlemsstater" i stedet for "kontraherende parter").

Det er klart, at henvisningen til "medlemsstater" i definitionerne og generelt i hele forslaget skal forstås under hensyntagen til på den ene side Schengen-protokollen, hvad angår Det Forenede Kongeriges og Irlands anvendelse af Schengen-reglerne (se punkt 5 ovenfor), og på den anden side tiltrædelsestraktatens artikel 3 om de nye medlemsstaters gennemførelse af Schengen-reglerne i to faser (se punkt 6 ovenfor). Der skal ligeledes tages højde for Norges og Islands særlige situation i forhold til Schengen-reglerne, således som præciseret i punkt 5 ovenfor. I begrundelsen anvendes udtrykket "Schengen-stater" af rent praktiske grunde for at henvise til de stater, der fuldt ud anvender Schengen-reglerne i overensstemmelse med traktaterne og de forskellige tilknyttede bilag.

Definitionerne af henholdsvis "indre grænser" og "ydre grænser" stammer hovedsagelig fra artikel 1 i Schengen-konventionen, der definerer indre grænser som Schengen-staternes fælles landgrænser, samt deres lufthavne for så vidt angår interne flyvninger og Schengen-staternes søhavne og havne ved indre vandveje for så vidt angår færgeruter. Begrebet "havn ved indre vandveje" er tilføjet for også at dække de tilfælde, hvor en sø grænser op til flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande (f.eks. Bodensøen, der grænser op til Tyskland, Østrig og Schweiz)[28].

Definitionen af "intern flyvning" stammer også fra konventionens artikel 1 og dækker enhver flyvning, der udelukkende er påbegyndt i og går til Schengen-staternes område.

Definitionen af "færgerute" er tilføjet her, da den findes i definitionen af "indre grænser". Den stammer fra den nuværende definition i den del af håndbogen, der omhandler kontrol med skibstrafikken (punkt 3.4.1.5 i del II), selv om den er tilpasset for at være i overensstemmelse med gældende fællesskabsret[29].

Begrebet "tredjelandsstatsborger" er defineret negativt, idet definitionen udelukker unionsborgere som omhandlet i EF-traktatens artikel 17, stk. 1. Det omfatter således også flygtninge og statsløse.

Definitionen af "tredjelandsstatsborger, der er indberettet som uønsket" stammer fra artikel 1 i Schengen-konventionen og henviser til en tredjelandsstatsborger, der efter artikel 96 er indberettet til Schengen-informationssystemet som uønsket.

---

28 Uden at det berører de igangværende forhandlinger med Den Schweiziske Konføderation om associering af landet til Schengen-reglerne.

29 Direktiv 2002/6/EF af 18.2.2002 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT L 67 af 9.3.2002, s. 31) og Rådets direktiv 98/41/EF af 18.6.1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater (EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35).

Begrebet "personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed" er nyt i forhold til konventionen og omfatter:

– unionsborgere efter EF-traktatens artikel 17, stk. 1, samt tredjelandsstatsborgere, der er medlem af en unionsborgers familie, og denne udøver sin ret til fri bevægelighed i Den Europæiske Union. Der henvises her til direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, der giver detaljerede oplysninger om de rettigheder, der er tillagt disse kategorier af personer (se kommentar til artikel 3).

– tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og disse lande på den anden side, er tillagt en ret til fri bevægelighed, der svarer til unionsborgernes ret til fri bevægelighed. Denne henvisning vedrører navnlig de lande, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Den Schweiziske Konføderation.

Definitionen af "grænseovergangssted" stammer fra artikel 1 i Schengen-konventionen og henviser til alle godkendte grænseovergangssteder ved de forskellige typer grænser.

Begrebet "grænsekontrol" er hentet fra artikel 1 i Schengen-konventionen og er den kontrol ved grænserne, der uagtet andre kontrolgrunde udelukkende foretages på grund af den planlagte grænsepassage. For at afklare betydningen og rækkevidden af begrebet skal det understreges, at det generelle begreb grænsekontrol både omfatter:

– personkontrol ved grænseovergangsstederne, og

– overvågning af strækningerne mellem grænseovergangsstederne.

Der indføres en definition af "grænsevagt" for i forordningen at afklare, hvilke nationale myndigheder, der i henhold til den enkelte medlemsstats nationale lovgivning har til opgave at foretage grænsekontrol.

Hvad angår definitionen af "mindre grænsetrafik", der er ny i forhold til Schengen-konventionen, henvises der til definitionen i artikel 3 i forslag til Kommissionens forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser, der stadig behandles (se KOM(2003) 502 endelig, 2003/0193(CNS)).

Definitionen af "transportvirksomhed" er en gentagelse af artikel 1 i Schengen-konventionen og henviser til enhver fysisk eller juridisk person, der i erhvervsmæssigt øjemed udfører personbefordring ad de forskellige transportveje.

Definitionen af "opholdstilladelse" er taget fra artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere[30]. Definitionen stammer fra artikel 1 i Schengen-konventionen, men tilføjer samtidig – af klarhedshensyn – at visa ikke er omfattet af

[30] EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

definitionen af "opholdstilladelse". Punkt iii) i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1030/2002, der vedrører udelukkelse fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1030/2002 for visse opholdstilladelser udstedt af de medlemsstater, der ikke anvender bestemmelserne i artikel 21 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (bl.a. Det Forenede Kongerige, der ikke desto mindre anvender forordning (EF) nr. 1030/2002), er ikke medtaget, da det ikke er relevant for denne forordning.

Endelig stammer de tre sidste definitioner fra det nuværende punkt 3.4.1, del II, i Den Fælles Håndbog.

Artikel 3

Denne artikel definerer forslagets anvendelsesområde, der gælder alle de personer, der passerer en medlemsstats grænse, uden at det påvirker de rettigheder, der er tillagt bestemte personkategorier som følge af andre fællesskabsretlige instrumenter. I øvrigt blev det allerede i selve Schengen-konventions artikel 134 (forældet siden den 1. maj 1999) foreskrevet, at disse bestemmelser kun fandt anvendelse "i det omfang, de er [var] forenelige med fællesskabsretten".

Hvad angår de personer, der er omfattet af fællesskabsretten, betyder det, at denne forordning ikke berører bestemmelserne i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, og heller ikke de eksisterende aftaler med visse tredjelande om personers frie bevægelighed (se ovenfor kommentar til artikel 2). Det omhandlede direktiv foreskriver bl.a. i artikel 5, at unionsborgere kan indrejse på medlemsstaternes område med et gyldigt identitetskort eller pas (familiemedlemmer og tredjelandsstatsborgere kan indrejse på basis af et pas, således at der eventuelt kan kræves visum, der udstedes til dem gratis og med den nødvendige bistand). Unionsborgere og andre personer, der er omfattet af fællesskabsreglerne om fri bevægelighed, er derfor kun underlagt den skærpede kontrol efter artikel 6, når der er formodning om, at den omhandlede person udgør en reel, aktuel og alvorlig trussel mod en medlemsstats offentlige orden, offentlige sikkerhed eller offentlige sundhed. Det gælder ligeledes nægtelse af indrejse (artikel 11 i denne forordning): de personer, der er omfattet af fællesskabsreglerne, kan kun nægtes indrejse, hvis de udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed i overensstemmelse med artikel 27 i ovennævnte direktiv. Dette direktiv indeholder ligeledes de nærmere regler og proceduremæssige garantier for de personer, der er omfattet af fællesskabsreglerne om fri bevægelighed, og som nægtes indrejse.

Hvad angår flygtninge og personer, der ansøger om international beskyttelse, vedrører henvisningen først og fremmest de rettigheder, der følger af Genevekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, samt de forskellige fællesskabsretlige instrumenter, der allerede er vedtaget, eller som er under vedtagelse, vedrørende international beskyttelse.

Henvisningen til længerevarende ophold, således som nævnt i direktiv 2003/109/EF, tager navnlig sigte på at sikre de rettigheder, der følger af direktivet, idet tredjelandsstatsborgere med længerevarende ophold har mere gunstige betingelser i

forhold til andre tredjelandsstatsborgere med hensyn til ophold i de andre medlemsstater.

Afsnit II – Ydre grænser

Artikel 4

Stk. 1 og 2 i denne artikel stammer fra den nuværende artikel 3, stk. 1, i Schengen-konventionen samt punkt 1.3, 1.3.1, 1.3.2 og 1.3.3 i Den Fælles Håndbog (del I). Disse bestemmelser fastslår det generelle princip om passage af grænserne ved de godkendte grænseovergangssteder og inden for åbningstiden samt undtagelserne fra dette princip, f.eks. i forbindelse med mindre grænsetrafik, lystsejlads eller kystfiskeri og sømænd, der går i land. En eksisterende praksis er ligeledes tilføjet og forklaret, nemlig muligheden for at indføre særlige grænseovergangssteder med henblik på mindre grænsetrafik. Det er i overensstemmelse med Kommissionens forslag om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik (KOM(2003) 502 endelig).

Listen over alle godkendte grænseovergangssteder findes i bilag I til denne forordning (nuværende bilag 1 i håndbogen).

Stk. 3 er en omformulering af artikel 3, stk. 2, i Schengen-konventionen om sanktioner for ulovlig passage af grænserne for at sikre større overensstemmelse med fællesskabsformuleringerne uden derved at ændre princippet. Der er indsat en henvisning til de internationale forpligtelser vedrørende international beskyttelse. Den henviser navnlig til artikel 31 i Geneve-konventionen om flygtninge; denne artikel forbyder bl.a. idømmelse af strafferetlige sanktioner for flygtninge i tilfælde af ulovlig indrejse eller ophold, hvis de kommer direkte fra det område, hvor deres liv eller deres frihed var truet, og de indrejser eller opholder sig på værtslandets område, forudsat at de straks henvender sig til myndighederne og gør rede for de anerkendte gyldige grunde til deres ulovlige indrejse eller ophold.

Artikel 5

I stk. 1 gentages de indrejsebetingelser, der allerede figurerede i artikel 5, stk. 1, i Schengen-konventionen. Det skal understreges, at den medlemsstat, ved hvis grænse en tredjelandsstatsborger henvender sig, er ansvarlig for at foretage indrejsekontrol ikke bare i egen interesse, men også i alle de andre Schengen-landes interesse, da der ikke længere er kontrol ved grænserne inden for Schengen-området. Det er bl.a. derfor, at vurderingen af truslen for den offentlige orden og den indre sikkerhed skal ske under hensyntagen til alle Schengen-landenes interesse, først og fremmest gennem SIS-kontrollen, men også gennem de kompetente myndigheders udveksling af andre relevante oplysninger.

Til de betingelser, der allerede er opført i Schengen-konventionen, er tilføjet en betingelse om ikke at udgøre en trussel for den offentlige sundhed. Sidstnævnte betingelse betragtes allerede i nærmere afgrænsede tilfælde som en gyldig grund for at nægte en unionsborger indrejse (direktiv 64/221/EØF). Betingelsen gentages i det nye direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, der fastslår betingelserne for at anvende dette kriterium. Indførelse af begrebet

offentlig sundhed i forordningen giver mulighed for at skabe sammenhæng mellem de to retsakter og undgå forskelsbehandling mellem unionsborgere og tredjelandsstatsborgere.

De dokumenter, der er gyldige med henblik på grænsepassage, er defineret i eksekutivkomiteens afgørelser SCH/Com-ex (98)56 og SCH/Com-ex (99)14 af 28.4.1999[31], der bl.a. indeholder *en liste over rejsedokumenter, der giver mulighed for at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med ensartet visum,* der regelmæssigt ajourføres af Rådets generalsekretariat.

Stk. 2 henviser til bilag II, hvad angår den dokumentation og de oplysninger, der underbygger, at betingelserne i stk. 1, er opfyldt. Det er klart, at der ikke skal kræves dokumentation for grundene til indrejse med henblik på et ophold af kort varighed i medlemsstaterne af tredjelandsstatsborgere, der besidder en gyldig opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat. Til de allerede eksisterende kategorier (rejser i erhvervsøjemed, turistrejser osv.) er der tilføjet et punkt om dokumentation, der skal fremlægges af personer, der er omfattet af ordningen for mindre grænsetrafik. Det hænger sammen med de to forslag i Kommissionens forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser (KOM(2003) 502 endelig), der blandt indrejsebetingelserne nævner "dokumenter, der beviser, at de har status som indbyggere i grænseområderne, og at de har legitime grunde til hyppigt at passere grænsen i forbindelse med mindre grænsetrafik, såsom familiemæssig tilknytning eller sociale, kulturelle eller økonomiske grunde". Det er således nødvendigt i hvert fald til orientering at præcisere, hvilke typer dokumenter der faktisk kan kræves af indbyggere i grænseområder inden for rammerne af ordningen for mindre grænsetrafik. Endvidere er der tilføjet et sidste punkt om visumpligtige tredjelandsstatsborgeres forpligtelse til at besidde en rejsesygeforsikring. Dette er en mindre tilpasning af det punkt, der for nylig er indsat i håndbogen med Rådets beslutning om rejsesygeforsikring (beslutning 17/2004/EF af 22. december 2003).

Stk. 3 vedrører de kriterier, der gælder for vurdering af subsistensmidler; stykket henviser til bilag III (nuværende bilag 10 i håndbogen) med hensyn til de referencebeløb, der årligt fastsættes af hver medlemsstats nationale myndigheder.

Princippet i stk. 4 indgår ikke udtrykkeligt i artikel 5 i Schengen-konventionen, men følger af konventionens artikel 21 (der giver mulighed for, at indehaveren af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en Schengen-stat kan færdes frit i de andre Schengen-stater i en tremåneders periode). Det nævnes endvidere i det nuværende punkt 6.2 i del II i håndbogen.

Stk. 5 er en gentagelse af bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i Schengen-konventionen om tilladelse til gennemrejse for tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et returvisum udstedt af en Schengen-stat – selv om de ikke opfylder indrejsebetingelserne – medmindre de pågældende er opført på den nationale liste over uønskede udlændinge.

---

[31] EFT L 239 af 22.9.2000, s. 207 og 298.

Endelig præciseres det i stk. 7, at listen over opholdstilladelser, som de to foregående stykker henviser til, omfatter både opholdstilladelser udstedt af medlemsstaterne (fra den 12. august 2004) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser, og de tilladelser og returvisa, der figurerer i bilag 4 i de fælles konsulære instrukser.

Artikel 6

Denne artikel, der hovedsagelig gengiver indholdet af den nuværende artikel 6, stk. 1 og 2, i Schengen-konventionen, samt det nuværende punkt 1.2 i del II i Den Fælles Håndbog, definerer de ensartede principper, ifølge hvilke grænsekontrollen skal udføres.

Stk. 2 præciserer, at alle personer, herunder også unionsborgere, der passerer en medlemsstats ydre grænse, skal underkastes en kontrol, der gør det muligt at fastslå deres identitet på grundlag af forelagt eller forevist rejselegitimation. Det præciseres endvidere, at kontrollen skal foretages i overensstemmelse med den nationale lovgivning, og at den også kan omfatte kontrol af motorkøretøjer og genstande, som personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af. Det skal imidlertid understreges, at inden for rammerne af denne forordning er formålet med kontrol af køretøjer og genstande, der tilhører den person, der passerer en ydre grænse, udelukkende at sikre, at betingelserne i artikel 5 er opfyldt, herunder forebyggelse af ulovlig indvandring (f.eks. for at sikre, at der ikke er ulovlige indvandrere skjult i et køretøj) og mulige trusler mod medlemsstaternes indre sikkerhed og offentlige orden (f.eks. for at sikre, at den omhandlede person ikke besidder våben eller andre farlige genstande). Det forhindrer naturligvis ikke, at der gennemføres anden form for kontrol (f.eks. toldmæssig, veterinær eller fytosanitær kontrol) i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller den relevante nationale lovgivning.

Endvidere skal tredjelandsstatsborgere underkastes en skærpet kontrol ved ind- og udrejse (stk. 3), der giver mulighed for at undersøge grundene til deres indrejse på medlemsstaternes område og sikre sig, at de ikke udgør en trussel for medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed og offentlige sundhed.

Som allerede nævnt (se kommentar til artikel 3) kan der ikke foretages skærpet kontrol af personer, der er omfattet af fællesskabsreglerne om fri bevægelighed, medmindre der er formodning om, at den omhandlede person udgør en reel, aktuel og alvorlig trussel mod en medlemsstats offentlige orden, offentlige sikkerhed eller offentlige sundhed.

Endelig henviser stk. 4 til bilag 4, hvad angår de praktiske retningslinjer for personkontrol.

Artikel 7

Denne artikel gengiver med ændringer den nuværende artikel 6, stk. 2, litra e), i Schengen-konventionen. Den nye formulering, herunder navnlig den begrænsede mulighed for lempelser i tilfælde af "særlige og uforudsete omstændigheder", er baseret på Kommissionens forslag om forpligtelsen for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter (KOM(2003) 664 af 6. november 2003). Endvidere er

tredjelandsstatsborgeres mulighed for at få deres rejsedokument stemplet, selv om der er indført en lempelse af kontrollen ved de ydre grænser, ligeledes taget fra ovennævnte forslag og indsat her.

Stk. 3 fastsætter de praktiske retningslinjer for lempelse af kontrollen samt de prioriteringskriterier, der er opført i bilag V. Som i de nuværende regler skal kontrol med indrejsetrafikken prioriteres højere end kontrol med udrejsetrafikken.

Artikel 8

Der er tale om en ny artikel med horisontale bestemmelser om indretning af separate kontrolbaner ved grænseovergangsstederne samt om mindstekrav i forbindelse med skiltning. Forpligtelsen til at indrette separate kontrolbaner for at sondre mellem kontrolbaner til personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed, og kontrolbaner til tredjelandsstatsborgere ifølge afgørelse SCH/Com-ex(94)17, rev. 4[32], gælder på nuværende tidspunkt udelukkende for internationale lufthavne. I samme afgørelse foreskrives der ensartede mindstekrav i forbindelse med skiltning for at sondre mellem EU-borgere og ikke-EU-borgere. Hvad angår søgrænserne, herunder navnlig kontrol af personer om bord på færger, foreskrives det i det nuværende punkt 3.4.4.5 i del II i håndbogen, at "Infrastrukturen skal indrettes med henblik herpå alt efter de eksisterende muligheder" for at adskille kontrollen af borgere i Den Europæiske Union og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) på den ene side og tredjelandsstatsborgere på den anden. De nuværende regler indeholder ingen bestemmelser om indretning af infrastrukturen ved landgrænserne.

Denne nye artikel er således baseret på de eksisterende bestemmelser, samtidig med at der også tages højde for det arbejde, der blev indledt i 2003 i "Grænsegruppen", herunder navnlig forslaget til beslutning om fastsættelse af mindstekrav i forbindelse med skiltning ved grænseovergangssteder[33], samt Rådets konklusioner om separate baner ved de ydre grænseovergangssteder[34].

Forpligtelsen til at indrette separate kontrolbaner bevares, hvad angår internationale lufthavne. Det er derimod frivilligt, om man vil indrette separate baner ved medlemsstaternes sø- og landgrænseovergangssteder. Særlige bestemmelser om indretning af baner ved landgrænserne findes i bilag X (se kommentar nedenfor).

Hvad angår mindstekravene, er indholdet i ovennævnte forslag til beslutning fastholdt for at tage højde for nødvendigheden af også at lade schweiziske statsborgere og deres familiemedlemmer være omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed efter ikrafttrædelsen den 1. juni 2002 af aftalen om fri bevægelighed for personer, der er indgået med Den Schweiziske Konføderation. Det skal bemærkes, at de personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed, ligeledes kan bruge de andre baner, der ikke længere er mærket "NON EU/EEA" men "ALL PASSPORTS". Modellerne til disse skilte findes i bilag VI.

---

32 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 168.
33 Rådets dokument nr. 16184/03 FRONT 186 COMIX 769.
34 Rådets dokument nr. 8498/03.

Senest den 31. maj 2009 skal medlemsstaterne have tilpasset alle skilte ved grænseovergangsstederne; hvis de imidlertid opsætter nye skilte eller udskifter eksisterende skilte inden denne dato, skal de her fastsatte mindstekrav overholdes. Det fremgår ligeledes af ovennævnte forslag.

Ved grænserne mellem de medlemsstater, der endnu ikke har ophævet kontrollen ved deres fælles grænser på grund af anvendelsen af Schengen-reglerne i to faser, er anvendelsen af denne artikel frivillig. Det skyldes ønsket om ikke at pålægge medlemsstaterne for store investeringer ved grænser som i sagens natur kun er "midlertidige" ydre grænser.

Artikel 9

Stempling af rejsedokumenter reguleres på nuværende tidspunkt i punkt 2.1. i del II i Den Fælles Håndbog. I overensstemmelse med forslaget om stempling nævnt ovenfor indføres der en forpligtelse til "systematisk" at stemple rejsedokumenter ved indrejse (stk. 1).

Stk. 2 omhandler undtagelser fra princippet om stempling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter: ud over at overtage de allerede gældende undtagelser i punkt 2.1.1, 2.1.5 og 2.1.6 i del II i Den Fælles Håndbog indføres der en undtagelse fra kravet om stempling for personer, der er omfattet af ordningen for mindre grænsetrafik for at sikre overensstemmelse med ovennævnte forslag om mindre grænsetrafik og om stempling.

Hvad angår udrejsestempel, præciseres det i stk. 3, at dette systematisk skal påføres dokumenter med visum til flere indrejser med en begrænsning af det samlede opholds varighed.

Endelig henviser stk. 4 til bilag VII, hvad angår de praktiske retningslinjer for stempling. Retningslinjerne for påføring af stempel samt form og øvrige karakteristika er ikke ændret; der er imidlertid tilføjet bestemmelser, der gengiver Rådets (RIA) konklusioner fra den 5. og 6. juni 2003 om de særlige sikkerhedskendetegn ved de fælles ind- og udrejsestempler (Rådets dokument nr. 9390/03 FRONT 60 COMIX 308). Ifølge disse bestemmelser skal sikkerhedskoderne ændres hyppigt, og den samme sikkerhedskode må højst gælde i én måned. Endvidere indføres der en udveksling af oplysninger om stemplernes sikkerhedskoder samt om bortkomne eller stjålne stempler; denne udveksling sker via de nationale kontaktpunkter med henblik på udveksling af oplysninger vedrørende de sikkerhedskoder, der benyttes til de fælles ind- og udrejsestempler ved grænseovergangsstederne (se Rådets dokument nr. 7221/03 FRONT 23 COMIX 147 (KUN TIL INTERN BRUG).

Artikel 10

Denne artikel vedrørende overvågning af strækningerne mellem grænseovergangsstederne stammer fra artikel 6, stk. 3, i Schengen-konventionen og punkt 2.2 i del II i Den Fælles Håndbog. Det understreges ligeledes, at eventuelle retningslinjer for gennemførelsen af overvågningen fastsættes i overensstemmelse med udvalgsproceduren, jf. artikel 30 i denne forordning.

Artikel 11

Denne artikels stk. 1 er baseret på artikel 5, stk. 2, i Schengen-konventionen og vedrører nægtelse af indrejse for tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne efter artikel 6 i denne forordning, herunder det forhold, at en medlemsstat undtagelsesvis kan tillade indrejse på dens eget område af humanitære grunde, af hensyn til internationale forpligtelser, bl.a. på asylområdet, eller af hensyn til nationale interesser.

Stk. 2 vedrører det tilfælde, hvor en person ikke er i besiddelse af et visum – og således ikke opfylder en af indrejsebetingelserne – men som imidlertid opfylder betingelserne for at få udstedt et visum ved grænsen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 415/2003. Der er navnlig tale om tilfælde, hvor den omhandlede person ikke har været i stand til på forhånd at søge om visum af uforudsigelige og tvingende grunde, men opfylder alle de andre indrejsebetingelser, og hjemrejsen til oprindelses- eller transitlandet er garanteret. Det skal bemærkes, at punkt 5 og 5.1 i del II i håndbogen er blevet udskiftet af en henvisning til selve forordningen, efter at forordning (EF) nr. 415/2003 trådte i kraft.

Stk. 3 er baseret på punkt 1.4.1 og 1.4.2 i del II i Den Fælles Håndbog. Der er ligeledes indført en henvisning til den ensartede formular i bilag VIII, del B, ved hvilken en tredjelandsstatsborger anerkender modtagelse af beslutningen om nægtelse af indrejse. I samme bilag (del A) findes de praktiske retningslinjer for nægtelse af indrejse.

Stk. 4 fastslår grænsevagternes forpligtelse til at sørge for, at en tredjelandsstatsborgere, som er blevet nægtet indrejse, ikke indrejser.

Artikel 12

Denne artikel stammer fra stk. 4 og 5 i artikel 6 i Schengen-konventionen, der pålægger medlemsstaterne at indsætte "tilstrækkeligt og kvalificeret personale", men tilføjer at "ressourcerne" også skal have et omfang, der giver mulighed for at sikre et højt kontrolniveau ved de ydre grænser.

Artikel 13

Indholdet i denne artikels stk. 1 stammer fra punkt 1.1.1 og 1.1.2 i del II i Den Fælles Håndbog; det præciseres blot, at grænsevagterne med henblik på denne forordning foretager grænsekontrol i henhold til den nationale lovgivning, og at de har de strafferetlige beføjelser, der følger af den nationale lovgivning.

Formålet med stk. 3 er at integrere listen over de nationale tjenester, der har til opgave at føre kontrol ved grænserne, i forordningen som bilag IX (i stedet for at indføre denne liste i selve retsakten, som det på nuværende tidspunkt er tilfældet med Den Fælles Håndbog).

Det nye stk. 4 indfører en forpligtelse for medlemsstaterne til – når flere nationale tjenester ifølge den nationale lovgivning har til opgave at føre kontrol ved grænserne – at koordinere samarbejdet mellem de forskellige tjenester, hvilket er afgørende for en effektiv personkontrol ved grænserne.

Artikel 14

Denne artikel erstatter artikel 7 i Schengen-konventionen og punkt 4, 4.1 og 4.2 i del II i Den Fælles Håndbog vedrørende samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på en effektiv grænsekontrol. I stedet for fuldt ud at overtage indholdet i de eksisterende bestemmelser henvises der til det kommende "europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved medlemsstaternes ydre grænser", idet agenturet, når det er oprettet, vil få ansvaret for de opgaver, der er knyttet til det operative samarbejde mellem medlemsstaterne, nemlig udveksling af oplysninger, harmonisering af instrukser samt det fælles uddannelsesprogram for grænsevagter, koordinering af fælles aktioner mellem medlemsstaterne, fælles risikovurdering og endelig forvaltning af det fælles tekniske udstyr.

Artikel 15

Der er tale om en ny artikel inspireret af nuværende praksis samt de konklusioner, Rådet (RIA) vedtog den 27. og 28. november 2003[35] vedrørende indførelse af smidige kontrolforanstaltninger ved landgrænserne i lyset af udvidelsen af Den Europæiske Union.

Som følge af Schengen-gennemførelsesordningen i to faser (se punkt 6 ovenfor) vil de nye medlemsstater ikke straks efter tiltrædelsen anvende alle Schengen-reglerne, og der vil fortsat være personkontrol ved de fælles grænser mellem de nuværende og de nye medlemsstater og mellem de nye medlemsstater, indtil de nye medlemsstater fuldt ud anvender samtlige Schengen-regler. Det skal endvidere understreges, at de regler, der gælder for disse grænser – der kan betragtes som "midlertidige ydre grænser" – er de samme som for Schengen-områdets ydre grænser.

Derfor foreskrives det i stk. 1, at de medlemsstater, der ikke anvender artikel 18 – og som derfor endnu ikke har ophævet kontrollen ved deres fælles landgrænser – indtil denne kontrol ophæves, kan foretage fælles kontrol ved deres grænser, samtidig med at de skal overholde de principper og kriterier, der opstilles i denne forordning vedrørende kontrol ved de ydre grænser. De konkrete regler for gennemførelsen af denne fælles kontrol kan fastsættes inden for rammerne af bilaterale arrangementer mellem medlemsstaterne, der skal oplyse Kommissionen herom.

Kapitel 4 - Specifikke retningslinjer for kontrol og særordninger

Artikel 16

Denne artikel henviser til bilag X, hvad angår specifikke retningslinjer for kontrol for de forskellige typer grænser (land-, luft- og søgrænser) samt for de forskellige transportmidler, der anvendes til passage af medlemsstaternes ydre grænser. Nedenfor gives detaljerede kommentarer til de væsentligste ændringer i forhold til de eksisterende bestemmelser.

[35] Se Rådets dokument nr. 15013/03 FRONT 164 COMIX 704 af 19.11.2003.

Landgrænser

Punkt 1.1 regulerer kontrollen med vejtrafikken og er stort set en gentagelse af punkt 3.1 i del II i Den Fælles Håndbog. Her indsættes bestemmelser om muligheden for at indrette separate kontrolbaner ved landgrænseovergangsstederne under hensyntagen til Rådets konklusioner af 8. maj 2003 (se også kommentarerne til de horisontale bestemmelser i den henseende).

Indretningen af separate kontrolbaner er ikke obligatorisk ved landgrænseovergangsstederne; det er en mulighed, medlemsstaterne har, hvis de finder det hensigtsmæssigt, og hvis omstændighederne – navnlig de lokale trafikbetingelser – tillader det. Endvidere kan medlemsstaternes kompetente myndigheder på et hvilket som helst tidspunkt ophæve anvendelsen af separate baner, hvis der foreligger "særlige omstændigheder", og "når trafiksituationen og infrastrukturen kræver det" (det stammer ligeledes fra ovennævnte konklusioner fra Rådet).

Når en medlemsstat imidlertid beslutter at anvende separate baner ved landgrænseovergangsstederne, skal de ensartede mindstekrav for skiltning anvendes, jf. artikel 8.

Medlemsstaterne kan også indrette særlige kontrolbaner for personer, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik. Det er i overensstemmelse med ovennævnte forslag til forordning om mindre grænsetrafik.

Punkt 1.2 regulerer kontrollen med jernbanetrafikken og er baseret på punkt 3.2 i del II i Den Fælles Håndbog. Denne del er ikke blevet ændret indholdsmæssigt, men udelukkende hvad angår form og sprog for at gøre den klarere.

Luftgrænser

Punkt 2 i bilag X indeholder punkt 3.3 og 3.3.1-3.3.7 (undtagen ugyldige eller redundante bestemmelser som f.eks. gengivelsen af artikel 4 i Schengen-konventionen eller eksemplerne) i del II i Den Fælles Håndbog, visse dele af afgørelse SCH-Com-ex (94)17, rev. 4, samt de retningslinjer, der er fastlagt af arbejdsgruppen "Grænser" om forbedring af effektiviteten af kontrollen i forbindelse med international civil luftfart (passagerer i forbindelse med private flyvninger) den 5. juni 2003[36].

Punkt 2.1 i dette afsnit vedrører procedurerne for kontrol af personer i internationale lufthavne.

For at kunne skelne mellem passagerer på interne flyvninger, der ikke er underkastet kontrol, og passagerer på alle andre fly, der skal kontrolleres, skal der træffes en række foranstaltninger for at sikre en fysisk adskillelse af passagerne. Med henblik herpå har medlemsstaternes relevante myndigheder pligt til i samarbejde med lufthavnsmyndighederne at etablere hensigtsmæssige infrastrukturer. I praksis kan

[36] Rådets dokument nr. 8782/1/03 REV 1.

dette ske ved at adskille kontrolområderne, adskille behandlingen af passagerstrømmen fra separate terminaler osv.

Det fastsættes dernæst, hvor passagerer og deres håndbagage, navnlig i forbindelse med transferpassagerer, skal kontrolleres.

Det præciseres endvidere, at personkontrollen i princippet skal ske uden for flyet; med henblik herpå skal medlemsstaterne i samråd og samarbejde med lufthavnsmyndighederne og transportvirksomhederne træffe de nødvendige foranstaltninger, således at passagerne kan kanaliseres mod kontrolfaciliteterne. De særlige regler for kontrollen af flybesætningen fastsættes i bilag XI.

Det fastsættes endvidere, at hvis et fly i international lufttrafik eller et udenlandsk fly på grund af force majeure eller overhængende fare eller efter instrukser fra myndighederne skal lande på et område, der ikke er godkendt som grænseovergangssted, må flyet kun fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsekontrolmyndighederne. De relevante bestemmelser for kontrol af personer kan under ingen omstændigheder fraviges.

Punkt 2.2 vedrører de særlige kontrolprocedurer i lufthavne, der ikke har status af internationale lufthavne (flyvepladser). I lyset af den mere begrænsede trafik i denne type lufthavne i forhold til internationale lufthavne er det generelt ikke nødvendigt hverken at etablere strukturer med henblik på en fysisk adskillelse af passagerer eller at sikre, at der permanent er kontrolpersonale til stede. Dette berører ikke bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart, herunder medlemsstaternes forpligtelse til at foretage en inspektion/filtrering af passagerne for at forhindre, at ulovlige varer indføres i security-beskyttede områder eller om bord på fly. Det skal endvidere sikres, at kontrolpersonalet kan komme til stede i tide, hvis der er behov for det. Lederen af flyvepladsen skal med henblik herpå i tilstrækkelig god tid underrette grænsekontrolmyndighederne om, at et fly i international lufttrafik ankommer eller afgår.

Punkt 2.3 omfatter bestemmelserne i punkt 3.3.5 og 3.3.7 vedrørende private flyvninger (herunder svævefly og ultralette fly), idet der tages hensyn til de retningslinjer, der er fastsat af arbejdsgruppen "Grænser" om forbedring af effektiviteten af kontrollen i forbindelse med international civil luftfart, jf. ovenfor.

I forhold til de eksisterende bestemmelser tilføjes det, at flykaptajnen før afgang skal sende grænsekontrolmyndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i den medlemsstat, hvor flyet først lander, en "generel erklæring" med flyveplanen (i overensstemmelse med bilag 2 i konventionen om international civil luftfart) og oplysninger om passagernes identitet.

Når et privat fly fra et tredjeland på vej mod en medlemsstat mellemlander på en anden medlemsstats område, skal medlemsstatens relevante myndigheder altid foretage en kontrol og påføre ovennævnte generelle erklæring et indrejsestempel, således at bestemmelsesmedlemsstaten ved, at der allerede er foretaget kontrol.

Hvis der er tvivl om, hvor et privat fly kommer fra eller er på vej hen - og dermed om der er tale om en intern flyvning - skal der under alle omstændigheder altid

foretages en personkontrol. Dette gælder både i internationale lufthavne og på flyvepladser.

Det præciseres desuden, at reglerne for svævefly, ultralette fly, helikoptere og lignende fastsættes i national ret eller eventuelt i bilaterale aftaler.

Søgrænser

Dette afsnit, navnlig punktet om kontrol med skibstrafikken (3.1), er blevet undersøgt indgående i lyset af de problemer, som anvendelsen af de nuværende bestemmelser i Den Fælles Håndbog har skabt, bl.a. ved evalueringen af gennemførelsen af Schengen-konventionen. Der er desuden taget hensyn til bemærkningerne i forbindelse med en feasibility-undersøgelse om kontrollen med EU's søgrænser, som CIVIPOL Conseils har gennemført; konklusionerne af undersøgelsen blev fremlagt i juli 2003. Bestemmelserne i dette afsnit omfatter desuden både indholdet af programmet med foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring ved Den Europæiske Unions medlemsstaters søgrænser, som Rådet vedtog den 27. november 2003[37], og udvekslingerne af synspunkter den 4. december 2003 på det uformelle møde mellem medlemsstaternes eksperter om denne del af teksten.

I punkt 3.1 i dette afsnit gengives hele afsnittet om "kontrol med skibstrafikken" (nuværende punkt 3.4 i del II) i Den Fælles Håndbog.

Det er ikke vurderet at være nødvendigt at medtage visse af definitionerne under det nuværende punkt 3.4.1 (f.eks. "skibstrafik", "passagerer" og "besætning"). De andre definitioner - "færgerute", "krydstogtskib" og "kystfiskeri" - er indsat i artikel 2.

Det nye punkt 3.2 i bilag X samler punkterne under 3.4.4 vedrørende specifikke retningslinjer for bestemte typer skibsfart. I betragtning af definitionen af indre og ydre søgrænser (se artikel 2 i denne forordning) er havne i princippet altid ydre grænser; alle skibe skal således kontrolleres ved hver ankomst og hver afsejling, da det er umuligt at vide, hvad der sker uden for havnene, enten i territorialfarvand eller internationalt farvand (om der tages personer eller varer om bord, eller om sådanne går/transporteres fra borde). I lyset af arten af visse typer skibsfart kan princippet om systematisk kontrol opgives.

Punkt 3.4.4.1 i Den Fælles Håndbog er ikke medtaget i denne del, da der i forbindelse med færger i rutefart mellem to havne i Schengen-lande er tale om passage af de indre og ikke de ydre grænser.

Punkt 3.2.1-3.2.3 vedrører krydstogtskibe. De svarer til det nuværende punkt 3.4.4.2, der er blevet suppleret for at medtage dels retningslinjerne fra programmet med foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring af søvejen, dels henstillingerne vedrørende krydstogtskibe i kataloget over god Schengen-praksis. Passagerer på krydstogtskibe skal i princippet kun kontrolleres ved den første og den sidste havn i Schengen-området, men det er fastsat, at kontrollen dog kan finde sted i andre havne under rejsen afhængig af vurderingen af risikoen for ulovlig

[37] Rådets dokument nr. 15445/03 FRONT 172 COMIX 731.

indvandring. Det præciseres desuden, hvad der skal ske med personer, der nægtes indrejse.

Punkt 3.2.4-3.2.7 svarer til punkt 3.4.4.3 om lystsejlads. De omfatter ligeledes de nye bestemmelser som følge af henstillingerne i førnævnte program med foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring og henstillingerne i kataloget over god Schengen-praksis. Det fastsættes, at lystfartøjer har pligt til at anlægge en godkendt indrejsehavn, og at hvis der i særlige tilfælde eller på grund af force majeure sker en fravigelse herfra, skal grænsekontrolmyndighederne informeres. Myndighederne skal forelægges et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på alle de personer, der befinder sig om bord. Der accepteres fravigelser herfra for personer, der foretager lystsejlads frem og tilbage på samme dag, og som er kendt af havnemyndighederne, dog med forbehold af vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring.

Punkt 3.2.8 og 3.2.9 vedrører kystfiskeri (nuværende punkt 3.4.4.4 i Den Fælles Håndbog) med lignende ændringer som i de tidligere punkter. Der foretages ikke systematisk kontrol af kystfiskerfartøjer, der hver eller næsten hver dag kommer i havn, dog med forbehold af vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring. Det fastsættes, at skibsføreren skal informere myndighederne om alle ændringer i besætningens sammensætning, samt om der eventuelt er passagerer om bord.

Punkt 3.2.10 er næsten identisk med punkt 3.4.4.5 i Den Fælles Håndbog om færger i rutefart, der er underkastet kontrol.

Punkt 3.3 vedrører indlandsskibsfarten og er ikke blevet ændret i forhold til punkt 3.5. i del II i Den Fælles Håndbog. *Alt andet lige* finder de samme bestemmelser som for kontrollen med søgrænserne i praksis anvendelse på denne type skibsfart.

Artikel 17

Denne artikel giver mulighed for at indføre særlige kontrolordninger for visse kategorier af personer, herunder flypiloter, sømænd, indehavere af diplomatiske pas, officielle pas eller tjenestepas, medlemmer af internationale organisationer, grænsearbejdere og mindreårige. Disse særordninger er opført i bilag XI. Dette bilag indeholder en del af bestemmelserne i det nuværende punkt 6 i del II i Den Fælles Håndbog med undtagelse af punkt 6.1 (vedrørende EU-borgere og deres familiemedlemmer), punkt 6.2 (tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse udstedt af en anden medlemsstat), punkt 6.3 (flygtninge og statsløse), punkt 6.9 (grupperejser) og punkt 6.10 (ansøgning om asyl ved grænsen).

Punkt 6.1. er ikke medtaget, fordi reglerne for EU-borgeres indrejse og ophold og generelt for personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, som forklaret ovenfor allerede er omfattet af de relevante bestemmelser i fællesskabsretten på området. Det er således ikke nødvendigt her at gengive bestemmelser, der allerede er indeholdt i andre fællesskabsretsakter; under alle omstændigheder fastsættes det klart i artikel 3 i denne forordning, at de rettigheder, som personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, nyder, ikke påvirkes af bestemmelserne i denne forordning.

Punkt 6.2 er allerede medtaget i artikel 6, stk. 4, i denne forordning.

Punkt 6.3 er ikke medtaget, for det første fordi anerkendelsen af tredjelandsstatsborgeres, herunder flygtninges og statsløses, rejsedokumenter ikke er harmoniseret og derfor henhører under den enkelte medlemsstats beføjelser; på nuværende tidspunkt nøjes medlemsstaterne med at informere Rådets Generalsekretariat om deres beslutninger på området[38] (og desuden er dette punkt ikke længere ajour). Visareglerne for disse kategorier af personer er allerede fastsat i artikel 3 i forordning (EF) nr. 539/2001, og det er derfor ikke nødvendigt at indsætte særlige bestemmelser her. Andet afsnit i det nuværende punkt 6.3.2. i del II i Den Fælles Håndbog ("indehavere af et rejsedokument for statsløse er visumpligtige, medmindre de har fået udstedt en opholdstilladelse af [et Schengen-land]") er endda i strid med forordning (EF) nr. 539/2001, for så vidt som denne forordning tillader at fritage statsløse for visumpligt, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, har udstedt deres rejsedokument (forordningens artikel 3, andet led).

Punkt 6.9 vedrørende muligheden for en lempelse af kontrollen af grupperejser (bl.a. pilgrimsrejser og skolerejser) er ikke gengivet, da det er i strid med de generelle kontrolregler og navnlig pligten til systematisk at stemple rejsedokumenter ved indrejse i Schengen-området.

Punkt 6.10, hvori det kun præciseres, at hvis en udlænding anmoder om asyl ved grænsen, finder den pågældende medlemsstats lovgivning anvendelse, indtil det afgøres, hvem der har ansvaret for behandlingen af asylansøgningen, forekommer overflødigt og er derfor heller ikke medtaget. I artikel 3 i denne forordning henvises der desuden allerede til medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår asyl og international beskyttelse.

Følgende punkter er derimod medtaget: det nuværende punkt 6.4 vedrørende flypiloter og andre besætningsmedlemmer (punkt 1 i dette bilag), det nuværende punkt 6.5 om sømænd (punkt 2), det nuværende punkt 6.6 og 6.11 vedrørende henholdsvis indehavere af diplomatpas, tjenestepas eller officielle pas og medlemmer af internationale organisationer (punkt 3); det nuværende punkt 6.7 vedrørende grænsearbejdere (punkt 4) og punkt 6.8 vedrørende mindreårige (punkt 5).

Flypiloter

Punkt 1 vedrørende flypiloter er ikke indholdsmæssigt ændret i forhold til punkt 6.4 i Den Fælles Håndbog; der fastsættes særlige regler - jf. bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, bl.a. punkt 3.74 og 3.75 - for indehavere af et pilotcertifikat eller et flybesætningsbevis. Denne del er imidlertid blevet omformuleret for at tydeliggøre disse personers rettigheder, bl.a. muligheden for i embeds medfør og på grundlag af deres pilotcertifikat eller flybesætningsbevis - dvs. uden at være i besiddelse af pas og visum - at rejse ind i den kommune, som lufthavnen henhører under, og alle lufthavne på en medlemsstats område.

---

[38] Se *"Oversigt over rejsedokumenter, som giver ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum*" (Schengen-Eksekutivkomitéens førnævnte afgørelser SCH/Com-ex (98)56 et SCH/Com-ex (99)14 du 28.4.1999).

Sømænd

Punkt 2 vedrørende sømænd er derimod blevet væsentligt ændret i forhold til det nuværende punkt 6.5 i Den Fælles Håndbog for at tydeliggøre betydningen og anvendelsesområdet samt ajourføre indholdet i forhold til den internationale udvikling (bl.a. den nye Genève-konvention - nr. 185 - undertegnet den 19. juni 2003).

I den nye tekst fastsættes det, at sømænd, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk - henvisningen til søfartsbogen er blevet slettet, eftersom der ikke er tale om hverken et identitets- eller rejsedokument - der er udstedt i overensstemmelse med London-konventionen af 9. april 1965 og Genève-konvention nr. 185, kan gå i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner uden at henvende sig til et grænseovergangssted. Det er dog en betingelse, at de er opført på deres skibs besætningsliste, der i forvejen er blevet kontrolleret. Det er også blevet obligatorisk med en visuel kontrol ("ansigt til ansigt") af sømanden, inden han kan gå i land, når vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring og sikkerheden kræver det. Kravet om, at sømanden skal "være i besiddelse af et visum", er derimod blevet fjernet, fordi dette allerede er omfattet af artikel 4, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 539/2001 (og desuden varierer de forskellige sprogversioner af Den Fælles Håndbog på dette punkt: i nogle versioner er der visumpligt under alle omstændigheder og i andre "om nødvendigt").

Kravet om, at sømænd skal opfylde alle indrejsebetingelser som fastsat i artikel 5 i denne forordning, fastholdes, når de agter at opholde sig uden for de kommuner, der ligger i nærheden af havnene. I særlige tilfælde er det dog muligt at fravige dette princip, bl.a. visumpligten og pligten til at være i besiddelse af tilstrækkelige midler til deres underhold. Sømænd, der ikke er i besiddelse af visum, kan i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 415/2003 få udstedt et sådant ved grænsen. Sidstnævnte forordning indeholder ud over bestemmelserne om betingelser og retningslinjer for udstedelse af visum ved grænsen (generelt) også særlige bestemmelser om udstedelse af denne type visum til sømænd i transit.

Grænsevagterne skal under alle omstændigheder kontrollere, at de pågældende sømænd opfylder de øvrige indrejsebetingelser i artikel 5, nemlig at de er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, ikke er indberettet som uønskede personer i SIS og ikke udgør en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed og offentlige sundhed. Derudover skal grænsevagterne om nødvendigt, og for så vidt det er muligt, kontrollere visse supplerende dokumenter, såsom den skriftlige erklæring fra rederen eller den pågældende skibsagent, den skriftlige erklæring fra de kompetente diplomatiske eller konsulære myndigheder og de beviser, som er indhentet ved punktundersøgelser hos politiet eller eventuelt hos andre kompetente myndigheder.

Personer, som er indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas, samt medlemmer af internationale organisationer

Punkt 3 dækker både det nuværende punkt om indehavere af diplomatpas, officielle pas og tjenestepas og punktet om indehavere af dokumenter udstedt af visse internationale organisationer, da der er tale om to kategorier, der er omfattet af

lignende regler (hvor der er forskelle, er disse bevaret). De dokumenter, der er udstedt af internationale organisationer, omfatter i dette kapitel: laissez-passer udstedt af De Forenede Nationer (herunder de forskellige tilknyttede organisationer), Det Europæiske Fællesskab og Euratom, legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær, dokumenter udstedt af et NATO-hovedkvarter (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en individuel eller kollektiv tjenstlig ordre).

I lyset af de privilegier og immuniteter, disse kategorier nyder godt af, kan der fastsættes gunstigere regler for bl.a. grænsekontrollen, idet de får prioritet frem for andre rejsende; derudover er de generelt ikke forpligtet til at bevise, at de besidder tilstrækkelige midler til deres underhold. Deres status fritager dem imidlertid ikke automatisk fra visumpligten, idet medlemsstaterne fortsat selv kan fastsætte undtagelser fra visumpligten for indehavere af diplomatpas, tjenestepas og andre officielle pas, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 539/2001.

Det præciseres desuden, at det ikke er muligt at nægte indehavere af diplomatpas, tjenestepas og andre officielle pas indrejse, uden at grænsevagten først har informeret de relevante nationale myndigheder herom, selv om den pågældende statsborger er indberettet til SIS.

I artikel 17, stk. 2, henvises der til de kort, der udstedes af udenrigsministeriet til akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie, jf. bilag XII (det nuværende bilag 13 i Den Fælles Håndbog). Disse kort, der sidestilles med en opholdstilladelse, gør det muligt for indehaverne - sammen med et gyldigt rejsedokument - at passere medlemsstaternes grænse uden at anmode om visum.

Grænsevagterne kan selvfølgelig ved kontrollen bede om at se bevis på de pågældendes diplomatstatus eller for, at de nyder godt af privilegier, immuniteter eller fritagelser; i tvivlstilfælde kan der foretages supplerende kontrol ved henvendelse til det relevante udenrigsministerium.

Grænsearbejdere

Punkt 4 tilføjer princippet om, at grænsearbejdere automatisk skal nyde godt af de praktiske foranstaltninger i forbindelse med reglerne for mindre grænsetrafik, bl.a. muligheden for at passere grænsen ved særlige grænseovergangssteder eller særlige baner, samt fritagelse for stempling af deres rejsedokumenter, til de eksisterende regler, i henhold til hvilke der var mulighed for kun at foretage stikprøvekontrol af grænsearbejdere. Dette skyldes, at grænsearbejdere ikke kan omfattes af forslagene om mindre grænsetrafik, som fastsætter bestemmelser for kortvarige ophold.

Mindreårige

I punkt 5 vedrørende mindreårige (det nuværende punkt 6.8) fastsættes det først og fremmest, at de er underkastet samme indrejse- og udrejsekontrol som voksne. De eksisterende bestemmelser er blevet styrket under hensyntagen til det italienske formandskabs initiativ den 2. oktober 2003 (Rådets dokument nr. 13124/03 FRONT 133 COMIX 588). Med hensyn til ledsagede mindreårige har grænsevagterne fået pligt til at foretage yderligere kontrol (om nødvendigt særskilte samtaler med den

mindreårige), når der er alvorlig grund til at tro, at den mindreårige ulovligt er blevet fjernet fra den person, der lovligt har forældremyndigheden over den mindreårige.

I forbindelse med uledsagede mindreårige skal grænsevagterne også udvise særlig opmærksomhed, bl.a. i forbindelse med udrejsekontrollen for - gennem en indgående kontrol af dokumenter og bilag vedrørende den nærmere begrundelse for rejsen - at sikre, at de pågældende ikke forlader området uden tilladelse fra den eller de personer, der har forældremyndigheden.

Afsnit III – Indre grænser

Artikel 18

Artikel 18, stk. 1, bekræfter princippet om afskaffelse af kontrol og formaliteter for personer ved de indre grænser således som fastlagt i Schengen-reglerne (artikel 2, stk. 1, i konventionen) og i overensstemmelse med den målsætning, der er fastsat i EF-traktatens artikel 14. Det betyder, at passage af en indre grænse ikke i sig selv kan give anledning til kontrol eller formaliteter, og at enhver person i princippet alle steder frit kan passere de indre grænser. Enhver kontrol, både systematisk kontrol og stikprøvekontrol, der gennemføres udelukkende på grund af passage af en indre grænse, er uforenelig med ideen om et område uden grænser og er derfor forbudt (uden at det berører bestemmelserne i denne forordnings artikel 20-24). Passage af en indre grænse mellem to medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne, må således ikke behandles anderledes end en rejse mellem regioner, provinser, departementer eller andre administrative opdelinger inden for en medlemsstat.

Artikel 19

Artikel 19 gengiver og supplerer artikel 2, stk. 3, i Schengen-konventionen.

Ifølge litra a) er personkontrol i forbindelse med udøvelsen af generelle politimæssige beføjelser tilladt på hele medlemsstatens område. Det betyder, at kontrol, der foretages inden for disse rammer i grænseområdet, ikke er uforenelig med retten til at krydse de indre grænser uden kontrol, hvis den foretages på de samme betingelser - bl.a. hvad angår hyppighed og intensitet - som den kontrol, der foretages på hele medlemsstatens område. Det vil sige, at en medlemsstat ikke må indføre en lovgivning, som specifikt udelukkende gælder i området omkring den indre grænse, f.eks. ved at fastsætte en perimeter for stikprøvekontrol eller visuel kontrol af personers identitet, hvis denne form for kontrol ikke ville blive foretaget andre steder i landet. Selv en mere begrænset kontrol, som foretages på grund af grænsepassagen og/eller i områder i nærheden af grænsen, kan ikke tillades. Det er således formålet med kontrollen, der er afgørende for, om kontrollen er berettiget.

Litra b) fremhæver, at der ikke sættes spørgsmålstegn ved den sikkerhedskontrol, der af hensyn til passagerernes sikkerhed foretages før eller samtidig med, at passagererne går om bord på et fly eller et skib. Denne kontrol skal sikre, at passagerne ikke tager våben eller farlige genstande og farlige stoffer med om bord. Denne form for kontrol kan også bruges til at kontrollere identiteten på de passagerer, hvis billet er udstedt i deres navn. Den kan også være nødvendig, når den offentlige orden eller passagerernes sikkerhed kan blive bragt i fare, hvis passagerer, der er kendt som uromagere, kommer om bord.

Litra c) og d) understreger, at forslaget ikke fritager for den generelle forpligtelse til at være i besiddelse af tilladelser og dokumenter, hvis en sådan forpligtelse er fastsat i den nationale lovgivning, og heller ikke for tredjelandsstatsborgeres forpligtelse til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område, hvis denne pligt er fastsat i den nationale lovgivning i overensstemmelse med den relevante fællesskabslovgivning (navnlig artikel 22 i Schengen-konventionen om meldepligt).

Artikel 20

Afskaffelsen af personkontrollen ved de indre grænser bør ikke bringe sikkerheden i området uden grænser i fare. Der er derfor blevet udarbejdet ledsageforanstaltninger til reglerne om personers fri bevægelighed for at opretholde et højt sikkerhedsniveau.

Der kan dog opstå situationer, hvor der foreligger en ekstraordinær risiko, som disse instrumenter ikke kan give et tilfredsstillende svar på, og som kan gøre det nødvendigt at genindføre personkontrollen ved de indre grænser. I denne artikel, som tager udgangspunkt i artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen, fastsættes det, på hvilke betingelser en medlemsstat kan genindføre en sådan kontrol, og hvilken procedure den skal følge.

Som fastsat i den nuværende tekst til Schengen-konventionen kan en medlemsstat genindføre grænsekontrollen, når der foreligger en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed. Hensynet til den offentlige sundhed er indført, da denne betingelse ligeledes er indført i artikel 5 som en indrejsebetingelse (se ovenfor i kommentar til denne artikel). Ifølge dette forslag skal der være tale om en alvorlig trussel mod den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed. Denne tilføjelse understreger, at beskyttelsesklausulen kun må anvendes i undtagelsestilfælde.

I betragtning af foranstaltningens usædvanlige karakter kan kontrollen ved de indre grænser i princippet højst genindføres i 30 dage. Den maksimale varighed er desuden begrænset af bestemmelserne i stk. 1, som afspejler proportionalitetsprincippet, idet det anføres, at genindførelsen af kontrollen ved de indre grænser skal begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at imødegå truslen. Erfaringen viser, at varigheden af genindførelsen af kontrollen siden gennemførelsen af Schengen-aftalen i de fleste tilfælde ikke er nået op på 30 dage, hvilket retfærdiggør denne tidsbegrænsning.

Men det kan selvfølgelig forekomme, at den alvorlige trussel varer i mere end 30 dage. I så fald kan kontrollen opretholdes i en ny periode på 30 dage, der kan forlænges (stk. 2). Til det formål er der fastsat en procedure for forlængelse i artikel 23.

Artikel 21

Den procedure for genindførelse af kontrollen ved de indre grænser, som er fastsat i Schengen-konventionen, skal tilpasses, så den bliver fuldt ud forenelig med EU's institutionelle ramme, da det ikke var alle elementerne i disse regler, som er af institutionel art, der blev tilpasset EU's institutionelle ramme, da Schengen-reglerne blev integreret i Den Europæiske Union. Da Schengen-reglerne blev delt op på

søjle 1 og søjle 3[39], fastsatte Rådet et retsgrundlag under søjle 1, nemlig EF-traktatens artikel 62, nr. 1, for passage af de indre grænser.

Kommissionen skal derfor som traktaternes vogter eksplicit tilknyttes processen med midlertidig genindførelse af kontrollen ved de indre grænser.

Den anmodende medlemsstat skal, så snart den har besluttet at genindføre kontrollen, give oplysninger om grundene til og omfanget og varigheden af den planlagte beslutning og i givet fald om, hvilke foranstaltninger den forventer, at de andre medlemsstater træffer, så de andre medlemsstater straks kan forberede sig på denne foranstaltning. Allerede i Schengen-eksekutivkomitéens afgørelse af 20. december 1995 (SCH/Com-ex (95) 20 rev. 2) fastsættes det, at der skal gives meddelelse om disse oplysninger.

Oplysningerne gøres til genstand for en høring af Kommissionen og af de andre medlemsstater i rådsregi for at sikre en bedre samordning, så man i givet fald kan iværksætte det gensidige samarbejde mellem medlemsstaterne (f.eks. udrejseforbud for recidivister og uromagere eller et bedre politisamarbejde). Desuden giver høringen mulighed for at undersøge, hvilke andre foranstaltninger der kan træffes, og for under alle omstændigheder at begrænse antallet af grænser med genindført kontrol. I forbindelse med høringen kan det også undersøges, om genindførelsen af kontrollen står i et rimeligt forhold til den situation, der har medført, at kontrollen ved de indre grænser genindføres, og de risici, situationen indebærer. Desuden giver høringen mulighed for i givet fald at udsende polititjenestemænd eller forbindelsesofficerer før og under begivenheder, der kan medføre en alvorlig trussel mod den offentlige orden og udveksle relevante oplysninger for at gennemføre målrettede kontrolforanstaltninger. I den henseende skal der ligeledes tages højde for *Rådets resolution om sikkerhed ved møder i Det Europæiske Råd og ved andre begivenheder, der kan have lignende følger* (Rådets dokument nr. 13915/03 ENFOPOL 92 COMIX 642 af 4.11.2003), der lægger vægt på nødvendigheden af at involvere efterretningstjenesterne for at målrette indsatsen mod de personer, om hvilke der er vægtige grunde til at formode, at de vil indrejse i en medlemsstat med den hensigt at forstyrre den offentlige orden og ødelægge sikkerheden omkring en begivenhed eller foretage overtrædelser i tilknytning til begivenheden. Endelig kan denne ramme bruges til at gøre status over de indhøstede erfaringer og se på, hvad der fungerer, og hvad der skal forbedres.

Med henblik på ovennævnte høring og på grundlag af de foreliggende oplysninger afgiver Kommissionen udtalelse bl.a. for at sikre, at der er proportionalitet mellem genindførelsen af kontrol ved de indre grænser og den udløsende faktor og den dertil knyttede risiko.

Høringen er obligatorisk og skal finde sted mindst 15 dage før datoen for genindførelse af kontrol, undtagen i hastetilfælde hvor den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed i en medlemsstat kræver, at der reageres omgående (se artikel 22).

---

[39] Rådets afgørelse nr. 1999/436/EF, nævnt ovenfor.

Artikel 22

I denne artikel fastsættes den procedure, der skal anvendes i hastetilfælde, hvor det ikke er muligt at anvende den normale procedure efter artikel 21, og hvor medlemsstaten blot skal give Kommissionen og de andre medlemsstater meddelelse om, at den genindfører kontrollen ved de indre grænser, og oplyse om grundene til, at det er nødvendigt at anvende hasteproceduren.

Artikel 23

For at kunne forlænge denne undtagelsesvise foranstaltning med genindførelse af kontrollen ved de indre grænser i de situationer, hvor den alvorlige trussel varer ved i over 30 dage, er det ligeledes nødvendigt på forhånd at høre Kommissionen, der afgiver udtalelse om spørgsmålet, og de andre medlemsstater.

Artikel 24

Ifølge denne artikel kan medlemsstaterne i fællesskab benytte sig af beskyttelsesklausulen, hvis der foreligger en særlig alvorlig grænseoverskridende terrortrussel mod den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed. Hvad angår begrebet "grænseoverskridende terrortrussel", defineres det i den tekst, som artikel 36-udvalget nåede til enighed om den 23. november 2001 (Rådets dokument nr. 14181/1/01 af 30. november 2001, ENFOPOL 134 REV 1):

a) en overhængende trussel om eller faktisk gennemførelse af flere samtidige eller samordnede terrorattentater i flere medlemsstater

b) et ekstraordinært alvorligt terrorattentat, hvis der er alvorlig formodning om, at gerningsmændene eller deres hjælpere vil kunne rejse til andre medlemsstater

c) en overhængende ekstraordinært alvorlig terrortrussel i en eller flere medlemsstater, hvis der er alvorlig formodning om, at gerningsmændene eller deres hjælpere vil kunne komme til landet fra andre medlemsstater.

Denne foranstaltning retfærdiggøres af truslens grænseoverskridende karakter eller af, at en eller flere medlemsstater anmoder om støtte til deres bestræbelser på at klare en ekstraordinær risiko for deres sikkerhed.

I en sådan situation kan Rådet beslutte, at alle medlemsstaterne skal genindføre kontrollen ved alle de indre grænser eller ved nærmere fastlagte grænser, f.eks. ved de indre luftgrænser i alle eller nogle af medlemsstaterne. Når den ekstraordinært alvorlige trussel ikke længere eksisterer, træffer Rådet afgørelse om at ophæve kontrollen. Europa-Parlamentet underrettes straks om de ekstraordinære foranstaltninger.

Det skal understreges, at denne artikel ikke udelukker, at en medlemsstat i hastetilfælde kan benytte sig af muligheden for omgående at genindføre kontrol ved sine indre grænser, jf. artikel 22.

Artikel 25

Det præciseres i denne artikel, at genindførelse af kontrol ved de indre grænser medfører, at de relevante regler om grænsekontrol træder i kraft, således som de er defineret i denne forordnings afsnit II.

Artikel 26

Som fastsat i de nuværende Schengen-regler skal den pågældende medlemsstat forelægge en rapport om gennemførelsen af beslutningen om genindførelse af kontrol. Under hensyntagen til EU's institutionelle ramme bestemmes det, at rapporten også skal forelægges Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Artikel 27

Denne artikel indfører en forpligtelse til at oplyse om de foranstaltninger, hvorved kontrollen ved de indre grænser genindføres, medmindre disse oplysninger skal holdes fortrolige, bl.a. af hensyn til den nationale sikkerhed og den offentlige orden.

Artikel 28

Denne artikel sikrer, at de grunde, en medlemsstat har anført for genindførelsen eller forlængelsen af kontrollen ved de indre grænser, kan holdes fortrolige, så sikkerheden i den medlemsstat, der står over for en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, ikke bringes i fare.

Afsnit IV - Afsluttende bestemmelser

Artikel 29

Denne artikel fastslår, at bilag I-XII ændres i overensstemmelse med udvalgsproceduren efter artikel 30. Anvendelse af en udvalgsprocedure skyldes, at der er tale om bilag med gennemførelsesforanstaltninger for generelle regler for kontrol ved de ydre grænser, jf. afsnit II i denne forordning.

Artikel 30

Der er tale om en standardartikel om den udvalgsprocedure, der skal anvendes ved vedtagelsen af forordningens gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med afgørelse 468/1999/EF. Den foreskrevne procedure er forskriftsproceduren, da den anvendes ved generelle foranstaltninger ifølge artikel 2 i ovennævnte afgørelse; artikel 5 og 7 i samme afgørelse finder anvendelse.

Den frist, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 468/1999/EF, nemlig den frist inden for hvilken Rådet skal træffe afgørelse med kvalificeret flertal om det forslag, Kommissionen har forelagt om foranstaltninger, der skal vedtages, når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, er på to måneder.

Artikel 31

Denne artikel definerer forordningens geografiske anvendelsesområde. I overensstemmelse med artikel 138 i Schengen-konventionen, der definerer anvendelsesområdet for konventionens bestemmelser, præciserer stk. 1, at forordningen ikke finder anvendelse på Den Franske Republiks og Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske områder.

Det fremgår af stk. 2, at bestemmelserne i denne forordning heller ikke berører den særlige ordning for byerne Ceuta og Melilla, således som fastsat i aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af Schengen-konventionen.

Artikel 32

For at skabe åbenhed og retssikkerhed skal medlemsstaterne give meddelelse om deres nationale bestemmelser vedrørende artikel 17, litra c) og d). Ovennævnte meddelelser offentliggøres til orientering i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

Artikel 33

Ifølge denne artikel skal der udarbejdes en rapport om anvendelsen af afsnit III (indre grænser) senest tre år efter forordningens ikrafttrædelse. Kommissionen vil i forbindelse med denne rapport tage stilling til de eventuelle vanskeligheder, der måtte opstå som følge af genindførelse af kontrol ved de indre grænser og kan om nødvendigt foreslå de ændringer, der måtte være nødvendige.

Artikel 34

Denne artikels stk. 1 og 2 præciserer, hvilke bestemmelser der ophæves og udskiftes med denne forordning fra datoen for dens ikrafttrædelse, nemlig:

– konventionens artikel 2-8 om passage af de indre grænser (artikel 2) og de ydre grænser (3-8)

– Den fælles håndbog med bilag

– visse afgørelser vedtaget af Schengen-eksekutivkomitéen, nemlig afgørelse SCH/Com-ex (94)17, rev. 4, om indførelse og anvendelse af Schengen-systemet i lufthavne og på flyvepladser (mindre lufthavne) og afgørelse SCH/Com-ex(95)20, rev. 2, om proceduren for anvendelse af artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen

– bilag 7 i de fælles konsulære instrukser om de vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder i relation til grænsepassage, og som allerede er indarbejdet i denne forordnings bilag III

– forordning (EF) nr. 790/2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning, da

proceduren i artikel 30 om ændring af denne forordnings bilag erstatter de procedurer, der er foreskrevet i førstnævnte forordnings artikel 1 og 2.

Stk. 2, andet punktum, henviser til sammenligningstabellen i bilag XIII, der viser præcist, hvilke bestemmelser i denne forordning der erstatter de ophævede bestemmelser i Schengen-konventionen, Den Fælles Håndbog og andre Schengen-afgørelser, således at enhver henvisning til de tidligere bestemmelser kan forstås korrekt i forbindelse med den nye forordning.

Artikel 35

Der er tale om en standardbestemmelse om forordningens ikrafttrædelse og umiddelbare anvendelse.

Anvendelsen af forordningen udskydes til 6 måneder efter dens ikrafttrædelse, i betragtning af øvelsens omfang og nødvendigheden af at informere grænsevagterne og eventuelt udarbejde en praktisk vejledning.

BILAG

Oversigt over bestemmelser i Den Fælles Håndbog, der ikke er medtaget

Bestemmelser i Den Fælles Håndbog, der ikke er medtaget	Begrundelse
Punkt 1.1 i del I Konsekvenser af indrejsetilladelsen	I dette afsnit gentages Schengen-konventionens bestemmelser (artikel 20-21) blot. Desuden har afsnittet intet at gøre med betingelserne for indrejse og passage af grænserne.
Punkt 3 i del I (inklusive 3.1, 3.2 og 3.3) Visa, som er nødvendige for udlændinges indrejse på medlemsstaternes område	I denne del gentages bestemmelserne i Schengen-konventionen (artikel 10-11 og artikel 18) og de fælles konsulære instrukser (se del I, punkt 3 i del V, del VI, bilag 1, 8, 9, 10 og 13), hvorfor den er overflødig.
Punkt 4.2 i del I Betingelser vedrørende sikkerhed	Gentagelse af indholdet af Schengen-konventionens artikel 96.
Punkt 1.3.4 i del II Ret for EU-borgere (og andre, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed) til kun i undtagelsestilfælde at blive underkastet en indgående kontrol.	Denne ret er allerede fastsat i en række instrumenter i fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed for EU-borgere og medlemmer af deres familie (se navnlig direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004, der indeholder hele fællesskabsretten på området). På grundlag af artikel 3 i denne forordning påvirkes personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed, ikke heraf. Denne bestemmelse er derfor overflødig.
Punkt 1.4.7 Særordninger vedrørende nægtelse af indrejse i forbindelse med EU-borgere og personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed	Se bemærkningen ovenfor til punkt 1.3.4 i del II.
Punkt 3.4.1.1, 3.4.1.2 og 3.4.1.3 Definition af "skibstrafik", "passager" og "besætning"	Disse definitioner anses for at være overflødige.

Punkt 5.3-5.5 i del II[**] Karakteristika ved visa, der udstedes ved grænsen	Disse bestemmelser er overflødige, da: - bilag 14 er ophævet (punkt 5.3) - gebyrerne for udstedelse af denne type visum (punkt 5.4) og den forudgående høring (punkt 5.5) er omfattet af de relevante bestemmelser i de fælles konsulære instrukser.
Punkt 6.1 i del II Ordning for EU-borgere og andre, der er omfattet af fællesskabsretten	Se bemærkningen ovenfor til punkt 1.3.4 i del II.
Punkt 6.3 i del II – Flygtninge og statsløse	Visumordningen for disse kategorier er allerede reguleret ved forordning nr. 539/2001. Anerkendelsen af rejsedokumenter er ikke harmoniseret. Denne del af overflødig.
Punkt 6.9 i del II – Grupperejser (lempelse af kontrollen i bestemte tilfælde)	Denne bestemmelse er i strid med de generelle bestemmelser om kontrol, bl.a. pligten til systematisk at stemple rejsedokumenter ved indrejsen (artikel 9).
Punkt 6.10 - Udlændinge, som ansøger om asyl ved grænsen	Overflødig del.
Bilag 4, 5, 5a, 6, 6a, 6b, 6c, 8, 8a, 11, 14a og 14b	Identisk (eller delvis identisk) med bilagene i de fælles konsulære instrukser
Bilag 7 og 9 – Modeller til visummærkaten	Har ikke bindende virkning
Bilag 12 – Modeller til separate ark *(til anbringelse af visummærkat*)	Forældet (erstattet af forordning (EF) nr. 333/2002).

[**] Punkt 5 og 5.1 i del II blev ophævet ved forordning nr. 415/2003 og erstattet af en henvisning til selve forordningen; punkt 5.2 og 5.6 er medtaget i artikel 11 og bilag VIII i nærværende forordning.

2004/0127 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, stk. 1 og 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[40],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[41], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det følger af traktatens artikel 62, stk. 1, at udarbejdelsen af foranstaltninger med henblik på at sikre, at personer ikke kontrolleres ved de indre grænser, er et grundlæggende element i målsætningen efter traktatens artikel 14 om oprettelse af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for personer.

(2) I overensstemmelse med traktatens artikel 61 skal indførelsen af et område med fri bevægelighed for personer knyttes til ledsageforanstaltninger. En fælles politik for kontrol ved de ydre grænser, således som nævnt i traktatens artikel 62, stk. 2, er et led i disse foranstaltninger.

(3) Ved indførelse af fælles foranstaltninger for personers passage af de indre grænser samt for kontrol ved de ydre grænser skal der tages højde for de bestemmelser i Schengen-reglerne, der er integreret i Den Europæiske Union, herunder de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985[42] samt Den Fælles Håndbog[43].

(4) Hvad angår kontrollen ved de ydre grænser, er indførelsen af et "fælles lovgivningskorpus", bl.a. via en konsolidering og videreudvikling af de eksisterende regler på området, et af hovedelementerne i den fælles politik for forvaltning af de ydre grænser, således som defineret i Kommissionens meddelelse af 7. maj 2002 "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemsstaterne af Den Europæiske Union"[44]. Denne målsætning indgår i "planen for forvaltning af de ydre grænser for medlemsstaterne af Den Europæiske Union", som Rådet godkendte den

---

40 EFT C [...] af [...], s. [...].
41 EFT C [...] af [...], s. [...].
42 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.
43 EFT C 313 af 16.12.2002, s. 97.
44 KOM(2002) 233 endelig.

13. juni 2002, og som blev støttet af Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002, og af Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003.

(5) Fastsættelse af fælles regler for personers passage af de fælles grænser berører ikke den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere og deres familiemedlemmer samt tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, der i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes.

(6) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet kontrollen ved deres indre grænser. Kontrollen skal bidrage til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod den indre sikkerhed, den offentlige orden, den offentlige sundhed og medlemsstaternes internationale forbindelser. Gennemførelse af grænsekontrol skal ske efter proportionalitetsprincippet.

(7) Grænsekontrol omfatter ikke kun kontrol med personer ved de godkendte grænseovergangssteder, men også overvågning mellem disse grænseovergange. Det er derfor nødvendigt at opstille de betingelser, kriterier og retningslinjer, der gælder for både kontrollen ved grænseovergangene og for overvågningen.

(8) Det er nødvendigt i tilfælde af særlige og uforudsete omstændigheder at have mulighed for at lempe kontrollen ved de ydre grænser.

(9) For at mindske ventetiden for personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, og som generelt ikke skal have deres identitet kontrolleret, skal der, så vidt forholdene tillader det, indrettes separate kontrolbaner ved de ydre grænseovergangssteder, hvilket skal angives med minimumsoplysninger, der skal være ens i alle medlemsstaterne. Der skal indrettes separate kontrolbaner i internationale lufthavne.

(10) Medlemsstaterne skal undgå, at kontrolprocedurerne udgør en afgørende hindring for den økonomiske, sociale og kulturelle udveksling ved de ydre grænser; de skal i den henseende indsætte det nødvendige personale og de nødvendige midler.

(11) Medlemsstaterne udpeger den eller de nationale tjenester, der i overensstemmelse med den nationale lovgivning har ansvaret for at føre kontrol ved grænserne. Når flere tjenester i en og samme medlemsstat har ansvaret for at føre kontrol ved grænserne, skal der sikres et tæt og konstant samarbejde.

(12) Det operative samarbejde og medlemsstaternes indbyrdes bistand, hvad angår grænsekontrol, forvaltes og samordnes af det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved medlemsstaternes ydre grænser, der blev oprettet ved forordning (EF) nr. […][45].

---

[45] EFT L [...] af [...], s. [...].

(13) Hvad angår passage af de indre grænser, er det vigtigt at sikre, at gennemførelse af kontrol eller krav om opfyldelse af visse formaliteter udelukkende med henblik på grænsepassage er forbudt.

(14) Det skal imidlertid understreges, at denne forordning hverken berører den kontrol, der foretages som led i de generelle politimæssige beføjelser, den sikkerhedskontrol af personer, der er identisk med den kontrol, der foretages i forbindelse med indenrigsflyvninger, eller medlemsstaternes muligheder for at foretage bagagekontrol af exceptionel karakter i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indtjekket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet[46], eller de nationale lovgivninger om pligten til at medbringe rejse- og identitetsdokumenter eller til at anmelde sin tilstedeværelse på den pågældende medlemsstats område.

(15) Hvis der foreligger en alvorlig trussel mod en medlemsstats offentlige orden, indre sikkerhed eller offentlige sundhed, skal den pågældende medlemsstat ligeledes have mulighed for midlertidigt at genindføre kontrollen ved sine grænser. Det er nødvendigt at fastsætte betingelserne og procedurerne herfor for at sikre, at en sådan foranstaltning kun anvendes i undtagelsestilfælde, og at proportionalitetsprincippet overholdes ved indførelse af grænsekontrol.

(16) Hvis der foreligger en ekstraordinært alvorlig trussel mod den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed, som berører en eller flere medlemsstater, skal Rådet øjeblikkeligt kunne genindføre kontrollen ved alle de indre grænser eller ved nærmere fastlagte grænser i alle medlemsstaterne eller i nogle af medlemsstaterne. Det skal understreges, at kontrollens omfang og varighed skal begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at imødegå truslen.

(17) Da genindførelse af personkontrol ved de indre grænser kun må ske i en ekstraordinær situation i et område med fri bevægelighed for personer, skal den medlemsstat, der benytter sig af denne foranstaltning, give de andre medlemsstater og Kommissionen detaljerede oplysninger om grundene til, at den indfører foranstaltningen eller forlænger den ud over 30 dage, så der kan indledes drøftelser, hvor man sammen kan overveje, hvilke alternative foranstaltninger der eventuelt kan træffes. Grundene kan meddeles fortroligt eller hemmeligt. Den medlemsstat, der har benyttet sig af beskyttelsesklausulen, skal desuden aflægge rapport til de andre medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen efter ophævelsen af kontrollen. Borgerne skal ligeledes informeres på egnet vis om genindførelsen af kontrollen ved de indre grænser, samt om de godkendte grænseovergangssteder, medmindre de grunde, der førte til genindførelsen, ikke tillader det.

(18) Det er nødvendigt at indføre en procedure, der giver Kommissionen mulighed for at tilpasse de praktiske retningslinjer for grænsekontrol.

---

[46] EFT L 374 af 31.12.1991, s. 4. Forordningen er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 13.3.2003, s. 1).

(19) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[47].

(20) Da målet med den omhandlede foranstaltning, nemlig indførelse af regler for personers passage af de fælles grænser, direkte påvirker fællesskabsreglerne for de indre og ydre grænser og derfor ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(21) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper. Den iværksættes under overholdelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende international beskyttelse og non-refoulement.

(22) Denne forordning erstatter Den Fælles Håndbog samt bestemmelserne i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om passage af de indre og ydre grænser. Endvidere er det nødvendigt at ophæve Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse af 22. december 1994 (SCH/Com-ex(94)17, rev. 4[48], og af 20. december 1995 (SCH/Com-ex(95), rev. 2[49], samt Rådets forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning[50].

(23) Som en fravigelse af traktatens artikel 299 finder denne forordning ikke anvendelse på Den Franske Republiks og Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske områder. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke den særlige ordning for byerne Ceuta og Melilla, således som fastsat i aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985[51].

(24) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da formålet med denne forordning imidlertid i overensstemmelse med artikel 5 i ovennævnte protokol er at videreudvikle Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV, tredje del, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget denne forordning, afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning.

---

47 EFT L 184 af 17.9.1999, s. 23.
48 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 168.
49 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 133.
50 EFT L 116 af 26.4.2001, s. 5.
51 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.

(25) Hvad angår Republikken Island og Kongeriget Norge, udgør denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne[52], som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b, i Rådets afgørelse[53] 1999/437/EF om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale.

(26) Denne forordning udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[54]. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(27) Denne forordning udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[55]. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.

(28) Denne forordning er en retsakt, der er baseret på Schengen-reglerne, eller som på anden måde har relation dertil ifølge artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten, bortset fra afsnit III, hvor bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 finder anvendelse -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1
Formål

Denne forordning fastsætter de regler, der gælder for personers passage af Den Europæiske Unions ydre og indre grænser.

---

52 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
53 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
54 EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
55 EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) *"indre grænser":*

a) medlemsstaternes fælles landgrænser

b) medlemsstaternes lufthavne for så vidt angår interne flyvninger

c) medlemsstaternes søhavne og havne ved de indre vandveje, for så vidt angår færgeruter

2) *"ydre grænser":* medlemsstaternes land- og søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved de indre vandveje, for så vidt de ikke er indre grænser

3) *"intern flyvning"*: en flyvning, der udelukkende er påbegyndt i eller går til medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjelands område

4) *"færgeruter"*: overfarter, der er tilrettelagt på en sådan måde, at der sikres forbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område uden at anløbe havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af personer og køretøjer i henhold til en offentliggjort fartplan eller med en sådan regelmæssighed eller frekvens, at de udgør en genkendelig systematisk række

5) *"'tredjelandsstatsborger*": enhver person, der ikke er unionsborger som defineret i traktatens artikel 17, stk. 1

6) *"tredjelandsstatsborger, der er indberettet som uønsket":* en tredjelandsstatsborger, der efter artikel 96 i Schengen-konventionen er indberettet til Schengen-informationssystemet som uønsket

7) *"personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed"*:

a) unionsborgere efter traktatens artikel 17, stk. 1, samt tredjelandsstatsborgere, der er medlem af en unionsborgers familie, og denne udøver sin ret til fri bevægelighed, således som stipuleret i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område[56]

b) tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side er tillagt en ret til fri bevægelighed, der svarer til unionsborgernes ret til fri bevægelighed

[56] EFT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

8) *"grænseovergangssted"*: et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser, både land-, sø- og luftgrænser

9) *"grænsekontrol"*: den kontrol ved medlemsstaternes grænser, der uagtet andre kontrolgrunde udelukkende foretages på grund af den planlagte grænsepassage. Den omfatter:

a) kontrol ved de godkendte grænseovergangssteder i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning for at sikre, at personer, deres køretøjer og genstande i deres besiddelse kan få lov til at rejse ind i eller ud af medlemsstaternes område

b) overvågning af grænserne på strækningerne mellem de godkendte grænseovergangssteder og uden for den normale åbningstid i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning for at forhindre, at nogen unddrager sig kontrol ved grænseovergangsstederne og rejser ulovligt ind på medlemsstaternes område

10) *"grænsevagt":* tjenestemand, der er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en ydre land- eller søgrænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som i henhold til den enkelte medlemsstats nationale lovgivning er tillagt beføjelser til at foretage grænsekontrol

11) *"mindre grænsetrafik"*: særlig ordning for grænsepassage for personer i grænseområder, således som defineret i forordning (EF) nr. …[57] [*forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser*]

12) *"transportvirksomhed"*: en fysisk eller juridisk person, der i erhvervsmæssigt øjemed udfører personbefordring ad luft-, sø- eller landvejen

13) *"opholdstilladelse"*: enhver tilladelse udstedt af myndighederne i en medlemsstat til, at en tredjelandsstatsborger lovligt kan opholde sig i landet, med undtagelse af:

a) visa

b) tilladelser udstedt mens en ansøgning om opholdstilladelse eller asyl behandles

14) *"krydstogtskib":* et skib, der følger en given rute efter et forudbestemt program, og hvis passagerer deltager i et kollektivt program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som i princippet hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen

15) *"lystsejlads":* anvendelse af sejlskibe og/eller motorskibe til privat brug, der foretager sports- eller turistsejlads

16) *"kystfiskeri":* fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller efter nogle dage går i havn på en medlemsstats område uden at anløbe en havn i et tredjeland.

---

[57] EFT L [...] af [...], s. [...].

Artikel 3
Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle personer, der passerer en medlemsstats grænse, uden at den berører:

a) de rettigheder, der er tillagt personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed

b) de rettigheder, der er tillagt flygtninge og personer, der ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår princippet om non-refoulement

c) de rettigheder, der er tillagt tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding, således som defineret i Rådets direktiv 2003/109/EF[58].

AFSNIT II
DE YDRE GRÆNSER

Kapitel I
Passage af de ydre grænser og indrejsebetingelser

Artikel 4
Passage af de ydre grænser

1. Passage af de ydre grænser kan kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for åbningstiden. Åbningstiderne skal angives klart ved grænseovergangsstedet.

   Inden for rammerne af de særlige ordninger for mindre grænsetrafik kan der oprettes særlige grænseovergangssteder.

   Listen over godkendte grænseovergangssteder findes i bilag I.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1, kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne inden for den normale åbningstid:

   a) inden for rammerne af en ordning for mindre grænsetrafik

   b) inden for rammerne af lystsejlads eller kystfiskeri

   c) for sømænd, der ønsker at gå i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner

   d) for statsborgere i medlemsstater, der passerer grænsen i den medlemsstat, i hvilken de er statsborgere

[58] EFT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

e) for personer eller grupper af personer, hvis det er nødvendigt af særlige grunde, og forudsat at de er i besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige ifølge den nationale lovgivning, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed. Disse tilladelser kan kun udstedes, hvis de personer, der anmoder derom, kan fremlægge de dokumenter, der er nødvendige for at passere grænsen.

3. Uden at det berører undtagelserne i stk. 2, og medlemsstaternes forpligtelser, hvad angår international beskyttelse, skal de indføre sanktioner i overensstemmelse med deres nationale lovgivning i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og de normale åbningstider. Sanktionerne skal være effektive, rimelige og have afskrækkende virkning.

Artikel 5
Indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere

1. En tredjelandsstatsborger, der opfylder nedenstående betingelser, kan få tilladelse til at indrejse i og opholde sig på medlemsstaternes område i indtil 90 dage:

a) den pågældende skal være i besiddelse af et eller flere gyldige grænsepassagedokumenter

b) den pågældende skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves

c) den pågældende skal om nødvendigt kunne fremvise dokumentation for formålet med og vilkårene for det påtænkte ophold, herunder bevis for en rejseforsikring, og have de fornødne midler til underhold, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen til hjemlandet eller gennemrejse til et tredjeland, hvor vedkommende er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at skaffe sig disse midler

d) den pågældende må ikke være indberettet som uønsket i Schengen-informationssystemet (SIS)

e) den pågældende må ikke udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser.

2. En tredjelandsstatsborger skal på anmodning begrunde sin ansøgning om indrejse på området med henblik på et ophold af højst 90 dages varighed. I tvivlstilfælde kan grænsevagterne kræve, at vedkommende forelægger materiale og dokumentation.

Den dokumentation, der kræves for at underbygge, at betingelserne i stk. 1, er opfyldt, fremgår af bilag II.

3. Vurderingen af midlerne til underhold foretages på grundlag af formålet med opholdet og under henvisning til de gennemsnitlige priser for indkvartering og forplejning. De vejledende beløb, som de enkelte medlemsstater hvert år fastsætter, findes i bilag III.

4. Tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat, er fritaget for visum ved indrejse på de øvrige medlemsstaters område.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 1, skal en tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et returvisum udstedt af en af medlemsstaterne eller om nødvendigt begge dokumenter, have tilladelse til gennemrejse på de øvrige medlemsstaters område, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller returvisummet, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over uønskede personer i den medlemsstat, ved hvis ydre grænser den pågældende ønsker at indrejse, og det af listen fremgår, at der skal iværksættes foranstaltninger, som er til hinder for indrejsen eller gennemrejsen.

6. Hvis en tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder indrejsebetingelserne i stk. 1, påberåber sig bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, og anmoder om indrejse og gennemrejse via en anden medlemsstats ydre grænse end den, der undtagelsesvis accepterer at bevilge opholdet, skal han afvises og frit kunne møde op ved sidstnævntes ydre grænse med henblik på at indrejse på dennes område.

7. De opholdstilladelser, der er nævnt i stk. 4 og 5, omfatter:

   a) alle opholdstilladelser udstedt af medlemsstaterne ifølge den ensartede udformning foreskrevet i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002[59]

   b) alle andre dokumenter og opholdstilladelser samt returvisa, der er opført i bilag 4 i de fælles konsulære instrukser[60].

Kapitel II
Kontrol ved de ydre grænser og nægtelse af indrejse

Artikel 6
Personkontrol ved de godkendte grænseovergangssteder

1. Grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af de nationale grænsevagter. Kontrollen foretages efter bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Alle personer, der passerer de ydre grænser, skal underkastes en minimumskontrol, der gør det muligt at fastslå deres identitet på grundlag af forelagt eller forevist rejselegitimation.

   Kontrollen gennemføres af den enkelte medlemsstat i overensstemmelse med dennes lovgivning, herunder lovgivningens bestemmelser om kropsvisitering. Kontrollen kan også omfatte motorkøretøjer og genstande, som personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af.

---

59 EFT L 157 af 15.6.2002, s.1.
60 EFT C 313 af 16.12.2002, s. 1, og EFT C 310 af 19.12.2003, s. 1.

3. Tredjelandsstatsborgere skal underkastes en indgående kontrol ved indrejse og udrejse.

Den indgående kontrol omfatter:

a) kontrol af rejsedokumenter og af andre indrejsebetingelser ifølge artikel 5, stk. 1, samt eventuelt af opholds- og arbejdstilladelser

b) undersøgelse og forebyggelse af trusler mod den indre sikkerhed, den offentlige orden og den offentlige sundhed i medlemsstaterne og konstatering af overtrædelser, især ved direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og genstande i Schengen-informationssystemet (SIS) og i de nationale databaser.

4. De praktiske retningslinjer for kontrollen efter stk. 2 og 3 findes i bilag IV.

Artikel 7
Lempelse af kontrollen

1. Kontrollen ved landgrænserne kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder, der kræver øjeblikkelige foranstaltninger.

2. Hvis den kontrol, der er foreskrevet i artikel 6, ikke kan gennemføres systematisk på grund af særlige og uforudsete omstændigheder efter stk. 1 i denne artikel, skal der foretages en prioritering.

3. De praktiske retningslinjer for lempelse af kontrollen og kriterierne for prioriteringen findes i bilag V.

4. Den berørte medlemsstat skal hurtigst muligt underrette de andre medlemsstater og Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet efter stk. 1-2.

5. Selv i tilfælde af lempelse af kontrollen skal tredjelandsstatsborgere udtrykkeligt kunne anmode om at få stemplet deres rejsedokument, jf. artikel 9.

Artikel 8
Indretning af separate kontrolbaner samt skiltning

1. Medlemsstaterne opretter ved deres autoriserede grænseovergangssteder i lufthavne separate kontrolbaner for at kunne udføre den nødvendige grænsekontrol af personer, jf. artikel 6. Disse baner angives ved hjælp af skiltning som omhandlet i stk. 2.

Medlemsstaterne kan frit vælge, om de vil indrette separate kontrolbaner ved deres autoriserede sø- og landgrænseovergangssteder og ved de fælles grænser mellem medlemsstater, der ikke anvender artikel 18.

2. Minimumsoplysningerne på skiltene, som kan være elektroniske, er følgende:

a) kontrolbaner, der udelukkende anvendes af personer, der er omfattet af fællesskabsreglerne om fri bevægelighed, Den Europæiske Unions symbol med bogstaverne "EU", "EEA" og "CH" inden for kransen af stjerner og ordet "CITIZENS" under kransen af stjerner som vist i bilag VI, del A

b) kontrolbaner til andre kategorier af tredjelandsstatsborgere, som også kan anvendes af personer, der er omfattet af fællesskabsreglerne om fri bevægelighed, "ALL PASSPORTS", som det fremgår af bilag VI, del B.

Mindsteoplysningerne på skiltene kan anføres på det/de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

3. Ved de godkendte sø- og landgrænseovergangssteder kan medlemsstaterne adskille biltrafikken i forskellige baner til henholdsvis lette og tunge køretøjer og busser ved at bruge den i bilag VI, del C, viste skiltning.

4. I tilfælde af et midlertidigt trafikpres ved et givet grænseovergangssted kan grænsevagterne suspendere anvendelsen af de forskellige kontrolbaner, indtil problemet er afviklet.

5. Tilpasningen af den eksisterende skiltning til kravene i stk. 1, 2 og 3 skal være foretaget inden den 31. maj 2009. Hvis medlemsstaterne udskifter de eksisterende skilte eller opsætter nye inden den dato, skal de respektere de minimumsoplysninger, der er fastsat i de nævnte stykker.

Artikel 9
Stempling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter

1. Tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter skal systematisk stemples ved indrejse. Der anbringes normalt indrejsestempel på:

a) tredjelandsstatsborgeres grænsepassagedokumenter, der er forsynet med et gyldigt visum

b) grænsepassagedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der ved grænsen har fået udstedt visum af en medlemsstat

c) grænsepassagedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der ikke er visumpligtige.

2. Der anbringes intet ind- eller udrejsestempel, når det drejer sig om:

a) rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed

b) rejsedokumenter tilhørende søfolk, der kun opholder sig på en medlemsstats område under skibets ophold i anløbshavnen

c) pilotcertifikater eller flybesætningsbeviser

d) personer, der er omfattet af ordningen for mindre grænsetrafik, hvis de er i besiddelse af de nødvendige tilladelser

e) personer, som ikke er underkastet nogen personkontrol, f.eks. statschefer og højtstående personer, om hvis ankomst der forinden er givet officiel meddelelse via de diplomatiske kanaler

f) grænsepassagedokumenter tilhørende statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino.

Hvis en tredjelandsstatsborger anmoder om det, kan det undtagelsesvis undlades at anbringe ind- eller udrejsestempler, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende. I sådanne tilfælde skal ind- eller udrejsen attesteres på et særskilt ark med angivelse af navn og pasnummer.

3. Der anbringes systematisk udrejsestempel på grænsepassagedokumenter, der indeholder visum til flere indrejser af begrænset samlet varighed.

4. De praktiske retningslinjer for stempling findes i bilag VII.

Artikel 10
Overvågning mellem grænseovergangsstederne

1. De kompetente myndigheder overvåger ved hjælp af mobile enheder:

a) strækningerne på de ydre grænser mellem grænseovergangsstederne

b) grænseovergangsstederne uden for normal åbningstid.

Overvågningen gennemføres for ikke at tilskynde nogen til at unddrage sig kontrol ved grænseovergangsstederne.

2. Hovedformålet med overvågningen af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden er at forhindre ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og gennemføre eller træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt.

3. Overvågningen mellem godkendte grænseovergangssteder foretages af personale, hvis antal og metoder er afpasset efter den konkrete situation. Der foretages hyppige og uventede ændringer i de overvågede grænsestrækninger, således at uautoriseret passage af grænsen indebærer en permanent risiko.

4. Overvågningen foretages af mobile enheder, der patruljerer eller posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme, idet formålet med overvågningen er at pågribe personer, som passerer grænsen ulovligt. Overvågningen kan ligeledes foretages ved hjælp af tekniske, herunder elektroniske, midler.

5. Midlerne og retningslinjerne for gennemførelse af overvågning fastsættes efter vilkårene for indsatsen og især grænsens type og beskaffenhed (land-, flod- eller søgrænse).

6. Retningslinjerne for gennemførelse af overvågningen vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 11
Nægtelse af indrejse

1. En tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne, således som defineret i artikel 5, stk. 1, skal nægtes indrejse, medmindre en medlemsstat finder det nødvendigt at fravige dette princip af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser. I så fald begrænses indrejsetilladelsen til den pågældende medlemsstats område, og denne skal underrette de øvrige medlemsstater herom. Disse regler berører ikke anvendelsen af de særlige bestemmelser i asylretten eller bestemmelserne om udstedelse af visum til længerevarende ophold.

2. Når en tredjelandsstatsborger, der er underkastet visumpligt på grund af sin nationalitet, møder op ved grænsen uden visum, skal vedkommende nægtes indrejse, medmindre betingelserne i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 er opfyldt[61].

   I sidstnævnte tilfælde kan der udstedes et visum ved grænsen ifølge bestemmelserne i nævnte forordning. Der skal føres en liste over visa, der udstedes ved grænsen.

3. Nægtelse af indrejse er en begrundet afgørelse, der finder anvendelse umiddelbart eller eventuelt efter udløbet af den frist, der er fastsat i den nationale lovgivning, som træffes af den instans, der er kompetent efter den nationale lovgivning, og denne oplyser om ankemulighederne.

   Standardformularen for nægtelse af indrejse findes i bilag VIII, del B. Den omhandlede tredjelandsstatsborger anerkender modtagelse af afgørelsen om nægtelse af indrejse ved hjælp af denne formular.

4. Grænsevagterne sørger for, at en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, ikke indrejser på den pågældende medlemsstats område eller straks forlader området, hvis han allerede er indrejst.

5. Retningslinjerne for nægtelse af indrejse findes i bilag VIII, del A.

---

[61] EFT L 64 af 7.3.2003, s. 1.

Kapitel III
Ressourcer til grænsekontrol og samarbejde mellem medlemsstaterne

Artikel 12
Ressourcer til grænsekontrol

Medlemsstaterne forpligter sig til at indsætte tilstrækkeligt og kvalificeret personale til at gennemføre kontrol ved de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 6-11 for at sikre et højt niveau for kontrol ved deres ydre grænser.

Artikel 13
Gennemførelse af kontrolforanstaltninger

1. Gennemførelsen af grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 6-11 i denne forordning påhviler de tjenester i medlemsstaterne, som i henhold til den nationale lovgivning har til opgave at føre kontrol ved grænserne.

   Ved varetagelsen af disse opgaver har grænsevagterne de grænsepolitimæssige og strafferetlige beføjelser, som følger af den nationale lovgivning.

   De nationale tjenester, der har til opgave at føre kontrol ved grænserne, skal bestå af specialiseret og særligt uddannet personale.

2. De nationale tjenesters gennemførelse af kontrol skal stå i et rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

3. Listen over de nationale tjenester, der har til opgave at føre kontrol ved grænserne ifølge medlemsstaternes nationale lovgivning, findes i bilag IX.

4. For at sikre en effektiv grænsekontrol skal medlemsstaterne sørge for et tæt og konstant samarbejde mellem alle de nationale tjenester, der har til opgave at føre kontrol ved grænserne.

Artikel 14
Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand og sikrer et tæt og permanent samarbejde med henblik på en effektiv grænsekontrol.

2. Medlemsstaternes operative samarbejde forvaltes og samordnes af det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 15
Fælles kontrol

1. Uden at det berører bestemmelserne i artikel 6-11, kan de medlemsstater, der ikke anvender artikel 18 ved deres fælles landgrænser, indtil denne artikel træder i kraft, foretage fælles kontrol ved de fælles grænser.

   Medlemsstaterne kan i den henseende indgå bilaterale aftaler.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om aftaler, der indgås efter stk. 1.

Kapitel IV
Specifikke retningslinjer for kontrol og særordninger

Artikel 16
Særlige retningslinjer for kontrol af de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser

Der indføres særlige retningslinjer for kontrol, jf. f.eks. bilag X, af de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser, nemlig:

a) landgrænser (vej- og jernbanetrafik)

b) luftgrænser (internationale lufthavne, flyvepladser, interne flyvninger)

c) søgrænser og indlandsskibsfart.

Artikel 17
Særordninger

1. Der indføres særlige kontrolordninger, som f.eks. særordningerne i bilag XI, for bestemte kategorier af personer, herunder:

   a) flypiloter og andre besætningsmedlemmer

   b) sømænd

   c) personer, som er indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

   d) grænsearbejdere

   e) mindreårige.

2. Modeller til kort, der udstedes af medlemsstaternes udenrigsministerium til akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie, findes i bilag XII.

AFSNIT III
DE INDRE GRÆNSER

Kapitel I
Ophævelse af kontrol ved de indre grænser

Artikel 18
Passage af de indre grænser

De indre grænser kan passeres overalt, uden at der gennemføres personkontrol uanset nationalitet.

Artikel 19
Kontrol inden for medlemsstaternes område

Ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser berører ikke:

a) de kompetente myndigheders udøvelse af politimæssige beføjelser i henhold til den enkelte medlemsstats lovgivning, for så vidt som kontrollen ved den indre grænse, i et område i baglandet nær grænsen eller i nærmere fastlagte grænseområder foretages efter de samme regler og med de samme formål som dem, der gælder for hele medlemsstatens område, bl.a. hvad angår hyppighed og intensitet

b) udøvelsen af sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til den enkelte medlemsstats lovgivning, eller af de ansvarlige i havne og lufthavne eller af transportvirksomheder, forudsat at denne kontrol også foretages, for så vidt angår personer, der rejser på en medlemsstats område

c) medlemsstaternes mulighed for i deres nationale lovgivning at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af og medbringe tilladelser og dokumenter

d) tredjelandsstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 22 i Schengen-konventionen.

Kapitel II
Beskyttelsesklausul

Artikel 20
En medlemsstats genindførelse af kontrollen ved de indre grænser

1. En medlemsstat kan efter proceduren i artikel 21 eller i hastetilfælde efter proceduren i artikel 22 i en begrænset periode på højst 30 dage genindføre grænsekontrollen ved sine indre grænser, hvis der foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden,

den offentlige sundhed eller den indre sikkerhed. Kontrollens omfang og varighed må ikke overstige det, der er strengt nødvendigt for at imødegå den alvorlige trussel.

2. Hvis truslen mod den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed varer ved i over 30 dage, kan medlemsstaten efter proceduren i artikel 23 i perioder på højst 30 dage ad gangen opretholde den grænsekontrol, der er nødvendig af de samme grunde som dem, der er nævnt i stk. 1, under hensyntagen til eventuelle nye forhold.

Artikel 21
Procedure i forudsigelige tilfælde

1. Når en medlemsstat planlægger at genindføre kontrollen ved de indre grænser i henhold til artikel 20, stk. 1, underretter den straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, idet den giver dem følgende oplysninger:

   a) grundene til den planlagte afgørelse med angivelse af de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed

   b) omfanget af den planlagte afgørelse med angivelse af, ved hvilke grænser kontrollen vil blive genindført

   c) de godkendte grænseovergangssteder

   d) datoen for og varigheden af den planlagte afgørelse

   e) i givet fald de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

2. Når en medlemsstat har foretaget en sådan underretning, afgiver Kommissionen udtalelse med henblik på den høring, der er nævnt i stk. 3.

3. Oplysningerne i stk. 1 samt udtalelsen i stk. 2 indgår i en høring mellem den anmodende stat, de øvrige medlemsstater forsamlet i Rådet og Kommissionen, bl.a. med henblik på i givet fald at tilrettelægge enhver form for gensidigt samarbejde mellem medlemsstaterne og undersøge, om foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til den begivenhed, der ligger til grund for genindførelsen af kontrollen, og risiciene for den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed.

   Ovennævnte høring skal finde sted mindst 15 dage før den planlagte dato for genindførelse af kontrol.

4. Kontrollen kan først genindføres efter den konsultation, der er nævnt i stk. 3.

Artikel 22
Hasteprocedure

1. Når den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed i en medlemsstat kræver, at der handles hurtigt, kan den pågældende medlemsstat øjeblikkeligt genindføre kontrollen ved de indre grænser.

2. Den anmodende stat underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom, idet den giver dem de oplysninger, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, og anfører grundene til anvendelsen af hasteproceduren.

Artikel 23
Procedure for forlængelse af kontrollen ved de indre grænser

1. Kontrollen ved de indre grænser kan kun forlænges i henhold til artikel 20, stk. 2, efter høring af de øvrige medlemsstater forsamlet i Rådet og af Kommissionen.

2. Den anmodende medlemsstat giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen alle de relevante oplysninger om grundene til forlængelsen af kontrollen ved de indre grænser.

Bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 24
Fælles genindførelse af kontrollen ved de indre grænser på grund af en grænseoverskridende terrortrussel

1. Hvis der foreligger en ekstraordinært alvorlig trussel mod den offentlige orden, den indre sikkerhed eller den offentlige sundhed, der berører flere forskellige medlemsstater, herunder en grænseoverskridende terrortrussel, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe afgørelse om øjeblikkeligt at genindføre grænsekontrollen ved alle de indre grænser eller ved visse nærmere bestemte grænser i alle eller flere medlemsstater. Kontrollens omfang og varighed må ikke overstige det, der er strengt nødvendigt for at imødegå den ekstraordinært alvorlige trussel.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om at ophæve disse særlige foranstaltninger, så snart den særlig alvorlige trussel ikke længere eksisterer.

3. Europa-Parlamentet underrettes straks om de foranstaltninger, der træffes efter stk. 1 og 2.

4. Denne artikel berører ikke en medlemsstats mulighed for at træffe en øjeblikkelig og samtidig beslutning i overensstemmelse med artikel 22.

Artikel 25
Kontrolforanstaltninger ved anvendelse af beskyttelsesklausulen

Når der genindføres kontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II anvendelse.

Artikel 26
Rapport om genindførelsen af kontrollen ved de indre grænser

Den medlemsstat, der har genindført kontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 20, bekræfter datoen for ophævelsen af kontrollen og forelægger samtidig eller hurtigst muligt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om genindførelsen af kontrollen ved de indre grænser.

Artikel 27
Oplysninger til offentligheden

Hvis de grunde, der har udløst anvendelsen af beskyttelsesklausulen tillader det, oplyser den eller de medlemsstater, der genindfører kontrol ved de indre grænser, på egnet vis offentligheden om genindførelsen af kontrol og om de godkendte grænseovergangssteder.

Artikel 28
Fortrolighed

På anmodning af den pågældende medlemsstat respekterer de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen fortroligheden af de oplysninger, der gives i forbindelse med genindførelsen og forlængelsen af kontrollen, og den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 26.

AFSNIT IV
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29
Ændring af bilagene

Bilag I-XII ændres i overensstemmelse med proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 30
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 468/1999/EF.

   Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 31
Ikke-anvendelse i visse områder

1. Bestemmelserne i denne forordning finder ikke anvendelse i Den Franske Republiks og Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske områder.

2. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke den særlige ordning for byerne Ceuta og Melilla, således som fastsat i aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985[62].

Artikel 32
Indberetning fra medlemsstaterne

Inden for en frist på ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttrædelse meddeler medlemsstaterne Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende stk. 19, litra c) og d). De meddeler senere ændringer i disse bestemmelser inden for en frist på fem arbejdsdage.

De således af medlemsstaterne indberettede oplysninger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Officielle Tidende*, C-udgaven.

Artikel 33
Rapport om anvendelsen af afsnit III

Senest tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af afsnit III og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen er særlig opmærksom på de problemer, som måtte følge af genindførelsen af kontrollen ved de indre grænser. Den fremlægger i givet fald forslag med henblik på at løse disse problemer.

Artikel 34
Bortfald og ophævelser

1. Artikel 2, stk. 8, i konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 udgår at regne fra …*[datoen for denne forordnings ikrafttrædelse]*

2. Fra samme dato ophæves:

   – Den Fælles Håndbog med bilag

   – Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse af 22. december 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) og af 20. december 1995 (SCH/Com-ex(95) 20, rev. 2)

   – bilag 7 i de fælles konsulære instrukser

---

62 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 73.

– forordning (EF) nr. 790/2001.

Henvisninger til de udgåede artikler og de ophævede akter gælder som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XIII.

Artikel 35
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Den finder anvendelse fra …*[6 måneder efter ikrafttrædelsen]*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

På Rådets vegne
Formand
[…]

BILAG I
Godkendte grænseovergangssteder

BELGIEN

Luftgrænser

– Bruxelles-National (Zaventem)

– Oostende

– Deurne

– Bierset

– Gosselies

– Wevelgem (flyveplads)

Søgrænser

– Antwerpen

– Oostende

– Zeebrugge

– Nieuwpoort

– Gent

– Blankenberge

Landgrænser

– Højhastighedstog (tunnelen under Kanalen)

Banegården Bruxelles-Midi

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

DEN TJEKKISKE REPUBLIK - POLEN

Landgrænser

1. Bartultovice – Trzebina
2. Bílý Potok – Paczków
3. Bohumín – Chałupki
4. Bohumín – Chałupki (jernbane)
5. Bukovec – Jasnowice
6. Český Těšín – Cieszyn
7. Český Těšín – Cieszyn (jernbane)
8. Chotěbuz – Cieszyn
9. Dolní Lipka – Boboszów
10. Dolní Marklovice – Marklowice Górne
11. Frýdlant v Čechách – Zawidów (jernbane)
12. Habartice – Zawidów
13. Harrachov – Jakuszyce
14. Horní Lištná – Leszna Górna
15. Hrádek nad Nisou – Porajów
16. Královec – Lubawka
17. Královec – Lubawka (jernbane)
18. Krnov – Pietrowice
19. Kunratice – Bogatynia
20. Lichkov – Międzylesie (jernbane)
21. Meziměstí – Mieroszów (jernbane)
22. Mikulovice – Głuchołazy

23. Mikulovice – Głuchołazy (jernbane)
24. Náchod – Kudowa Słone
25. Nové Město p. Smrkem – Czerniawa Zdrój
26. Osoblaha – Pomorzowiczki
27. Otovice – Tłumaczów
28. Petrovice u Karviné – Zebrzydowice (jernbane)
29. Pomezní Boudy – Przełęcz Okraj
30. Srbská – Miloszów
31. Starostín – Golińsk
32. Sudice – Pietraszyn
33. Závada – Golkowice
34. Zlaté Hory – Konradów

Mindre grænsetrafik (*) og grænseovergangssteder for turister (**)

1. Andělka – Lutogniewice**
2. Bartošovice v Orlických horách – Niemojów*/**
3. Bernartice – Dziewiętlice*
4. Beskydek – Beskidek*
5. Bílá Voda – Złoty Stok*
6. Božanov – Radków**
7. Česká Čermná – Brzozowice**
8. Chomýž – Chomiąża*
9. Chuchelná – Borucin*
10. Chuchelná – Krzanowice*
11. Harrachov – Polana Jakuszycka**
12. Hať – Rudyszwałd*
13. Hať – Tworków*
14. Hněvošice – Ściborzyce Wielkie*

15. Horní Morava – Jodłów**
16. Hrčava – Jaworzynka*/**
17. Janovičky – Głuszyca Górna**
18. Karviná Ráj II – Kaczyce Górne*
19. Kojkovice – Puńców*
20. Kopytov – Olza*
21. Linhartovy – Lenarcice*
22. Luční bouda – Równia pod Śnieżką**
23. Luční bouda – Śląski Dom**
24. Machovská Lhota – Ostra Góra**
25. Malá Čermná – Czermna*
26. Malý Stožek – Stożek*
27. Masarykova chata – Zieleniec**
28. Mladkov (Petrovičky) – Kamieńczyk**
29. Nýdek – Wielka Czantorja**
30. Olešnice v Orlických horách (Čihalka) – Duszniki Zdrój**
31. Opava – Pilszcz*
32. Orlické Záhoří – Mostowice*
33. Petříkovice – Okreszyn**
34. Píšť – Bolesław*
35. Píšť – Owsiszcze*
36. Rohov – Ściborzyce Wielkie*
37. Šilheřovice – Chałupki*
38. Smrk – Stóg Izerski**
39. Soví sedlo (Jelenka) – Sowia Przełęcz**
40. Špindlerův Mlýn – Przesieka**
41. Staré Město – Nowa Morawa*/**

42. Strahovice – Krzanowice*

43. Travná – Lutynia*/**

44. Třebom – Gródczanki*

45. Třebom – Kietrz*

46. Úvalno – Branice*

47. Vávrovice – Wiechowice*

48. Velké Kunetice –Sławniowice*

49. Velký Stožec – Stożek **

50. Věřňovice – Gorzyczki*

51. Věřňovice – Łaziska*

52. Vidnava – Kałków*

53. Vosecká bouda (Tvarožník) – Szrenica**

54. Vrchol Kralického Sněžníku – Snieznik**

55. Žacléř – Niedomirów**

56. Zdoňov – Łączna**

57. Zlaté Hory – Jarnołtówek**

DEN TJEKKISKE REPUBLIK - SLOVAKIET

Landgrænser

1. Bílá – Klokočov

2. Bílá-Bumbálka – Makov

3. Břeclav (motorvej) - Brodské (motorvej)

4. Březová – Nová Bošáca

5. Brumov-Bylnice – Horné Srnie

6. Hodonín – Holíč

7. Hodonín – Holíč (jernbane)

8. Horní Lideč – Lúky pod Makytou (jernbane)

9. Lanžhot – Brodské

10. Lanžhot – Kúty (jernbane)

11. Mosty u Jablunkova – Čadca (jernbane)

12. Mosty u Jablunkova – Svrčinovec

13. Nedašova Lhota – Červený Kameň

14. Šance – Čadca-Milošová

15. Starý Hrozenkov – Drietoma

16. Strání – Moravské Lieskové

17. Střelná – Lysá pod Makytou

18. Sudoměřice – Skalica

19. Sudoměřice – Skalica (jernbane)

20. Velká nad Veličkou – Vrbovce (jernbane)

21. Velká nad Veličkou – Vrbovce

22. Velké Karlovice – Makov

23. Vlárský průsmyk – Horné Srnie (jernbane)

DEN TJEKKISKE REPUBLIK - ØSTRIG

Landgrænser

1. Břeclav – Hohenau (jernbane)

2. České Velenice – Gmünd

3. České Velenice – Gmünd (jernbane)

4. České Velenice – Gmünd 2

5. Chlum u Třeboně – Schlag

6. Čížov – Hardegg

7. Dolní Dvořiště – Wullowitz

8. Halámky – Gmünd-Neu-Nagelberg

9. Hatě – Kleinhaugsdorf

10. Hevlín – Laa an der Thaaya
11. Hnanice – Mitterretzbach
12. Horní Dvořiště – Summerau (jernbane)
13. Ježová – Iglbach
14. Koranda – St. Oswald
15. Mikulov – Drasenhofen
16. Nová Bystřice – Grametten
17. Nové Hrady – Pyhrabruck
18. Plešné jezero – Plöckensteinersee
19. Poštorná – Reinthal
20. Přední Výtoň – Guglwald
21. Šatov – Retz (jernbane)
22. Slavonice – Fratres
23. Studánky – Weigetschlag
24. Valtice – Schrattenberg
25. Vratěnín – Oberthürnau
26. Zadní Zvonková – Schöneben

DEN TJEKKISKE REPUBLIK - TYSKLAND

Landgrænser

1. Aš – Selb
2. Aš – Selb- Plössberg (jernbane)
3. Boží Dar – Oberwiesenthal
4. Broumov – Mähring
5. Česká Kubice – Furth im Wald (jernbane)
6. Cheb – Schirnding (jernbane)
7. Cínovec – Altenberg

8. Cínovec – Zinnwald
9. Děčín – Bad Schandau (jernbane)
10. Dolní Poustevna – Sebnitz/Soběnice
11. Doubrava – Bad Elster
12. Folmava – Furth im Wald
13. Hora sv. Šebestiána – Reitzenhain
14. Hrádek nad Nisou – Zittau (Žitava) (jernbane)
15. Hřensko – Schmilka
16. Hřensko – Schöna (flod)
17. Jiříkov – Neugersdorf
18. Kraslice – Klingenthal
19. Kraslice / Hraničná – Klingenthal (jernbane)
20. Lísková – Waldmünchen
21. Mníšek – Deutscheinsiedel
22. Moldava – Neurehefeld
23. Pavlův Studenec – Bärnau
24. Pomezí nad Ohří – Schirnding
25. Potůčky – Johanngeorgenstadt (jernbane)
26. Potůčky – Johanngeorgenstadt
27. Petrovice – Bahratal
28. Rozvadov – Waidhaus
29. Rozvadov – Waidhaus (motorvej)
30. Rumburk – Ebersbach – Habrachtice (jernbane)
31. Rumburk – Neugersdorf
32. Rumburk – Seifhennersdorf
33. Stožec – Haidmühle
34. Strážný – Philippsreuth

35. Svatá Kateřina – Neukirchen b.Hl. Blut

36. Svatý Kříž – Waldsassen

37. Varnsdorf – Seifhennersdorf

38. Vejprty – Bärenstein

39. Vejprty – Bärenstein (jernbane)

40. Vojtanov – Bad Brambach (jernbane)

41. Vojtanov – Schönberg

42. Všeruby – Eschlkam

43. Železná – Eslarn

44. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

45. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein (jernbane)

Grænseovergangssteder for turister

1. Brandov – Olbernhau (Grünthal)

2. Branka – Hermannsreuth

3. Bublava – Klingenthal/Aschberg

4. Bučina – Finsterau

5. Čerchov – Lehmgrubenweg

6. Černý Potok – Jöhstadt

7. České Žleby – Bischofsreut (Marchhäuser)

8. Český Jiřetín – Deutschgeorgenthal

9. Debrník – Ferdinandsthal

10. Dolní Podluží – Waltersdorf (Herrenwalde)

11. Dolní Světlá – Jonsdorf

12. Dolní Světlá – Waltersdorf

13. Dolní Žleb – Elbradweg Schöna

14. Fleky – Hofberg

15. Fojtovice – Fürstenau

16. Hora sv. Kateřiny – Deutschkatharinenberg
17. Horní Paseky – Bad Brambach
18. Hrádek nad Nisou – Hartau
19. Hranice – Bad Elster/Bärenloh
20. Hranice – Ebmath
21. Hřebečná (Boží Dar/Hubertky) – Oberwiesenthal/Kurort
22. Hřebečná/Korce – Henneberg (Oberjugel)
23. Hřensko – Schöna
24. Jelení – Wildenthal
25. Jílové/Sněžník – Rosenthal
26. Jiříkov – Ebersbach (Bahnhofstr.)
27. Křížový Kámen – Kreuzstein
28. Krompach – Jonsdorf
29. Krompach – Oybin/Hain
30. Kryštofovy Hamry – Jöhstadt (Schmalzgrube)
31. Libá/Dubina – Hammermühle
32. Lipová – Sohland
33. Lobendava – Langburkersdorf
34. Lobendava/Severní – Steinigtwolmsdorf
35. Loučná – Oberwiesenthal
36. Luby – Wernitzgrün
37. Mikulášovice – Hinterhermsdorf
38. Mikulášovice (Tomášov) – Sebnitz OT/Hertigswalde (Waldhaus)
39. Mikulášovice/Tanečnice – Sebnitz (Forellenschänke)
40. Moldava – Holzhau
41. Mýtina – Neualbenreuth
42. Nemanice/Lučina – Untergrafenried

43. Nová Ves v Horách – Deutschneudorf

44. Nové Údolí /Trojstoličník/ – Dreisessel

45. Ostrý – Grosser Osser

46. Ovčí Vrch – Hochstrasse

47. Petrovice – Lückendorf

48. Pleš – Friedrichshäng

49. Plesná – Bad Brambach

50. Pod Třemi znaky – Brombeerregel

51. Potůčky – Breitenbrunn (Himmelswiese)

52. Prášily – Scheuereck

53. Přední Zahájí – Waldheim

54. Rybník – Stadlern

55. Šluknov/Rožany – Sohland (Hohberg)

56. Starý Hrozňatov – Hatzenreuth

57. Tři znaky – Drei Wappen

58. Zadní Doubice – Hinterheermsdorf

59. Ždár – Griesbach

60. Železná Ruda – Bayerische Eisenstein

Luftgrænser

A. offentlige[63]

1. Brno – Tuřany

2. České Budějovice – Hosín

3. Holešov

4. Karlovy Vary

---

63 Alt efter brugerkategori inddeles internationale lufthavne i offentlige og ikke-offentlige lufthavne. Offentlige lufthavne accepterer inden for grænserne af deres tekniske og operationelle kapacitet alle luftfartøjer.

5. Klatovy

6. Liberec

7. Mnichovo Hradiště

8. Olomouc

9. Ostrava – Mošnov

10. Pardubice

11. Praha – Ruzyně

12. Uherské Hradiště – Kunovice

B. ikke-offentlige[64]

1. Benešov

2. Hradec Králové

3. Líně'

4. Otrokovice

5. Přerov

6. Vodochody

7. Vysoké Mýto

[64] Brugere af ikke-offentlige lufthavne defineres af det civile luftfartskontor på grundlag af forslag fra lufthavnsadministrationen.

DANMARK

Søgrænser

– Aabenraa Havn

– Aggersund Kalkværks Udskibningsbro

– Allinge Havn

– Asnæsværkets Havn

– Assens Havn

– Augustenborg Havn

– Avedøreværkets Havn

– Avernakke Pier

– Bagenkop Havn

– Bandholm Havn

– Bogense Havn

– Bønnerup Havn

– Dansk Salt A/S' Anlægskaj

– Det Danske Stålvalseværk A/S' Havn

– Dragør Havn

– Enstedværkets Havn

– Esbjerg Havn

– Faaborg Havn

– Faxe Havn

– Fakse Ladeplads Fiskeri- og Lystbådehavn

– Fredericia Havn

– Frederikshavn Havn

– Gedser Havn

– Grenaa Havn

– Gråsten Havn
– Gudhjem Havn
– Gulfhavn Stigsnæs
– Haderslev Havn
– Hals Havn
– Hanstholm Havn
– Hasle Havn
– Helsingør Statshavn
– Helsingør Færgehavn
– Hirtshals Havn
– H. J. Hansen Hadsund A/S' Havn
– Hobro Havn
– Holbæk Havn
– Holstebro-Struer Havn
– Horsens Havn
– Hou Havn (Odder)
– Hundested Havn
– Hvide Sande Havn
– Kalundborg Havn
– Kaløvig Bådehavn
– Kerteminde Havn & Marina
– Klintholm Havn
– Koldby Kås Havn (Samsø)
– Kolding Havn
– Kongsdal Havn
– Korsør Havn
– Kyndbyværkets Havn

- Københavns Havn
- Køge Havn
- Lemvig Havn
- Lindholm Havn
- Lindø-Terminalen
- Lyngs Odde Ammoniakhavn
- Marstal Havn
- Masnedsøværkets Havn
- Middelfart Havn
- Nakskov Havn
- Nexø Havn
- NKT Trådværket A/S' Havn
- Nordjyllandsværkets Havn
- Nyborg Havn
- Nyborg Fiskerihavn
- Nyborg Fritids- og Lystbådehavn
- Nykøbing Falster Havn
- Nykøbing Mors Havn
- Næstved Havn
- Odense Havn
- Odense Staalskibsværft A/S' Havn
- Orehoved Havn
- Randers Havn
- Rudkøbing Havn
- Rødby Færge- og Trafikhavn
- Rømø Havn
- Rønne Havn

– Skagen Havn
– Skive Havn
– Skærbækværkets Havn
– Spodsbjerg Færgehavn
– Statoil Pieren
– Stege Havn
– Stevns Kridtbruds Udskibningspier
– Stigsnæsværkets Havn
– Stubbekøbing Havn
– Studstrupværkets Havn
– Svaneke Havn
– Svendborg Trafikhavn
– Sæby Havn
– Søby Havn
– Sønderborg Havn
– Tejn Havn
– Thisted Havn
– Thorsminde Havn
– Thyborøn Havn
– Vang Havn
– Vejle Havn
– Vordingborg Havn
– Ærøskøbing Havn
– Ålborg Havn
– Ålborg Portland
– Århus Havn
– Årø Havn

– Ålesund Havn

Færøerne:

– Fuglafjarðar Havn

– Klaksvikar Havn

– Kollafjarðar Havn

– Oyra Havn

– Runavikar Havn

– Tórshavnar Havn

– Tvøroyrar Havn

– Vágs Havn

– Miovags/Sandavags Havn

– Sørvags Havn

– Vestmanna Havn

Grønland:

– Aasiaat Havn (Egedesminde)

– Ilulissat Havn (Jakobshavn)

– Ittoqqortoormiit Havn (Scoresbysund)

– Kangerlussuaq Havn (Sdr. Strømfjord)

– Maniitsoq Havn (Sukkertoppen)

– Nanortalik Havn

– Narsaq Havn

– Narsarsuaq Havn

– Nuuk Havn (Godthåb)

– Paamiut Havn (Frederikshåb)

– Qaanaaq Havn (Thule)

– Qaqortoq Havn (Julianehåb)

– Qasigiannguit Havn (Christianshåb)

– Qeqertarsuaq Havn (Godhavn)

– Sisimiut Havn (Holsteinsborg)

– Tasiilaq Havn (Angmagssalik)

– Upernavik Havn

– Uummannaq Havn (Umanak)

Luftgrænser:

– Billund Lufthavn

– Esbjerg Lufthavn

– Grønholt Flyveplads

– Herning Flyveplads

– Karup Lufthavn

– Koldingegnens Lufthavn, Vamdrup

– Københavns Lufthavn i Kastrup

– Lolland-Falster Lufthavn

– Lemvig Flyveplads

– Odense Lufthavn

– Randers Flyveplads

– Roskilde Lufthavn i Tune

– Rønne Lufthavn

– Sindal Lufthavn

– Skive Lufthavn

– Stauning Lufthavn

– Sydfyns Flyveplads på Tåsinge

– Sønderborg Lufthavn

– Thisted Lufthavn

– Vojens Lufthavn

– Ærø Lufthavn

– Ålborg Lufthavn

– Århus Lufthavn

– Års Flyveplads i Løgstør

Færøerne:

– Vágar Lufthavn

Grønland:

– Aasiaat Lufthavn (Egedesminde)

– Ilulissat Lufthavn (Jakobshavn)

– Kangerlussuaq Lufthavn (Sdr. Strømfjord)

– Kulusuk Lufthavn

– Maniitsoq Lufthavn (Sukkertoppen)

– Nerlerit Inaat Lufthavn

– Narsarsuaq Lufthavn

– Pituffik Lufthavn (Thule)

– Nuuk Lufthavn (Godthåb)

– Qaanaaq Lufthavn (Thule)

– Sisimiut Lufthavn (Holsteinsborg)

– Upernavik Lufthavn

– Uummannaq Lufthavn (Umanak)

TYSKLAND

TYSKLAND - DANMARK

– Navne på grænseovergangssteder på den tyske side	*– Navne på grænseovergangssteder på den danske side*
Flensburg Bahnhof	Padborg
Wassersleben	Kollund
Kupfermühle	Kruså
Flensburg Bahnhof	Padborg station
Harrislee	Padborg
Ellund Autobahn (BAB 7)	Frøslev
Jardelund	Sofiedal
Weesby	St. Jyndevad
Neupepersmark	Pebersmark
Westre	Grøngård
Böglum	Sæd
Süderlügum Bahnhof	Tønder
Aventoft	Møllehus
Rosenkranz	Rudbøl
Rodenäs	Højer

TYSKLAND - POLEN

– Navne på grænseovergangssteder på den tyske side	*– Navne på grænseovergangssteder på den polske side*
Ahlbeck	Swinemünde (Świnoujście)
Linken	Neu Lienken (Lubieszyn)

Grambow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Pomellen Autobahn (BAB 11)	Kolbitzow (Kolbaskowo)
Tantow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Rosow	Rosow (Rosowek)
Mescherin	Greifenhagen (Gryfino)
Gartz	Fiddichow (Widuchowa)
Schwedt	Nieder Kränig (Krajnik Dolny)
Hohensaaten-Hafen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Hohenwutzen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Küstrin-Kietz	Küstrin (Kostrzyn)
Küstrin-Kietz Bahnhof	Küstrin (Kostrzyn)
Frankfurt/Oder Hafen	Słubice
Frankfurt/Oder Straße	Słubice
Frankfurt/Oder Bahnhof	Kunersdorf (Kunowice)
Frankfurt/Oder Autobahn (BAB 12)	Schwetig (Świecko)
Eisenhüttenstadt	Mühlow (Miłów)
Guben Straße	Guben (Gubin)
Guben Bahnhof	Guben (Gubin)
Forst Bahnhof	Forst (Zasieki)
Forst Autobahn (BAB 15)	Erlenholz (Olszyna)
Bad Muskau	Muskau (Mużaków)
Podrosche	Priebus (Przewoz)
Horka Bahnhof	Nieder Bielau (Bielawa Dolna)
Ludwigsdorf Autobahn	Hennersdorf (Jedrzychowice)
Görlitz Straße	Görlitz (Zgorzelec)
Görlitz Bahnhof	Görlitz (Zgorzelec)
Ostriz	Ostriz-Bahnhof (Krzewina Zgorzelecka)

Zittau Choppin-Straße	Kleinschönau (Sieniawka)
Zittau-Friedensstraße	Poritsch (Porajow)

TYSKLAND - DEN TJEKKISKE REPUBLIK

– Navne på grænseovergangssteder på den tyske side	*– Navne på grænseovergangssteder på den tjekkiske side*
Zittau Bahnhof	Grottau an der Neiße (Hrádek n.N.)
Seifhennersdorf (Nordstraße)	Rumburg (Rumbuk)
Seifhennersdorf	Warnsdorf (Varnsdorf)
Neugersdorf	Georgswalde (Jiřikov)
Ebersbach Bahnhof	Rumburg (Rumburk)
Sebnitz	Niedereinsiedel (Dolni Poustevna)
Schmilka	Herrnskretschen (Hřensko)
Bad Schandau Bahnhof	Tetschen (Dêčin)
Schöna	Herrnskretschen (Hřensko)
Bahratal	Peterswald (Petrovice)
Zinnwald	Zinnwald (Cinovec)
Neurehefeld	Modava (Moldau)
Reitzenhain	Sebastiansberg (Hora Sv. Šebestiána)
Bärenstein (Eisenbahn)	Weipert (Vejprty)
Bärenstein	Weipert (Vejprty)
Oberwiesenthal	Gottesgab (Boži Dar)
Johanngeorgenstadt Bahnhof	Breitenbach (Potučky)
Johanngeorgenstadt	Breitenbach (Potučky)
Klingenthal	Graslitz (Kraslice)
Bad Brambach Bahnhof	Voitersreuth (Vojtanov)
Schönberg	Voitersreuth (Vojtanov)

Bad Elster	Grün (Doubrava)
Selb	Asch (Aš)
Selb-Plößberg Bahnhof	Asch (Aš)
Schirnding Cheb/Eger Bahnhof	Eger (Cheb)
Schirnding	Mühlbach (Pomezi)
Waldsassen	Heiligenkreuz (Svaty Křiž)
Mähring	Promenhof (Broumov)
Bärnau	Paulusbrunn (Pavluv Studenec)
Waidhaus (B 14)	Roßhaupt (Rozvadov)
Waidhaus Autobahn (BAB 6)	Roßhaupt (Rozvadov)
Eslarn	Eisendorf (Železná)
Waldmünchen	Haselbach (Lisková)
Furth im Wald Schafberg	Vollmau (Folmava)
Furth im Wald Bahnhof	Böhmisch Kubitzen (Česká Kubice)
Eschlkam	Neumark (Všeruby)
Neukirchen b. HL. Blut	St. Katharina (Sverá Katerina)
Bayerisch Eisenstein	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Bayerisch Eisenstein Bahnhof	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Philippsreuth	Kuschwarda (Strážny)
Haidmühle	Tusset (Stožek)

TYSKLAND - SCHWEIZ

– Navne på grænseovergangssteder på den tyske side	*– Navne på grænseovergangssteder på den schweiziske side*
Konstanz-Klein Venedig	Kreuzlingen-Seestraße
Konstanz-Schweizer Personenbahnhof	Konstanz Personenbahnhof
Konstanz-Wiesenstraße	Kreuzlingen-Wiesenstraße

Konstanz-Kreuzlinger Tor	Kreuzlingen
Konstanz-Emmishofer Tor	Kreuzlingen-Emmishofer
Konstanz-Paradieser Tor	Tägerwilen
Gaienhofen	Steckborn
Hemmenhofen	Steckborn
Wangen	Mammern
Öhningen-Oberstaad	Stein am Rhein
Öhningen	Stein am Rhein
Rielasingen Bahnhof	Ramsen Bahnhof
Singen Bahnhof	Schaffhausen
Rielasingen	Ramsen-Grenze
Gasthof "Spießhof" an der B 34	Gasthof "Spiesshof"
Gottmadingen	Buch-Grenze
Murbach	Buch-Dorf
Gailingen-Ost	Ramsen-Dorf
Gailingen-Brücke	Diessenhofen
Gailingen-West	Dörflingen-Pünt und Dörflingen-Laag
Randegg	Neu Dörflingen
Bietingen	Thayngen Straße
Thayngen Bahnhof	Thayngen Bahnhof
Ebringen	Thayngen-Ebringer Straße
Schlatt am Randen	Thayngen-Schlatt
Büßlingen	Hofen
Wiechs-Dorf	Altdorf
Wiechs-Schlauch	Merishausen
Neuhaus-Randen	Bargen
Fützen	Beggingen

Stühlingen	Schleitheim
Eberfingen	Hallau
Eggingen	Wunderklingen
Erzingen	Trasadingen
Erzingen Bahnhof	Trasadingen Bahnhof
Weisweil	Wilchingen
Jestetten-Wangental	Osterfingen
Jestetten-Hardt	Neuhausen
Jestetten Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Rheinau Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Nohl	Nohl
Altenburg-Rheinbrücke	Rheinau
Nack	Rüdlingen
Lottstetten	Rafz-Solgen
Lottstetten-Dorf	Rafz-Grenze
Lottstetten Bahnhof	Rafz Bahnhof
Baltersweil	Rafz-Schluchenberg
Dettighofen	Buchenloh
Bühl	Wil-Grenze
Günzgen	Wasterkingen
Herdern	Rheinsfelden
Rötteln	Kaiserstuhl
Reckingen	Rekingen
Rheinheim	Zurzach-Burg
Waldshut Bahnhof	Koblenz
Waldshut-Rheinbrücke	Koblenz
Waldshut-Rheinfähre	Juppen / Full

Dogern	Leibstadt
Albbruck	Schwaderloch
Laufenburg	Laufenburg
Bad Säckingen-alte Rheinbrücke	Stein / Holzbrücke
Bad Säckingen	Stein
Rheinfelden	Rheinfelden
Grenzacherhorn	Riehen-Grenzacher Straße
Inzlingen	Riehen-Inzlinger Straße
Lörrach-Wiesentalbahn	Riehen Bahnhof
Lörrach-Stetten	Riehen
Lörrach-Wiesenuferweg	Riehen-Weilstraße
Weil-Ost	Riehen-Weilstraße
Basel Badischer Personenbahnhof	Basel Badischer Bahnhof
Basel Badischer Rangierbahnhof	Basel Badischer Rangierbahnhof im Weil am Rhein
Weil-Otterbach	Basel-Freiburger Straße
Weil-Friedlingen	Basel-Hiltalinger Straße
Weil am Rhein-Autobahn (BAB 5)	Basel

HAVNE VED BODENSØEN

Lindau-Städtischer Segelhafen

Lindau-Hafen

Bad Schachen

Wasserburg (Bodensee)

Langenargen

Friedrichshafen-Hafen

Meersburg

Überlingen

Mainau

Konstanz-Hafen

Insel Reichenau

Radolfzell

HAVNE VED RHINEN

Rheinfelden-Rheinhafen

Wyhlen (Wyhlen GmbH)

Grenzach (Fa. Geigy)

Grenzach (Fa. Hoffmann La Roche AG)

Weil-Schiffsanlegestelle

Weil-Rheinhafen

HAVNE VED NORDSØEN

List/Sylt

Hörnum/Sylt

Dagebüll

Wyk/Föhr

Wittdün/Amrum

Pellworm

Strucklahnungshörn/Nordstrand

Süderhafen/Nordstrand

Husum

Friedrichstadt

Tönning

Büsum

Meldorfer Hafen

Friedrichskoog

Helgoland

Itzehoe

Wewelsfleth

Brunsbüttel

Glückstadt

Elmshorn

Uetersen

Wedel

Hamburg

Hamburg-Neuenfelde

Buxtehude

Stade

Stadersand

Bützflether Sand

Otterndorf

Cuxhaven

Bremerhaven

Bremen

Lemwerder

Elsfleth

Brake

Großensiel

Nordenham

Fedderwardersiel

Eckwarderhörne

Varel

Wilhelmshaven

Hooksiel

Horumersiel

Carolinensiel (Harlesiel)

Neuharlingersiel

Bensersiel

Westeraccumersiel

Norddeich

Greetsiel

Wangerooge

Spiekeroog

Langeoog

Baltrum

Norderney

Juist

Borkum

Emden

Leer

Weener

Papenburg

Herbrum

HAVNE VED ØSTERSØEN

Flensburg-Hafen

Flensburg-Mürwik (Forbundsmarinens havneanlæg)

Glücksburg

Langballigau

Quern-Neukirchen

Gelting

Maasholm

Schleimünde

Kappeln

Olpenitz (Forbundsmarinens havneanlæg)

Schleswig

Ostseebad Damp

Eckernförde

Eckernförde (Forbundsmarinens havneanlæg)

Surendorf (Forbundsmarinens havneanlæg)

Rendsburg

Strande

Schilksee

Kiel-Holtenau

Kiel

Möltenort/Heikendorf

Jägersberg

Laboe

Orth

Puttgarden Bahnhof

Puttgarden

Burgstaaken

Heiligenhafen

Großenbrode (Forbundsmarinens havneanlæg)

Grömitz

Neustadt (Forbundsmarinens havneanlæg)

Niendorf

Lübeck-Travemünde

Lübeck

Timmendorf

Wolgast

Wismar

Warnemünde

Rostock Überseehafen

Stralsund

Libben

Bock

Saßnitz

Ruden

Greifswald - Ladebow Hafen

Kamminke

Ahlbeck Seebrücke

ODERHAFF

Anklam Hafen

Karnin

Ueckermünde

Altwarp Hafen

Lufthavne og flyvepladser

I DELSTATEN SCHLESWIG-HOLSTEIN

Eggebek

Flensburg-Schäferhaus

Helgoland-Düne

Hohn

Itzehoe-Hungriger Wolf

Kiel-Holtenau

Lübeck-Blankensee

Schleswig/Jagel

Westerland/Sylt

Wyk Föhr

I DELSTATEN MECKLENBURG - VORPOMMERN

Barth

Heringsdorf

Neubrandenburg-Trollenhagen

Rostock-Laage

I DELSTATEN HAMBURG

Hamburg

I DELSTATEN BREMEN

Bremen

Bremerhaven-Luneort

I DELSTATEN NIEDERSACHSEN

Borkum

Braunschweig-waggum

Bückeburg-Achum

Celle

Damme/Dümmer-See

Diepholz

Emden

Faßberg

Ganderkesee

Hannover

Jever

Nordhorn-Lingen

Leer-Papenburg

Lemwerder, Werksflughafen der Weser-Flugzeugbau GmbH Bremen

Norderney

Nordholz

Osnabrück-Atterheide

Peine-Eddersee

Wangerooge

Wilhelmshaven-Mariensiel

Wittmundhafen

Wunstorf

I DELSTATEN BRANDENBURG

Cottbus-Drewitz

Cottbus-Neuhausen

Kyritz

Nauen

Neuhausen

Schönhagen

I DELSTATEN BERLIN

Tegel

Tempelhof

Schönefeld

I DELSTATEN NORDRHEIN-WESTFALEN

Aachen-Merzbrück

Arnsberg

Bielefeld-Windelsbleiche

Bonn-Hardthöhe

Dahlemer Binz

Dortmund-Wickede

Düsseldorf

Essen-Mülheim

Hangelar

Hopsten

Köln/Bonn

Marl/Loemühle

Meinerzhagen

Mönchengladbach

Münster-Osnabrück

Nörvenich

Paderborn-Lippstadt

Porta Westfalica

Rheine-Bentlage

Siegerland

Stadtlohn-Wenningfeld

I DELSTATEN SACHSEN

Dresden

Leipzig-Halle

Rothenburg/Oberlausitz

I DELSTATEN THÜRINGEN

Erfurt

I DELSTATEN RHEINLAND-PFALZ

Büchel

Föhren

Koblenz-Winningen

Mendig

Pferdsfeld

Pirmasens-Zweibrücken

Speyer

Worms-Bürgerweide-West

I DELSTATEN SAARLAND

Saarbrücken-Ensheim

Saarlouis/Düren

I DELSTATEN HESSEN

Egelsbach

Allendorf/Eder

Frankfurt/Main

Fritzlar

Kassel-Calden

Reichelsheim

I DELSTATEN BADEN-WÜRTTEMBERG

Aalen-Heidenheim-Elchingen

Baden Airport Karlsruhe Baden-Baden

Baden-Baden-Oos

Donaueschingen-Villingen

Freiburg/Brg.

Friedrichshafen-Löwentl

Heubach (Krs. Schwäb.Gmünd)

Karlsruhe Forchheim

Konstanz

Laupheim

Leutkirch-Unterzeil

Mannheim-Neuostheim

Mengen

Mosbach-Lohrbach

Niederstetten

Offenburg

Schwäbisch Hall

Stuttgart

I DELSTATEN BAYERN

Aschaffenburg

Augsburg-Mühlhausen

Bayreuth-Bindlacher Berg

Coburg-Brandebsteinsebene

Eggenfelden/Niederbayern

Erding

Fürstenfeldbruck

Hassfurth-Mainwiesen

Herzogenaurach

Hof-Pirk

Ingolstadt

Kempten-Durach

Landsberg/Lech

Landshut-Ellermühle

Lechfeld

Leipheim

Memmingen

München “Franz Joseph Strauß”

Neuburg

Nürnberg

Oberpfaffenhofen, Werkflugplatz der Dornier-Werke GmbH

Passau-Vilshofen

Roth

Rothenburg o.d. Tauber

Straubing-Wallmühle

Weiden/Opf.

Würzburg am Schenkenturm

ESTLAND

ESTLAND - LETLAND

Landgrænser

1. Holdre – Omuļi
2. Ikla – Ainaži
3. Jäärja – Ramata
4. Lilli – Unguriņi
5. Mõisaküla – Ipiķi
6. Murati – Veclaicene
7. Valga – Lugaži (jernbane)
8. Valga 1 – Valka 2
9. Valga 2 – Valka 3
10. Valga 3 – Valka 1
11. Vana-Ikla – Ainaži (Ikla)
12. Vastse-Roosa – Ape

ESTLAND - DEN RUSSISKE FØDERATION

Landgrænser

1. Koidula – Kunitšina-Gora
2. Luhamaa – Šumilkino
3. Narva – Jaanilinn (Ivangorod) (jernbane)
4. Narva-1 – Jaanilinn (Ivangorod)
5. Narva-2 – Jaanilinn (Ivangorod)
6. Orava – Petseri (jernbane)
7. Saatse – Krupa

Søgrænser

1. Dirhami
2. Haapsalu
3. Heltermaa
4. Kuivastu
5. Kunda
6. Lehtma
7. Lohusalu
8. Loksa
9. Miiduranna
10. Mõntu
11. Muuga
12. Narva-Jõesuu
13. Nasva
14. Paldiski-1
15. Paldiski-2
16. Pärnu-2
17. Pärnu-3
18. Rohuküla
19. Roomassaare
20. Ruhnu
21. Sõru
22. Tallinna-2
23. Tallinna-3
24. Tallinna-4
25. Tallinna-5
26. Tallinna-6

27. Tallinna-7

28. Tallinna-8

29. Tallinna-9

30. Tallinna-10

31. Tallinna-11

32. Tallinna-12

33. Veere

34. Vergi

35. Virtsu

Luftgrænser

1. Ämari (militærlufthavn, ikke åben for civil luftfart)

2. Kärdla

3. Kuressaare

4. Pärnu-1

5. Tallinna-1

6. Tallinna-13

7. Tartu-1

GRÆKENLAND

ΕΝΑΕΡΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*LUFTHAVNE*
1.	ΑΘΗΝΑ	ATHEN
2.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	HERAKLION
3.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
4.	ΡΟΔΟΣ	RODOS (RHODOS)
5.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA (KORFU)
6.	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑ ΚΩ	ANTIMACHIA (KOS)
7.	ΧΑΝΙΑ	CHANIA
8.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO- SAMOS
9.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
10.	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	IOANNINA
11.	ΑΡΑΞΟΣ*	ARAXOS*
12.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
13.	ΧΙΟΣ*	CHIOS*
14.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
15.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
16.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
17.	ΑΚΤΙΟ ΒΟΝΙΤΣΑΣ	AKTIO-VONITSAS
18.	ΜΗΛΟΣ*	MILOS*
19.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
20.	ΘΗΡΑ	THIRA
21.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
22.	ΚΑΡΠΑΘΟΣ*	KARPATHOS*
23.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
24.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

25.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
26.	ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ	ANDRAVIDA
27.	ΑΤΣΙΚΗ ΛΗΜΝΟΥ	ATSIKI - LIMNOS
28.	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	KASTORIA

* Bemærkning: Lufthavnene Araxos, Chios, Karpathos og Milos er ikke-godkendte grænseovergangssteder. De fungerer udelukkende i sommerperioden.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*HAVNE*
1.	ΓΥΘΕΙΟ	GHITHIO
2.	ΣΥΡΟΣ	SIROS
3.	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	IGOYMENITSA
4.	ΣΤΥΛΙΔΑ	STILIDA
5.	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	AGIOS NIKOLAOS
6.	ΡΕΘΥΜΝΟ	RETHIMNO
7.	ΛΕΥΚΑΔΑ	LEFKADA
8.	ΣΑΜΟΣ	SAMOS
9.	ΒΟΛΟΣ	VOLOS
10.	ΚΩΣ	KOS
11.	ΔΑΦΝΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ	DAFNI-AGIOU OROUS
12.	ΙΒΗΡΑ ΑΓΙΟ ΟΡΟΥΣ	IVIRA- AGIOU OROUS
13.	ΓΕΡΑΚΙΝΗ	GERAKINI
14.	ΓΛΥΦΑΔΑ	GLIFADA
15.	ΠΡΕΒΕΖΑ	PREVEZA
16.	ΠΑΤΡΑ	PATRA
17.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA
18.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
19.	ΧΙΟΣ	CHIOS
20.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
21.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI

22.	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	KORINTHOS
23.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
24.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
25.	ΘΑΚΗ	ITHAKI
26.	ΠΥΛΟΣ	PILOS
27.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO - SAMOS
28.	ΛΑΥΡΙΟ	LAVRIO
29.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	HERAKLIO
30.	ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	SAMI - KEFALONIA
31.	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	PIREAS
32.	ΜΗΛΟΣ	MILOS
33.	ΚΑΤΑΚΩΛΟ	KATAKOLO
34.	ΣΟΥΔΑ ΧΑΝΙΩΝ	SOUDA - CHANIA
35.	ΙΤΕΑ	ITEA
36.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
37.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
38.	ΝΑΥΠΛΙΟ	NAFPLIO
39.	ΧΑΛΚΙΔΑ	CHALKIDA
40.	ΡΟΔΟΣ	RODOS
41.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
42.	ΘΗΡΑ	THIRA
43.	ΚΑΛΟΙ ΛΙΜΕΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	KALI-LIMENES- HERAKLIOU
44.	ΜΥΡΙΝΑ ΛΗΜΝΟΥ	MYRINA - LIMNOS
45.	ΠΑΞΟΙ	PAXI
46.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
47.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI
48.	ΑΙΓΙΟ	AIGHIO

49.	ΠΑΤΜΟΣ	PATMOS
50.	ΣΥΜΗ	SIMI
51.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
52.	ΧΑΝΙΑ	CHANIA
53.	ΑΣΤΑΚΟΣ	ASTAKOS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*LANDGRÆNSER*
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ		**MED ALBANIEN**
1.	ΚΑΚΑΒΙΑ	1. KAKAVIA
2.	ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	2. CRISTALOPIGHI
3.	ΜΕΡΤΖΑΝΗ	3. MERTZANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ FYROM		**MED FYROM**
1.	ΝΙΚΗ	1. NIKI
2.	ΕΙΔΟΜΕΝΗ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. IDOMENI (JERNBANE)
3.	ΕΥΖΩΝΟΙ	3. EVZONI
4.	ΔΟΙΡΑΝΗ	4. DOIRANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ		**MED BULGARIEN**
1.	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	1. PROMACHONAS
2.	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PROMACHONAS (JERNBANE)
3.	ΔΙΚΑΙΑ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	3. DIKEA EVROS (JERNBANE)
4.	ΟΡΜΕΝΙΟ	4. ORMENIO EVROS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ		**MED TYRKIET**
1.	ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ ΕΒΡΟΥ	1. KASTANIES
2.	ΠΥΘΙΟΥ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PITHIO (JERNBANE)
3.	ΚΗΠΟΙ ΕΒΡΟΥ	3. KIPI

SPANIEN

Luftgrænser

– Madrid-Barajas

– Barcelona

– Gran Canaria

– Palma de Mallorca

– Alicante

– Ibiza

– Malaga

– Sevilla

– Tenerife (syd)

– Valencia

– Almeria

– Asturias

– Bilbao

– Fuenteventura

– Gerona

– Granada

– Lanzarote

– La Palma

– Menorca

– Santander

– Santiago

– Vitoria

– Zaragoza

– Pamplona

– Jerez de la Fontera

– Valladolid

– Reus

– Vigo

– La Coruña

– Murcia

Søgrænser

– Algeciras (Cádiz)

– Alicante

– Almería

– Arrecife (Lanzarote)

– Avilés (Asturien)

– Barcelona

– Bilbao

– Cádiz

– Cartagena (Murcia)

– Castellón

– Ceuta

– Ferrol (La Coruña)

– Gijón

– Huelva

– Ibiza

– La Coruña

– La Línea de la Concepción

– La Luz (Las Palmas)

– Mahón

– Málaga

– Melilla

– Motril (Granada)

– Palma de Mallorca

– Sagunto (Provincia de Valencia)

– San Sebastian

– Santa Cruz de Tenerife

– Santander

– Sevilla

– Tarragona

– Valencia

– Vigo

Landgrænser

– Ceuta

– Melilla

– La Seo de Urgel

– La Línea de la Conceptión*

(*) Told- og politikontrolstedet "La línea de la Concepción" ligger ikke på den grænse, som Spanien har anerkendt i henhold til Utrecht-traktaten.

FRANKRIG

Luftgrænser

1. Abbeville
2. Agen-la Garenne
3. Ajaccio-Campo dell'Oro
4. Albi-le Séquestre
5. Amiens-Glisy
6. Angers-Avrillé
7. Angoulême-Brie-Champniers
8. Annecy-Methet
9. Annemasse
10. Auxerre-Branches
11. Avignon-Caumont
12. Bâle-Mulhouse
13. Bastia-Poretta
14. Beauvais-Tillé
15. Bergerac-Roumanière
16. Besançon-la Vèze
17. Béziers-Vias
18. Biarritz-Bayonne-Anglet
19. Bordeaux-Mérignac
20. Bourges
21. Brest-Guipavas
22. Caen-Carpiquet
23. Cahors-Lalbenque
24. Calais-Dunkerque

25. Calvi-Sainte-Catherine
26. Cannes-Mandelieu
27. Carcassonne-Salvaza
28. Castres-Mazamet
29. Châlons-Vatry
30. Chambéry-Aix-les-Bains
31. Charleville-Mézières
32. Châteauroux-Déols
33. Cherbourg-Mauperthus
34. Clermont-Ferrand-Aulnat
35. Colmar-Houssen
36. Courchevel
37. Deauville-Saint-Gatien
38. Dieppe-Saint-Aubin
39. Dijon-Longvic
40. Dinard-Pleurtuit
41. Dôle-Tavaux
42. Epinal-Mirecourt
43. Figari-Sud Corse
44. Cap-Tallard
45. Genève-Cointrin
46. Granville
47. Grenoble-Saint-Geoirs
48. Hyères-le Palivestre
49. Issy-les-Moulineaux
50. La Môle
51. Lannion

52. La Rochelle-Laleu
53. Laval-Entrammes
54. Le Castelet
55. Le Havre-Octeville
56. Le Mans-Arnage
57. Le Touquet-Paris-Plage
58. Lille-Lesquin
59. Limoges-Bellegarde
60. Lognes-Emerainville
61. Lorient-Lann-Bihoué
62. Lyon-Bron
63. Lyon-Saint-Exupéry
64. Marseille-Provence
65. Meaux-Esbly
66. Megève
67. Metz-Nancy-Lorraine
68. Monaco-Héliport
69. Montbéliard-Courcelles
70. Montpellier-Fréjorgues
71. Morlaix-Ploujean
72. Nancy-Essey
73. Nantes-Atlantique
74. Nevers-Fourchambault
75. Nice-Côte d'Azur
76. Nîmes-Garons
77. Orléans-Bricy
78. Orléans-Saint-Denis-de-l'Hôtel

79. Paris-Charles de Gaulle
80. Paris-le Bourget
81. Paris-Orly
82. Pau-Pyrénées
83. Périgueux-Bassillac
84. Perpignan-Rivesaltes
85. Poitiers-Biard
86. Pontarlier
87. Pontoise-Cormeilles-en-Vexin
88. Quimper-Pluguffan
89. Reims-Champagne
90. Rennes Saint-Jacques
91. Roanne-Renaison
92. Rodez-Marcillac
93. Rouen-Vallée de Seine
94. Saint-Brieuc-Armor
95. Saint-Etienne-Bouthéon
96. Saint-Nazaire-Montoir
97. Saint-Yan
98. Strasbourg-Entzheim
99. Tarbes-Ossun-Lourdes
100. Toulouse-Blagnac
101. Tours-Saint-Symphorien
102. Toussus-le-Noble
103. Troyes-Barberey
104. Valence-Chabeuil
105. Valenciennes-Denain

106. Vannes-Meucon

107. Vesoul-Frotey

108. Vichy-Charmeil

Søgrænser

1. Agde

2. Ajaccio

3. Anglet

4. Arcachon

5. Bastia

6. Bayonne

7. Beaulieu-sur-Mer

8. Biarritz

9. Bonifacio

10. Bordeaux

11. Boulogne

12. Brest

13. Caen-Ouistreham

14. Calais

15. Calvi

16. Camaret

17. Cannes-Vieux Port

18. Cap-d'Agde

19. Carry-le-Rouet

20. Carteret

21. Cassis

22. Cherbourg

23. Ciboure

24. Concarneau
25. Dieppe
26. Dunkerque
27. Fécamp
28. Golfe-Juan
29. Granville
30. Groix
31. Gruissan
32. Hendaye
33. Honfleur
34. La Rochelle-La Pallice
35. La Turballe
36. Le Croisic
37. Le Guilvinec
38. Le Havre
39. Le Palais
40. Les Sables-d'Olonne-Port
41. Le Touquet-Etaples
42. Le Tréport
43. Leucate
44. L'Ile-Rousse
45. Lorient
46. Macinaggio
47. Mandelieu-la Napoule
48. Marseille
49. Monaco-Port de la Condamine
50. Morlaix

51. Nantes-Saint-Nazaire
52. Nice
53. Noirmoutier
54. Paimpol
55. Pornic
56. Port-Camargue
57. Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis
58. Port-en-Bessin
59. Port-la-Nouvelle
60. Porto-Vecchio
61. Port-Vendres
62. Propriano
63. Quimper
64. Roscoff
65. Rouen
66. Royan
67. Saint-Brieuc (ved havet)
68. Saint-Cyprien
69. Saint-Florent
70. Saint-Gilles-Croix-de-Vie
71. Saint-Malo
72. Saint-Valéry-en-Caux
73. Sète
74. Toulon
75. Valras
76. Villefranche-sur-Mer
77. Villeneuve-Loubet

Landgrænser

* **med SCHWEIZ**

1. Abbevillers (vej)
2. Bâle-Mulhouse lufthavn (overgang for fodgængere mellem afdelingerne)
3. Bois-d'Amont
4. Chatel
5. Col France
6. Delle (vej)
7. Divonne-les-Bains
8 Ferney-Voltaire
9. Ferrières-sous-Jougne
10. Gare de Genève-Cornavin
11. Goumois
12. Hegenheim-Allschwill
13. Huningue (vej)
14. La Cheminée (vej)
15. La Cure
16. Les Fourgs
17. Les Verrières (vej)
18. Leymen-Benken
19. Moëllesulaz
20. Mouthe (vej)
21. Pfetterhouse
22. Pontarlier (banegård)
23. Poste autoroute Saint-Julien-Bardonnex (motorvej)
24. Pougny
25. Prévessin

26. Saint-Gingolph

27. Saint-Julien-Perly

28. Saint-Louis (motorvej)

29. Saint-Louis-Bâle (banegård)

30. Saint-Louis-Lysbuchel

31. Vallard-Thonex

32. Vallorbe (internationale tog)

33. Vallorcine

34. Veigy

* **med DET FORENEDE KONGERIGE:**

(fast forbindelse under Kanalen)

1. Gare de Paris-Nord / London Waterloo Station / Ashford International Station

2. Gare de Lille-Europe / London Waterloo Station / Ashford International Station

3. Cheriton/Coquelles

4. Gare de Fréthun / London Waterloo Station / Ashford International Station

5. Gare de Chessy-Marne-la-Vallée

6. Gare d'Avignon-Centre

* **med ANDORRA**

– Pas de la Case

ITALIEN

Luftgrænser

–	Alessandria	Polizia di Stato
–	Alghero (SS)	Polizia di Stato
–	Ancona	Polizia di Stato
–	Aosta	Polizia di Stato
–	Bari	Polizia di Stato
–	Bergamo	Polizia di Stato
–	Biella	Polizia di Stato
–	Bologna	Polizia di Stato
–	Brescia	Polizia di Stato
–	Bolzano	Polizia di Stato
–	Brindisi	Polizia di Stato
–	Cagliari	Polizia di Stato
–	Catania	Polizia di Stato
–	Crotone	Polizia di Stato
–	Cuneo	Polizia di Stato
–	Firenze	Polizia di Stato
–	Foggia	Polizia di Stato
–	Forli	Polizia di Stato
–	Genova	Polizia di Stato
–	Grosseto	Polizia di Stato
–	Lametia Terme (CZ)	Polizia di Stato
–	Lampedusa (AG)	Carabinieri
–	Lecce	Polizia di Stato
–	Marina di Campo (LI)	Carabinieri

–	Milano Linate	Polizia di Stato
–	Napoli	Polizia di Stato
–	Novi Ligure	Carabinieri
–	Olbia	Polizia di Stato
–	Oristano	Polizia di Stato
–	Padua	Polizia di Stato
–	Palermo	Polizia di Stato
–	Pantelleria (TP)	Carabinieri
–	Para	Polizia di Stato
–	Perugia	Polizia di Stato
–	Pescara	Polizia di Stato
–	Pisa	Polizia di Stato
–	Reggio Calabria	Polizia di Stato
–	Rimini	Polizia di Stato
–	Roma Ciampino	Polizia di Stato
–	Roma Fiumicino	Polizia di Stato
–	Roma Urbe	Polizia di Stato
–	Ronchi del Legionari (GO)	Polizia di Stato
–	Salerno	Polizia di Stato
–	Siena	Polizia di Stato
–	Taranto-Grottaglie	Polizia di Stato
–	Torino	Polizia di Stato
–	Tortoli (NV)	Polizia di Stato
–	Trapani	Polizia di Stato
–	Treviso	Polizia di Stato
–	Varese Malpensa	Polizia di Stato
–	Venezia	Polizia di Stato

–	Verona	Polizia di Stato
–	Villanova d'Albenga (SV)	Carabinieri

Søgrænser

–	Alassio (SV)	Polizia di Stato
–	Alghero (SS)	Polizia di Stato
–	Ancona	Polizia di Stato
–	Anzio - Nettuno (RM)	Polizia di Stato
–	Augusta (SR)	Polizia di Stato
–	Barcoli (NA)	Carabinieri
–	Bari	Polizia di Stato
–	Barletta (BA)	Polizia di Stato
–	Brindisi	Polizia di Stato
–	Cagliari	Polizia di Stato
–	Campo nell'Elba (LI)	Carabinieri
–	Caorle (VE)	Carabinieri
–	Capraia Isola (LI)	Carabinieri
–	Capri (NA)	Polizia di Stato
–	Carbonia (CA)	Polizia di Stato
–	Castellammare di Stabia (NA)	Polizia di Stato
–	Castellammare del Golfo (TP)	Polizia di Stato
–	Catania	Polizia di Stato
–	Chioggia (VE)	Polizia di Stato
–	Civitavecchia (RM)	Polizia di Stato
–	Crotone	Polizia di Stato
–	Duino Aurisina (TS)	Polizia di Stato
–	Finale Ligure (SV)	Carabinieri
–	Fiumicino (RM)	Polizia di Stato

–	Formia (LT)	Polizia di Stato
–	Gaeta (LT)	Polizia di Stato
–	Gallipoli (LE)	Polizia di Stato
–	Gela (CL)	Polizia di Stato
–	Genova	Polizia di Stato
–	Gioia Tauro (RC)	Polizia di Stato
–	Grado (GO)	Polizia di Stato
–	Ischia (NA)	Polizia di Stato
–	La Maddalena (SS)	Carabinieri
–	Lampedusa (AG)	Carabinieri
–	La Spezia	Polizia di Stato
–	Lerici (SP)	Carabinieri
–	Levanto (SP)	Carabinieri
–	Licata (AG)	Polizia di Stato
–	Lignano (VE)	Carabinieri
–	Lipari (ME)	Carabinieri
–	Livorno	Polizia di Stato
–	Loano (SV)	Carabinieri
–	Manfredonia (FG)	Polizia di Stato
–	Marciana Marina (LI)	Carabinieri
–	Marina di Carrara (MS)	Polizia di Stato
–	Marsala (TP)	Polizia di Stato
–	Mazara del Vallo (TP)	Polizia di Stato
–	Messina	Polizia di Stato
–	Milazzo (ME)	Polizia di Stato
–	Molfetta (BA)	Carabinieri
–	Monfalcone (GO)	Polizia di Stato

–	Monopoli (BA)	Carabinieri
–	Napoli	Polizia di Stato
–	Olbia (SS)	Polizia di Stato
–	Oneglia (IM)	Polizia di Stato
–	Oristano	Polizia di Stato
–	Ortona (CH)	Carabinieri
–	Otranto (LE)	Polizia di Stato
–	Palau (SS)	Polizia di Stato
–	Palermo	Polizia di Stato
–	Pantelleria (TP)	Carabinieri
–	Pesaro	Polizia di Stato
–	Pescara	Polizia di Stato
–	Piombino (LI)	Polizia di Stato
–	Porto Azzurro (LI)	Carabinieri
–	Porto Cervo (SS)	Polizia di Stato
–	Porto Empedocle (AG)	Polizia di Stato
–	Porto Ferraio (LI)	Polizia di Stato
–	Portofino (GE)	Carabinieri
–	Porto Nogaro (UD)	Carabinieri
–	Porto Tolle (RO)	Polizia di Stato
–	Porto Torres (SS)	Polizia di Stato
–	Porto Venere (SV)	Carabinieri
–	Pozzalo (RG)	Carabinieri
–	Pozzuoli (NA)	Polizia di Stato
–	Rapallo (GE)	Polizia di Stato
–	Ravenna	Polizia di Stato
–	Reggio di Calabria	Polizia di Stato

–	Rimini	Polizia di Stato
–	Riomarina (LI)	Carabinieri
–	Riposto (CT)	Carabinieri
–	Salerno	Polizia di Stato
–	San Benedetto del Tronto (AP)	Polizia di Stato
–	Sanremo (IM)	Polizia di Stato
–	Santa Margherita Ligure (GE)	Carabinieri
–	Santa Teresa di Gallura (SS)	Polizia di Stato
–	Savona	Polizia di Stato
–	Syracusa	Polizia di Stato
–	Sorrento (NA)	Polizia di Stato
–	Taormina (ME)	Polizia di Stato
–	Taranto	Polizia di Stato
–	Termini Imerese (PA)	Polizia di Stato
–	Terracine (LT)	Polizia di Stato
–	Torre Annunziata (NA)	Polizia di Stato
–	Tortolì (NU)	Polizia di Stato
–	Torviscosa (UD)	Carabinieri
–	Trapani	Polizia di Stato
–	Trieste	Polizia di Stato
–	Varazze (SV)	Carabinieri
–	Vasto (CH)	Polizia di Stato
–	Venezia	Polizia di Stato
–	Viareggio (LU)	Polizia di Stato
–	Vibovalentia Marina (VV)	Polizia di Stato

LANDGRÆNSER MED SCHWEIZ

–	Bellavista di Clivio (VA) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Biegno Indemini (VA) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	Bizzarone (CO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Brogeda (CO) (1. kategori - varetransport)	Polizia di Stato
–	Brogeda (CO) (1. kategori - turister)	Guardia di Finanza
–	Chiasso (CO) (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Gran San Bernardo-passet (AO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Menoure-passet (AO) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	Cremenaga (VA) (1. kategori)	Carabinieri
–	Crociale dei Mulini (CO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Domodossola (VB) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Drezzo (CO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Forcola di Livigno (SO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Fornasette (VA) (1. kategori)	Carabinieri
–	Gaggiolo (VA) (1. kategori)	Carabinieri
–	Iselle (VB) (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Luino (VA) (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Luino (VA) (1. kategori - sø)	Polizia di Stato
–	Maslianico (CO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Monte Bianco (AO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Monte Moro (VB) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	Monte Spluga (SO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO) (1. kategori)	Carabinieri

–	Oria Val Solda (CO) (1. kategori - sø)	Carabinieri
–	Paglino (VB) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Palone (VA) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	Passo San Giacomo (VB) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	Piaggio Valmara (VB) (1. kategori)	Carabinieri
–	Piattamala (SO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Pino Lago Maggiore (VA) (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Plan Maison (AO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Plateau Rosa (AO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Ponte Chiasso (CO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Ponte del Gallo (SO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Ponte Ribellasca (VB) (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Ponte Ribellasca (VB) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Ponte Tresa (VA) (1. kategori) (sø og vej)	Polizia di Stato
–	Porto Ceresio (VA) (1. kategori) (sø og vej)	Polizia di Stato
–	Ronago (CO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Saltrio (VA) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	San Margherita di Stabio (CO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	San Maria dello Stelvio (SO) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	San Pietro di Clivio (VA) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Tirano (SO) (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Gran San Bernardo-tunnelen (AO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Tubre (BZ) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Valmara di Lanzo (CO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Villa di Chiavenna (SO) (1. kategori)	Carabinieri
–	Zenna (VA) (1. kategori)	Carabinieri

GRÆNSER MED SLOVENIEN

–	Basovizza (TS) (1. kategori)	Carabinieri
–	Castelletto versa (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Chiampore (TS) (2. kategori)	Carabinieri
–	Devetachi (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Fernetti (TS) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Fusine Laghi (UD) (1. kategori)	Carabinieri
–	Gorizia (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Gorizia Casa Rossa (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Gorizia San Gabriele (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Gorizia San Pietro (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Gorizia Via Rafut (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Jamiano (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Merna (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Mernico (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Molino Vecchio (UD)	Guardia di Finanza
–	Monrupino (TS) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Noghere (TS) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Passo Predil (UD) (1. kategori)	Carabinieri
–	Pese (TS) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Plessiva (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Polava di Cepletischis (UD) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Ponte Vittorio (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Prebenico Caresana (TS) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Rabuiese (TS) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	Robedischis (UD) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Salcano (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza

–	San Andrea (GO) (1. kategori)	Polizia di Stato
–	San Barbara (TS) (2. kategori)	Polizia di Stato
–	San Bartolomeo (TS) (1. kategori)	Carabinieri
–	San Floriano (GO) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	San Pelagio (TS) (2. kategori)	Carabinieri
–	San Servolo (TS) (2. kategori)	Guardia di Finanza
–	Stupizza (UD) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	Vencò (GO) (1. kategori)	Guardia di Finanza
–	Villa Opicina (TS) (1. kategori - jernbane)	Polizia di Stato
–	Uccea (UD) (1. kategori)	Guardia di Finanza

NB: Grænseovergangene i 2. kategori bruges udelukkende af beboerne i grænseområderne, der har særlige dokumenter ("mindre grænsetrafik").

CYPERN

Søgrænser

1. Larnaka marina (Μαρίνα Λάρνακας)
2. Larnaka havn (Λιμάνι Λάρνακας)
3. Lemesos gamle havn (Παλαιό Λιμάνι Λεμεσού)
4. Lemesos havn (Λιμάνι Λεμεσού)
5. Pafos havn (Λιμάνι Πάφου)
6. Agios Rafail marina (Μαρίνα Αγίου Ραφαήλ)
7. Zygi havn (Λιμάνι Ζυγίου)

Luftgrænser

1. Larnarka international lufthavn (Διεθνές αεροδρόμιο Λάρνακας)
2. Pafos international lufthavn (Διεθνές αεροδρόμιο Πάφου)

LETLAND

LETLAND - DEN RUSSISKE FØDERATION

Landgrænser

1. Aizgārša – Ļamoni (Лямоны)
2. Bērziņi – Manuhnova (Манухново)
3. Grebņeva – Ubiļinka (Убылинка)
4. Kārsava – Skangaļi (Скангали) (jernbane)
5. Pededze – Bruniševa (Брунишево)
6. Punduri – Punduri (Пундури)
7. Terehova – Burački (Бурачки)
8. Vientuļi – Ludonka (Лудонка)
9. Zilupe – Posiņi (Посинь) (jernbane)

LETLAND - BELARUS

Landgrænser

1. Indra – Bigosova (Бигосово) (jernbane)
2. Pāternieki – Grigorovščina (Григоровщина)
3. Silene – Urbani (Урбаны)

Mindre grænsetrafik

1. Piedruja – Druja (Друя)
2. Meikšāni – Gavriļino (Гаврилино)
3. Vorzova – Ļipovka (Липовка)
4. Kaplava – Pļusi (Плюсы)

LETLAND - ESTLAND

Landgrænser

1. Ainaži (Ikla) – Vana-Ikla
2. Ainaži – Ikla
3. Ape – Vastse-Roosa
4. Ipiķi – Mõisaküla
5. Lugaži – Valga (jernbane)
6. Omuļi – Holdre
7. Ramata – Jäärja
8. Unguriņi – Lilli
9. Valka 1 – Valga 3
10. Valka 2 – Valga 1
11. Valka 3 – Valga 2
12. Veclaicene – Murati

LETLAND - LITAUEN

Landgrænser

1. Adžūni – Žeimelis
2. Aizvīķi – Gėsalai
3. Aknīste – Juodupis
4. Brunava – Joneliai
5. Demene – Tilžė
6. Eglaine – Obeliai (jernbane)
7. Ezere – Buknaičai
8. Grenctāle – Saločiai
9. Krievgali – Puodžiūnai
10. Kurcums – Turmantas (jernbane)

11. Laižuva – Laižuva

12. Lankuti – Lenkimai

13. Lukne – Luknė

14. Medumi – Smėlynė

15. Meitene – Joniškis (jernbane)

16. Meitene – Kalviai

17. Nereta – Suvainiškis

18. Piķeļmuiža - Pikeliai

19. Pilskalne - Kvetkai

20. Plūdoņi – Skuodas

21. Priedula – Klykoliai

22. Priekule – Skuodas (jernbane)

23. Rauda – Stelmužė

24. Reņģe – Mažeikiai (jernbane)

25. Rucava – Būtingė

26. Skaistkalne – Germaniškis

27. Subate – Obeliai

28. Vaiņode – Bugeniai (jernbane)

29. Vaiņode – Strėliškiai

30. Vītiņi – Vegeriai

31. Žagare – Žagarė

32. Zemgale – Turmantas

Søgrænser

1. Lielupe

2. Liepāja

3. Mērsrags

4. Pāvilosta

5. Rīga

6. Roja

7. Salacgrīva

8. Skulte

9. Ventspils

Luftgrænser

1. Daugavpils

2. Liepāja

3. Rīga

4. Ventspils

LITAUEN

LITAUEN - LETLAND

Landgrænser

1. Bugeniai – Vaiņode (jernbane)
2. Buknaičiai – Ezere
3. Būtingė – Rucava
4. Germaniškis – Skaistkalne
5. Gėsalai – Aizvīķi
6. Joneliai – Brunava
7. Joniškis – Meitene (jernbane)
8. Juodupis – Aknīste
9. Kalviai – Meitene
10. Klykoliai – Priedula
11. Kvetkai – Pilskalne
12. Laižuva – Laižuva
13. Lenkimai – Lankuti
14. Luknė – Lukne
15. Mažeikiai – Reņģe (jernbane)
16. Obeliai – Eglaine (jernbane)
17. Obeliai – Subate
18. Pikeliai – Piķeļmuiža
19. Puodžiūnai – Krievgali
20. Saločiai – Grenctāle
21. Skuodas – Plūdoņi
22. Skuodas – Priekule (jernbane)

23. Smėlynė – Medumi

24. Stelmužė – Rauda

25. Strėliškiai – Vaiņode

26. Suvainiškis – Nereta

27. Tilžė – Demene

28. Turmantas – Kurcums (jernbane)

29. Turmantas – Zemgale

30. Vegeriai – Vītiņi

31. Žagarė – Žagare

32. Žeimelis – Adžūni

LITAUEN - BELARUS

Landgrænser

1. Adutiškis – Lentupis (jernbane)

2. Adutiškis – Moldevičiai

3. Adutiškis – Pastovys (jernbane)

4. Druskininkai – Pariečė (jernbane)

5. Eišiškės – Dotiškės

6. Geledně – Lentupis (jernbane)

7. Kabeliai – Pariečė (jernbane)

8. Kapčiamiestis – Kadyš

9. Kena – Gudagojis (jernbane)

10. Krakūnai – Geranainys

11. Latežeris – Pariečė

12. Lavoriškės – Kotlovka

13. Medininkai – Kamenyj Log

14. Papelekis – Lentupis

15. Raigardas – Privalka

16. Šalčininkai – Benekainys

17. Stasylos – Benekainys (jernbane)

18. Šumskas – Loša

19. Tverečius – Vidžiai

20. Ureliai – Klevyčia

LITAUEN - POLEN

Landgrænser

1. Kalvarija – Budzisko

2. Lazdijai – Ogrodniki (Aradninkai)

3. Mockava (Šeštokai) – Trakiszki (Trakiškės) (jernbane)

LITAUEN - DEN RUSSISKE FØDERATION

Landgrænser

1. Jurbarkas – Sovetsk (flod)

2. Kybartai – Černyševskoje

3. Kybartai – Nesterov (jernbane)

4. Nida – Morskoje

5. Nida – Rybačyj (flod)

6. Pagėgiai – Sovetsk (jernbane)

7. Panemunė – Sovetsk

8. Ramoniškiai – Pograničnyj

9. Rusnė – Sovetsk (flod)

Søgrænse

Klaipėda national havn (Kuršių, Molo and Malkų grænseovergangssteder) og Būtingės olieterminal grænseovergangssted.

Luftgrænser

1. Kaunas lufthavn
2. Palangos lufthavn
3. Vilnius lufthavn
4. Zoknių lufthavn

LUXEMBOURG

Luftgrænser

– Luxembourg

UNGARN

UNGARN - ØSTRIG

Landgrænser

1. Bozsok – Rechnitz
2. Bucsu – Schachendorf
3. Fertőd – Pamhagen
4. Fertőrákos – Mörbisch (havn)
5. Fertőrákos – Mörbisch
6. Fertőújlak – Pamhagen (jernbane)
7. Hegyeshalom – Nickelsdorf
8. Hegyeshalom - Nickelsdorf (motorvej)
9. Hegyeshalom (jernbane)
10. Jánossomorja – Andau
11. Kópháza – Deutschkreutz
12. Kőszeg – Rattensdorf
13. Rábafüzes – Heiligenkreutz
14. Sopron – Klingenbach
15. Sopron (jernbane)
16. Szentgotthárd – Jennersdorf (jernbane)
17. Szentpéterfa – Eberau
18. Zsira – Lutzmannsburg

UNGARN - SLOVENIEN

Landgrænser

1. Bajánsenye – Hodoš
2. Bajánsenye – Hodoš (jernbane)

3. Felsőszölnök – Martinje

4. Kétvölgy – Čepinci

5. Magyarszombatfa – Prosenjakovci

6. Nemesnép – Kobilje

7. Rédics – Dolga Vas

8. Tornyiszentmiklós – Pince

UNGARN - KROATIEN

Landgrænser

1. Barcs – Terezino Polje

2. Beremend – Baranjsko Petrovo Selo

3. Berzence – Gola

4. Drávaszabolcs – Donji Miholjac

5. Gyékényes – Koprivnica (jernbane)

6. Letenye – Goričan

7. Magyarboly – Beli Manastir

8. Mohács (havn)

9. Murakeresztúr – Kotoriba (jernbane)

10. Udvar – Dubosevica

UNGARN - JUGOSLAVIEN

Landgrænser

1. Bácsalmás – Bajmok

2. Baja (flod)

3. Hercegszántó – Bački Breg

4. Kelebia – Subotica (jernbane)

5. Röszke II – Horgoš

6. Röszke III – Horgoš (jernbane)
7. Szeged (flod)
8. Szeged-Röszke I – Horgoš (motorvej)
9. Tiszasziget – Đala
10. Tompa – Kelebija

UNGARN - RUMÆNIEN

Landgrænser

1. Ágerdőmajor (Tiborszállás) – Carei (jernbane)
2. Ártánd – Borş
3. Battonya – Turnu
4. Biharkeresztes – Episcopia (jernbane)
5. Csengersima – Petea
6. Gyula – Vărşand
7. Kiszombor – Cenad
8. Kötegyán – Salonta (jernbane)
9. Lőkösháza – Curtici (jernbane)
10. Méhkerék – Salonta
11. Nagylak – Nădlac
12. Nyírábrány – Valea Lui Mihai (jernbane)
13. Nyírábrány – Valea Lui Mihai/Barantău

UNGARN - UKRAINE

Landgrænser

1. Barabás – Kosyny
2. Beregsurány – Luzhanka
3. Eperjeske – Salovka (jernbane)

4. Lónya – Dzvinkove

5. Tiszabecs – Vylok

6. Záhony – Čop (jernbane)

7. Záhony – Čop (land)

UNGARN - SLOVAKIET

Landgrænser

1. Aggtelek – Domica

2. Balassagyarmat – Slovenské Ďarmoty

3. Bánréve – Kráľ

4. Bánréve – Lenártovce (jernbane)

5. Esztergom – Štúrovo

6. Győr – Gönyű (flod - intet tilsvarende sted på den slovakiske side)

7. Győr-Vámosszabadi – Medveďov

8. Hidasnémeti – Čaňa (jernbane)

9. Ipolytarnóc – Kalonda

10. Komárom – Komárno

11. Komárom – Komárno (jernbane)

12. Komárom – Komárno (flod)

13. Letkés – Salka

14. Pácin – Veľký Kamenec

15. Parassapuszta – Šahy

16. Rajka – Čunovo

17. Rajka – Rusovce

18. Rajka – Rusovce (jernbane)

19. Salgótarján – Šiatorská Bukovinka

20. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto

21. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto (jernbane)

22. Somoskőújfalu – Fiľakovo (jernbane)

23. Szob – Štúrovo (jernbane)

24. Tornanádaska – Hosťovce

25. Tornyosnémeti – Milhosť

Luftgrænser

1. Debrecen

2. Ferihegy Internationale Lufthavn, Budapest

3. Sármellék'

MALTA

Søgrænser

1. Mġarr Yacht Marina
2. Ta' Xbiex Yacht Marina
3. Valletta' Havn

Luftgrænser

1. Maltas internationale lufthavn, Luqa

NEDERLANDENE

Luftgrænser

– Amsterdam Schiphol

– De Kooy

– Eindhoven

– Enschede Twente

– Groningen Eelde

– Lalystad

– Maastricht-Aachen

– Rotterdam

– Valkenburg (ZH)

Søgrænser

– Amsterdam IJmond

– Delfzijl

– Den Helder

– Dordrecht

– Gent-Terneuzen

– Harlingen

– Hoek van Holland/Europoort

– Lauwersoog

– Moerdijk

– Rotterdam-Havens

– Scheveningen

– Vlissingen

ØSTRIG

Lufthavne og flyvepladser

Lufthavne

Graz - Thalerhof

Innsbruck - Kranebitten

Klagenfurt - Wörthersee

Linz - Hörsching

Salzburg - Maxglan

Wien - Schwechat

Flyvepladser

Bad Kleinkirchheim

Dobersberg

Eferding

Feldkirchen - Ossiacher See

Ferlach

Ferlach - Glainach

Freistadt

Friesach - Hirt

Fürstenfeld

Gmunden

Goldeck Talstation

Halleg

Heliport Pongau

Hofkirchen

Hohenems - Dornbirn

Mayerhofen

Micheldorf

Niederöblarn

Nötsch im Gailtal

Ottenschlag

Pinkafeld

Punitz - Güssing

Reutte - Höfen

Ried - Kirchheim

St. Andrä im Lavanttal

St. Donat

St. Georgen am Ybbsfeld

St. Johann/Tirol

Scharnstein

Schärding - Suben

Seitenstetten

Spitzerberg

St. Pölten

Stockerau

Trieben

Villach

Völkermarkt

Vöslau

Kapfenberg

Kappl

Kitzbühel

Krems - Langenlois

Kufstein - Langkampfen

Lanzen - Turnau

Leoben - Timmersdorf

Leopoldsdorf

Lienz - Nikolsdorf

Linz - Ost

Mariazell

Mauterndorf

Waidring

Wattens

Weiz - Unterfladnitz

Wels

Wiener Neudorf

Wiener Neustadt/Ost

Wietersdorf

Wolfsberg

Zell am See

Zeltweg

Zwatzhof (helikopterlandingsplads)

Havne

Havne ved Donau

Hainburg[65]

Wien – Praterkai[65]

Havne ved Bodensøen

Hafen Bregenz[66]

Hafen Hard[66]

Landgrænsen med Schweiz (til Liechtenstein)

Martinsbruck

Schalklhof

Spiss

Zeblas

Bangs[67]

Tschagguns[68]

Koblach

Mäder

---

65 Grænseovergangssted ved Donau for rejsende og gods.

66 Havne ved Bodensøen - ingen regelmæssig drift; personalet er kun til stede i forbindelse med bådudflugter.

67 Grænseovergangsstedet "Bangs" er også fællesbetegnelse for de godkendte grænseovergangssteder Nofels-Egg, Gantensteinweg, Rainweg, Habererweg, Rheindammweg og Jägersteig-Felsbandweg.

68 Grænseovergangsstedet "Tschaggungs" er også fællesbetegnelse for de godkendte grænseovergangssteder Plankner Sattel, Saminatal, Kirchlspitzen, Brandner Gletscher, Schesaplana, Tote Alpe, Bartümeljoch, Salarueljoch, Mattlerjoch, Sareiserjoch, Bettlerjoch, Schweizertor, Drusentor, Grünes Fürkele, Plaseggenpaß og Sarottlpaß.

Fimberpaß	Hohenems
Tisis	Lustenau - Schmitterbrücke
Feldkirch - Buchs (banegård)	Wiesenrain
Tosters	Lustenau
Nofels	St. Margarethen (banegård)
Nofels - Fresch	Höchst
Meiningen	Gaissau (herunder cykelstien ved Gaissau)

Landgrænsen med Den Tjekkiske Republik

Plöckensteiner See - A. Stifter Denkmal	Grametten
Plöckensteiner See	Fratres
Guglwald	Oberthürnau
Schöneben	Mitterretzbach
Weigetschlag	Hardegg
Summerau (banegård)	Kleinhaugsdorf
Wullowitz	Retz (banegård)
Pyhrabruck	Laa an der Thaya
Gmünd - Banegård	Drasenhofen
Gmünd - Böhmzeil	Schrattenberg
Gmünd - Bleylebenstraße	Reinthal
Schlag	Hohenau (banegård)
Neunagelberg	

Landgrænsen med Den Slovakiske Republik

Hohenau - Brücke	Kittsee
Marchegg (banegård)	Kittsee-Jarovce
Berg	

Landgrænsen med Ungarn

Nickelsdorf - Hegyeshalom (banegård)	Deutschkreutz
Nickelsdorf - (vej)	Rattersdorf
Nickelsdorf - (motorvej)	Geschriebenstein
Andau	Rechnitz
Pamhagen	Schachendorf
Pamhagen (banegård)	Eberau
Mörbisch am See	Heiligenkreuz im Lafnitztal
Klingenbach	Jennersdorf (banegård)
Sopron[69]	

Landgrænsen med Slovenien

Bonisdorf	Radlpaß
Tauka	Soboth
Kalch	Laaken
St. Anna	Hühnerkogel
Gruisla	Lavamünd
Pölten	Leifling
Goritz	Grablach
Zelting	Bleiburg (banegård)
Sicheldorf	Raunjak
Bad Radkersburg	Petzen
Mureck	Luscha
Weitersfeld - Murfærge	Uschowa
Spielfeld (motorvej)	Steiner Alpen
Spielfeld (vej)	Paulitschsattel

[69] Grænseovergangsstedet "Sopron" er også fællesbetegnelse for de godkendte grænseovergangssteder Wulkaprodersdorf-Sopron, Loipersbach-Sopron og Deurschkreutz-Sopron.

Spielfeld (banegård)	Seebergsattel
Ehrenhausen	Koschuta
Berghausen	Loibltunnel
Sulztal	Loiblpass
Langegg	Hochstuhl
Großwalz	Kahlkogel
Schloßberg	Rosenbach (banegård)
Arnfels	Karawankentunnel
Oberhaag	Mittagskogel
St. Pongratzen	Wurzenpaß

POLEN

POLEN - DEN RUSSISKE FØDERATION

Landgrænser

1. Bezledy – Bagrationowsk
2. Braniewo – Mamonowo (jernbane)
3. Głomno – Bagrationowsk (jernbane)
4. Gołdap – Gusiew
5. Gronowo – Mamonowo
6. Skandawa – Żeleznodorożnyj (jernbane)

POLEN - LITAUEN

Landgrænser

1. Budzisko – Kalvarija
2. Ogrodniki – Lazdijai
3. Trakiszki – Mockava (Šeštokai) (jernbane)

POLEN - BELARUS

Landgrænser

1. Bobrowniki – Bierestowica
2. Czeremcha – Wysokolitowsk (jernbane)
3. Kukuryki – Kozłowiczy
4. Kuźnica – Bruzgi
5. Kuźnica – Grodno (jernbane)
6. Połowce – Pieszczatka
7. Siemianówka – Swisłocz (jernbane)

8. Sławatycze – Domaczewo

9. Terespol – Brześć

10. Terespol – Brześć (jernbane)

11. Zubki – Bierestowica (jernbane)

POLEN - UKRAINE

Landgrænser

1. Dorohusk – Jagodzin

2. Dorohusk – Jagodzin (jernbane)

3. Hrebenne – Rawa Ruska

4. Hrebenne – Rawa Ruska (jernbane)

5. Hrubieszów – Włodzimierz Wołyński (jernbane)

6. Korczowa – Krakowiec

7. Krościenko – Chyrow (jernbane)

8. Krościenko – Smonica

9. Medyka – Szeginie

10. Przemyśl – Mościska (jernbane)

11. Werchrata – Rawa Ruska (jernbane)

12. Zosin – Ustiług

POLEN - SLOVAKIET

Landgrænser

1. Barwinek – Vyšný Komárnik

2. Chochołów – Suchá Hora

3. Chyżne – Trstená

4. Konieczna – Becherov

5. Korbielów – Oravská Polhora

6. Łupków – Palota (jernbane)

7. Łysa Polana – Tatranská Javorina

8. Muszyna – Plaveč (jernbane)

9. Niedzica – Lysá nad Dunajcom

10. Piwniczna – Mníšek nad Popradom

11. Ujsoły – Novoť

12. Winiarczykówka – Bobrov

13. Zwardoń – Skalité (jernbane)

14. Zwardoń-Myto – Skalité

Mindre grænsetrafik (*) og grænseovergangssteder for turister (**)

1. Babia Góra – Babia Hora**

2. Balnica – Osadné**

3. Blechnarka – Stebnická Huta**

4. Bor – Oščadnica-Vreščovka*

5. Czeremcha – Čertižné**

6. Głuchaczki – Przełęcz Jałowiecka**

7. Góra Magura – Oravice**

8. Górka Gomółka – Skalité Serafínov**

9. Jaśliska – Čertižné*

10 Jaworki – Litmanová**

11. Jaworki – Stráňany**

12. Jaworzynka – Cerne**

13. Jurgów – Podspády*

14. Kacwin – Veľká Franková*/**

15. Leluchów – Čirč*/**

16. Milik – Legnava*

17. Muszynka – Kurov*

18. Ożenna – Nižná Polianka*/**
19. Pilsko – Pilsko**
20. Piwowarówka – Pil'hov*
21. Przegibek – Vychylovka*
22. Przełęcz Przysłop – Stará Bystrica**
23. Przywarówka – Oravská Polhora**
24. Radoszyce – Palota*/**
25. Roztoki Górne – Ruske Sedlo**
26. Rycerka – Nova Bystrica*
27. Rysy – Rysy**
28. Sromowce Niżne – Červený Kláštor**
29. Sromowce Wyżne – Lysá nad Dunajcom*
30. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/91**
31. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/94**
32. Szlachtowa – Veľký Lipník**
33. Wielka Racza – Veľká Rača**
34. Wierchomla Wielka – Kače*
35. Wysowa Zdrój – Cigeľka**
36. Wysowa Zdrój – Regetowka**
37. Zawoja-Czatoża – Oravská Polhora**
38. Zwardoń – Skalité**

POLEN - DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Landgrænser

1. Boboszów – Dolní Lipka
2. Bogatynia – Kunratice
3. Chałupki – Bohumín

4. Chałupki – Bohumín (jernbane)
5. Cieszyn – Český Těšín
6. Cieszyn – Český Těšín (jernbane)
7. Cieszyn – Chotěbuz
8. Czerniawa Zdrój – Nové Město p. Smrkem
9. Głuchołazy – Mikulovice
10. Głuchołazy – Mikulovice (jernbane)
11. Golińsk – Starostín
12. Golkowice – Závada
13. Jakuszyce – Harrachov
14. Jasnowice – Bukovec
15. Konradów – Zlaté Hory
16. Kudowa Słone – Náchod
17. Leszna Górna – Horní Lištná
18. Lubawka – Královec
19. Lubawka – Královec (jernbane)
20. Marklowice Górne – Dolní Marklovice
21. Międzylesie –Lichkov (jernbane)
22. Mieroszów – Meziměstí (jernbane)
23. Miloszów – Srbská
24. Paczków – Bílý Potok
25. Pietraszyn – Sudice
26. Pietrowice – Krnov
27. Pomorzowiczki – Osoblaha
28. Porajów – Hrádek nad Nisou
29. Przełęcz Okraj – Pomezní Boudy
30. Tłumaczów – Otovice

31. Trzebina – Bartultovice

32. Zawidów – Frýdlant v Čechách (jernbane)

33. Zawidów – Habartice

34. Zebrzydowice – Petrovice u Karviné (jernbane)

Mindre grænsetrafik (*) og grænseovergangssteder for turister (**)

1. Beskidek – Beskydek*

2. Bolesław – Píšť*

3. Borucin – Chuchelná*

4. Branice – Úvalno*

5. Brzozowie – Česká Čermná**

6. Chałupki – Šilheřovice*

7. Chomiąża – Chomýž*

8. Czermna – Malá Čermná*

9. Duszniki Zdrój – Olešnice v Orlických horách (Čihalka)**

10. Dziewiętlice – Bernartice*

11. Głuszyca Górna – Janovičky**

12. Gorzyczki – Věřňovice *

13. Gródczanki – Třebom*

14. Jarnołtówek (Biskupia Kopa) – Zlaté Hory (Biskupská kupa)**

15. Jaworzynka – Hrčava*/**

16. Jodłów – Horní Morava**

17. Kaczyce Górne – Karviná Ráj II*

18. Kałków – Vidnava*

19. Kamieńczyk – Mladkov (Petrovičky)**

20. Kietrz – Třebom*

21. Krzanowice – Chuchelná*

22. Krzanowice – Strahovice*

23. Łączna – Zdoňov**
24. Łaziska – Věřňovice*
25. Lenarcice – Linhartovy*
26. Lutogniewice – Andělka**
27. Lutynia – Travná*/**
28. Mostowice – Orlické Záhoří*
29. Niedamirów – Žacléř**
30. Niemojów – Bartošovice v Orlických horách*/**
31. Nowa Morawa – Staré Město*/**
32. Okrzeszyn – Petříkovice**
33. Olza – Kopytov*
34. Ostra Góra – Machovská Lhota**
35. Owsiszcze – Píšť*
36. Pilszcz – Opava*
37. Polana Jakuszycka – Harrachov**
38. Przesieka – Špindlerův Mlýn **
39. Puńców – Kojkovice*
40. Radków – Božanov**
41. Równia pod Śnieżką – Luční bouda**
42. Rudyszwałd – Hať*
43. Ściborzyce Wielkie – Hněvošice*
44. Ściborzyce Wielkie – Rohov*
45. Śląski Dom – Luční bouda **
46. Sławniowice – Velké Kunetice*
47. Śnieżnik – vrchol Kralického Sněžníku**
48. Sowia Przełęcz – Soví sedlo (Jelenka)**
49. Stóg Izerski – Smrk**

50. Stożek – Malý Stožek*

51. Stożek – Velký Stožek **

52. Szrenica – Vosecká bouda (Tvarožník)**

53. Tworków – Hať*

54. Wiechowice – Vávrovice*

55. Wielka Czantorja – Nýdek**

56. Zieleniec – Masarykova chata**

57. Złoty Stok – Bílá Voda*

POLEN - TYSKLAND

Landgrænser

1. Gryfino – Mescherin (flod)

2. Gryfino – Mescherin

3. Gubin – Guben

4. Gubin – Guben (jernbane)

5. Gubinek– Guben

6. Jędrzychowice – Ludwigsdorf

7. Kołbaskowo – Pomellen

8. Kostrzyn – Kietz

9. Kostrzyn – Kietz (jernbane)

10. Krajnik Dolny – Schwedt

11. Krzewina Zgorzelecka – Ostritz

12. Kunowice – Frankfurt (jernbane)

13. Łęknica – Bad Muskau

14. Lubieszyn – Linken

15. Miłów – Eisenhüttenstadt (flod)

16. Olszyna – Forst

17. Osinów Dolny – Hohensaaten (flod)
18. Osinów Dolny – Hohenwutzen
19. Porajów – Zittau
20. Przewóz – Podrosche
21. Rosówek – Rosow
22. Sieniawka – Zittau
23. Słubice – Frankfurt
24. Słubice – Frankfurt (flod)
25. Świecko – Frankfurt (motorvej)
26. Świnoujście – Ahlbeck
27. Szczecin-Gumieńce – Grambow,Tantow (jernbane)
28. Węgliniec – Horka (jernbane)
29. Widuchowa – Gartz (flod)
30. Zasieki – Forst
31. Zasieki – Forst (jernbane)
32. Zgorzelec – Görlitz
33. Zgorzelec – Görlitz (jernbane)

Mindre grænsetrafik

1. Bobolin – Schwennenz
2. Buk – Blankensee

Søgrænser

1. Darłowo
2. Dziwnów
3. Elbląg
4. Frombork
5. Gdańsk – Górki Zachodnie

6. Gdańsk – Nowy Port
7. Gdańsk – Port Północny
8. Gdynia
9. Hel
10. Jastarnia
11. Kołobrzeg
12. Łeba
13. Mrzeżyno
14. Nowe Warpno
15. Świnoujście
16. Szczecin-Port
17. Trzebież
18. Ustka
19. Władysławowo

Luftgrænser

1. Biała Podlaska
2. Bydgoszcz
3. Gdańsk – Rębiechowo
4. Jelenia Góra
5. Katowice – Pyrzowice
6. Kielce – Masłów
7. Kraków – Balice
8. Lubin
9. Łódź – Lublinek
10. Mielec
11. Poznań – Ławica
12. Rzeszów – Jasionka

13. Świdnik
14. Szczecin – Goleniów
15. Szymanyk – Szczytna
16. Warszawa – Babice
17. Warszawa – Okęcie
18. Wrocław – Strachowice
19. Zielona Góra – Babimost
20. Zielona Góra – Przylep

PORTUGAL

Søgrænser

KONTINENTET

– Aveiro

– C. das Freiras

– Cascais

– Doca dos Olivais - Lissabon

– Cais da Estiva Velha - Porto

– Faro

– Figueira da Foz

– Lagos

– Leixões

– Porto de Lisboa

– Marina de Vila Moura

– Nazaré

– Olhão

– Peniche

– Portimão

– Póvoa do Varzim

– S. Martinho do Porto

– Sesimbra

– Setúbal

– Sines

– Viana do Castelo

DEN SELVSTYRENDE REGION MADEIRA

– PF 208 - Funchal Havn

– Porto Santo havn - Porto Santo

DEN SELVSTYRENDE REGION AZORERNE

– Angra do Heroísmo-kajen/Praia da Vitória - Terceira

– Ponta Delgada-kajen - Santo Miguel

– Horta-kajen - Faial

Luftgrænser

KONTINENTET

– Lissabon lufthavn

– Faro lufthavn

– Francisco Sá Carneiro lufthavn - Porto

DEN SELVSTYRENDE REGION MADEIRA

– Santa Catarina lufthavn - Madeira

– Porto Santo lufthavn - Porto Santo

DEN SELVSTYRENDE REGION AZORERNE

– Lajes civile lufthavn - Terceira

– Santa Maria lufthavn - Santa Maria

– Ponta Delgada lufthavn - Santo Miguel

SLOVENIEN

SLOVENIEN - ITALIEN

Landgrænser

1. Fernetiči – Fernetti
2. Kozina – Pesse
3. Lazaret – S. Bartolomeo
4. Lipica – Lipizza
5. Neblo – Venco
6. Nova Gorica – Casa Rossa
7. Nova Gorica – Gorizia (jernbane)
8. Predel – Passo del Predil
9. Rateče – Fusine Laghi
10. Robič – Stupizza
11. Sežana – Villa Opicina (jernbane)
12. Škofije – Rabuiese
13. Učeja – Uccea
14. Vrtojba – S. Andrea Vertoiba

Mindre grænsetrafik

1. Britof – Mulino Vechio
2. Čampore – Chiampore
3. Golo Brdo – Mernico
4. Gorjansko – S. Pelagio
5. Hum – S. Floriano
6. Kaštelir – S. Barbara
7. Klariči – Iamiano

8. Livek – Polava di Cepletischis
9. Log pod Mangrtom – Cave del Predil
10. Lokvica – Devetacchi
11. Miren – Merna
12. Most na Nadiži – Ponte Vittorio
13. Nova Gorica I – S. Gabriele
14. Osp – Prebenico Caresana
15. Plavje – Noghera
16. Plešivo – Plessiva
17. Pristava – Rafut
18. Repentabor – Monrupino
19. Robidišče – Robedischis
20. Šempeter – Gorizia/S.Pietro
21. Socerb – S. Servolo
22. Solarji – Solarie di Drenchia
23. Solkan – Salcano I
24. Vipolže – Castelleto Versa

Grænseovergangssteder i landbrugsområder

1. Botač – Botazzo
2. Cerej – Muggia
3. Draga – S. Elia
4. Gročana – Grozzana
5. Gropada – Gropada
6. Jevšček – Monte Cau
7. Mavhinje – Malchina
8. Medana – Castelleto Zeglo
9. Mišček – Misceco

10. Opatje selo – Palichisce Micoli
11. Orlek – Orle
12. Podklanec – Ponte di Clinaz
13. Podsabotin – S. Valentino
14. Pri bajtarju – Scale di Grimacco
15. Šentmaver – Castel S.Mauro
16. Škrljevo – Scrio
17. Solkan Polje – Salcano II
18. Šturmi – Bocchetta di topolo
19. Valerišče – Uclanzi
20. Voglje – Vogliano
21. Zavarjan-Klobučarji – Zavarian di Clabuzzaro

Grænseovergangssteder i henhold til særlige aftaler

1. Kanin: fri adgang til toppen af Kanin
2. Mangart: fri adgang til toppen af Mangart

SLOVENIEN - ØSTRIG

Landgrænser

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz
2. Gederovci – Sicheldorf
3. Gornja Radgona – Radkersburg
4. Holmec – Grablach
5. Jesenice – Rosenbach (jernbane)
6. Jezersko – Seebergsattel
7. Jurij – Langegg
8. Karavanke – Karawankentunnel
9. Korensko sedlo – Wurzenpass

10. Kuzma – Bonisdorf
11. Libeliče – Leifling
12. Ljubelj – Loiblpass
13. Maribor – Spielfeld (jernbane)
14. Mežica – Raunjak
15. Pavličevo sedlo – Paulitschsattel
16. Prevalje – Bleiburg (jernbane)
17. Radlje – Radlpass
18. Šentilj – Spielfeld
19. Šentilj – Spielfeld (motorvej)
20. Trate – Mureck
21. Vič/Dravograd – Lavamünd

Mindre grænsetrafik

1. Cankova – Zelting
2. Fikšinci – Gruisla
3. Gerlinci – Poelten
4. Gradišče – Schlossberg
5. Kapla – Arnfels
6. Korovci – Goritz
7. Kramarovci – Sankt Anna
8. Matjaševci – Tauka
9. Muta – Soboth
10. Pernice – Laaken
11. Plač – Ehrenhausen
12. Remšnik – Oberhaag
13. Sladki Vrh – Weitersfeld
14. Sotina – Kalch

15. Špičnik – Sulztal

16. Svečina – Berghausen

Grænseovergangssteder i bjergområder

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz: hele året

2. Golica – Kahlkogel: fra 15. april til 15. november

3. Gradišče – Schlossberg: fra 1. marts til 30. november

4. Kamniške Alpe – Steiner Alpen: fra 15. april til 15. november

5. Kepa – Mittagskogel: fra 15. april til 15. november

6. Koprivna – Luscha: fra 15. april til 15. november

7. Košenjak – Huehnerkogel: fra 15. april til 15. november

8. Košuta – Koschuta: fra 15. april til 15. november

9. Olševa – Ushowa: fra 15. april til 15. november

10. Peč – Ofen: kun under det traditionelle årlige møde for bjergbestigere

11. Peca – Petzen: fra 15. april til 15. november

12. Prelaz Ljubelj – Loiblpass: fra 15. april til 15. november

13. Radlje – Radlberg: fra 1. marts til 30. november

14. Radlje – Radlpass: fra 1. marts til 30. november

15. Remšnik – Remschnigg: fra 1. marts til 30. november

16. Stol – Hochstuhl: fra 15. april til 15. november

17. Sv. Jernej – St. Bartholomäus: fra 1. marts til 30. november

18. Tromeja – Dreiländereck: fra 15. april til 15. november

Grænseovergangssteder i henhold til særlige aftaler

1. Grænsesten X/331 - Schmirnberg – Langegg - grænseovergang er tilladt for overnatning i bjerghytten "Dom škorpion"

2. Grænsesten XIV/266 - grænseovergang er tilladt ved religiøse ceremonier i St. Urban kirken (hveranden søndag i juli og første søndag i oktober fra kl. 9 -18)

3. Grænsesten XXII/32 - grænseovergang er tilladt ved religiøse ceremonier i St. Leonhard kirken (hveranden søndag i august fra kl. 9-18)

4. Grænsesten XIII/141 - grænseovergang er tilladt ved religiøse ceremonier i sognene Ebriach-Trögern og Jezersko (hveranden og næstsidste søndag i maj fra kl. 9-18)

5. Grænsesten XXVII/277 - grænseovergang er tilladt i Peč-området for det traditionelle årlige møde for bjergbestigere

6. Bjerggrænseovergangssteder - (i henhold til aftalen mellem Republikken Sloveniens regering og Republikken Østrig om turisttrafik i grænseområdet (INTERREG/PHARE - CBC - panoramasti i grænseområdet) – Uradni list RS MP.št. 11/2000):

1. Pernice – Laaken,

2. Radelca – Radlberg,

3. Špičnik – Šentilj,

4. Šentilj – Sladki vrh – Mureck,

5. Mureck – Bad Radkersburg,

6. Flodsejlads på Mur:

   – Trate – Gornja Radgona – Radenci,

   – Mureck – Bad Radkersburg.

SLOVENIEN - UNGARN

Landgrænser

1. Čepinci – Kétvölgy

2. Dolga vas – Rédics

3. Hodoš – Bajánsenye

4. Hodoš – Bajánsenye (jernbane)

5. Kobilje – Nemesnép

6. Martinje – Felsőszölnök

7. Pince – Tornyiszentmiklós

8. Prosenjakovci – Magyarszombatfa

SLOVENIEN - KROATIEN

Landgrænser

1. Babno Polje – Prezid
2. Bistrica ob Sotli – Razvor
3. Božakovo – Obrež
4. Brezovica pri Gradinu – Lucija
5. Brezovica – Brezovica
6. Dobova – Savski Marof (jernbane)
7. Dobovec – Lupinjak
8. Dragonja – Kaštel
9. Drenovec – Gornja Voća
10. Gibina – Bukovje
11. Gruškovje – Macelj
12. Hotiza – Sveti Martin na Muri
13. Ilirska Bistrica – Šapjane (jernbane)
14. Imeno – Kumrovec (jernbane)
15. Imeno – Miljana
16. Krasinec – Pravutina
17. Krmačina – Vivodina
18. Jelšane – Rupa
19. Lendava – Čakovec (jernbane)
20. Meje – Zlogonje
21. Metlika – Jurovski brod
22. Metlika – Kamanje (jernbane)
23. Nova vas ob Sotli – Draše
24. Novi Kot – Prezid I
25. Novokračine – Lipa

26. Obrežje – Bregana
27. Orešje – Mihanović Dol
28. Osilnica – Zamost
29. Ormož – Otok Virje
30. Petišovci – Mursko središče
31. Petrina – Brod na Kupi
32. Planina v Podboču – Novo Selo Žumberačko
33. Podčetrtek – Luke Poljanske
34. Podgorje – Vodice
35. Podplanina – Čabar
36. Radovica – Kašt
37. Rajnkovec – Mali Tabor
38. Rakitovec – Buzet (jernbane)
39. Rakitovec – Slum
40. Rakovec – Kraj Donji
41. Razkrižje – Banfi
42. Rigonce – Harmica
43. Rogatec – Đurmanec (jernbane)
44. Rogatec – Hum na Sotli
45. Rogatec I – Klenovec Humski
46. Sečovlje – Plovanija
47. Sedlarjevo – Plavić
48. Slovenska vas – Bregana naselje
49. Sočerga – Požane
50. Sodevci – Blaževci
51. Središče ob Dravi – Čakovec (jernbane)
52. Središče ob Dravi – Trnovec

53. Središče ob Dravi I - Preseka

54. Stara vas/Bizeljsko – Donji Čemehovec

55. Starod – Pasjak

56. Starod I – Vele Mune

57. Vinica – Pribanjci

58. Zavrč – Dubrava Križovljanska

59. Zg. Leskovec – Cvetlin

60. Žuniči – Prilišće

Søgrænser:

1. Izola – Isola – (sæsonbestemt)

2. Koper – Capodistria

3. Piran – Pirano

Luftgrænser:

1. Ljubljana – Brnik

2. Maribor – Slivnica

3. Portorož – Portorose

SLOVAKIET

SLOVAKIET - ØSTRIG

Landgrænser

1. Bratislava – Devínska Nová Ves – Marchegg (jernbane)
2. Bratislava havn (flod)
3. Bratislava, Jarovce – Kittsee
4. Bratislava, Jarovce – Kittsee (motorvej)
5. Bratislava, Petržalka – Berg
6. Bratislava, Petržalka – Kittsee (jernbane)
7. Moravský Svätý Ján – Hohenau
8. Záhorská Ves – Angern (flod)

SLOVAKIET - DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Landgrænser

1. Brodské (motorvej) - Břeclav (motorvej)
2. Brodské – Lanžhot
3. Čadca – Milošová -Šance
4. Čadca – Mosty u Jablunkova (jernbane)
5. Červený Kameň – Nedašova Lhota
6. Drietoma – Starý Hrozenkov
7. Holíč – Hodonín
8. Holíč – Hodonín (jernbane)
9. Horné Srnie – Brumov-Bylnice
10. Horné Srnie – Vlárský průsmyk (jernbane)
11. Klokočov – Bílá

12. Kúty – Lanžhot (jernbane)
13. Lúky pod Makytou – Horní Lideč (jernbane)
14. Lysá pod Makytou – Střelná
15. Makov – Bílá-Bumbálka
16. Makov – Velké Karlovice
17. Moravské Lieskové – Strání
18. Nová Bošáca – Březová
19. Skalica – Sudoměřice
20. Skalica – Sudoměřice (jernbane)
21. Svrčinovec – Mosty u Jablunkova
22. Vrbovce – Velká nad Veličkou
23. Vrbovce – Velká nad Veličkou (jernbane)

SLOVAKIET - POLEN

Landgrænser

1. Becherov – Konieczna
2. Bobrov – Winiarczykówka
3. Lysá nad Dunajcom – Niedzica
4. Mníšek nad Popradom – Piwniczna
5. Novoť – Ujsoły
6. Oravská Polhora – Korbielów
7. Palota – Łupków (jernbane)
8. Plaveč – Muszyna (jernbane)
9. Skalité – Zwardoń (jernbane)
10. Skalité – Zwardoń-Myto
11. Suchá Hora – Chochołów
12. Tatranská Javorina – Łysa Polana

13. Trstená – Chyżne

14. Vyšný Komárnik – Barwinek

Mindre grænsetrafik (*) og grænseovergangssteder for turister (**)

1. Babia hora – Babia Góra**

2. Čertižné – Jaśliska*

3. Čertižné – Czeremcha**

4. Červený Kláštor – Sromowce Niżne**

5. Čierne – Jaworzynka**

6. Cigeľka – Wysowa Zdrój**

7. Čirč – Leluchów*/**

8. Gluchačky – Przełęcz Jałowiecka**

9. Kače – Wierchomla Wielka*

10. Kurov – Muszynka*

11. Legnava – Milik*

12. Lesnica znak graniczny II/91 – Szczawnica**

13. Lesnica znak graniczny II/94 – Szczawnica**

14. Litmanová – Jaworki**

15. Lysá nad Dunajcom – Sromowce Wyżne*

16. Nižná Polianka – Ożenna*/**

17. Nová Bystrica – Rycerka*

18. Oravice – Góra Magura**

19. Oravská Polhora – Przywarówka**

20. Oravská Polhora – Zawoja-Czatoża**

21. Osadné – Balnica**

22. Oščadnica-Vrečšovka – Bor*

23. Palota – Radoszyce*/**

24. Piľhov – Piwowarówka*

25. Pilsko – Pilsko**

26. Podspády – Jurgów*

27. Regetovka – Wysowa Zdrój**

28. Ruské Sedlo – Roztoki Górne**

29. Rysy – Rysy**

30. Skalité – Zwardoń**

31. Skalité Serafínov – Górka Gomółka**

32. Stará Bystrica – Przełęcz Przysłop**

33. Stebnická Huta – Blechnarka**

34. Stráňany – Jaworki**

35. Veľká Franková – Kacwin*/**

36. Veľká Rača – Wielka Racza**

37. Veľký Lipník – Szlachtowa**

38. Vychylovka – Przegibek*

SLOVAKIET – UKRAINE

Landgrænser

1. Čierna nad Tisou – Čop (jernbane)

2. Ubľa – Malyj Bereznyj

3. Vyšné Nemecké – Užhorod

SLOVAKIET - UNGARN

Landgrænser

1. Čaňa – Hidasnémeti (jernbane)

2. Čunovo (motorway) – Rajka

3. Domica – Aggtelek

4. Fiľakovo – Somoskőújfalu (jernbane)

5. Hosťovce – Tornanádaska
6. Kalonda – Ipolytarnóc
7. Komárno – Komárom
8. Komárno – Komárom (jernbane)
9. Komárno – Komárom (flod)
10. Kráľ – Bánréve
11. Lenartovce – Bánréve (jernbane)
12. Medveďov – Győr-Vámosszabadi
13. Milhosť – Tornyosnémeti
14. Rusovce – Rajka
15. Rusovce – Rajka (jernbane)
16. Šahy – Parassapuszta
17. Salka – Letkés
18. Šiatorská Bukovinka – Salgótarján
19. Slovenské Ďarmoty – Balassagyarmat
20. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely
21. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely (jernbane)
22. Štúrovo – Esztergom
23. Štúrovo – Szob (jernbane)
24. Veľký Kamenec – Pácin

Havn

Bratislava - prístav/havn (flod) (intet tilsvarende grænseovergangssted)

Luftgrænse

1. Bratislava lufthavn
2. Košice lufthavn
3. Poprad lufthavn

FINLAND

Landgrænser

Vaalimaa

Vainikkala (jernbane)

Nuijamaa

Niirala

Vartius

Raja-Jooseppi

Imatra*

Kelloselkä*

Kortesalmi*

Kolmikanta*

Uukuniemi*

Valkeavaara*

Ruhovaara*

Haapavaara*

Leminaho*

Enare*

Kokkojärvi*

Kivipuro*

Rajakangas*

Karikangas*

Karttimo*

Kurvinen*

Onkamo*

Virtaniemi*

FORKLARING:

Grænseovergangsstederne fremgår af aftalen mellem regeringen for Republikken Finland og regeringen for Den Russiske Føderation om fælles grænseovergangssteder (11. marts 1994 i Helsingfors). De steder, der er markeret med asterisk, bliver i overensstemmelse med aftalen kun brugt i begrænset omfang og er kun åbne for trafik, hvis det er nødvendigt. Det drejer sig næsten udelukkende om transport af træ. Størstedelen af overgangsstederne er lukket det meste af tiden.

Lufthavne

Enontekis

Helsingfors - Malm

Helsingfors – Vanda

Ivalo

Joensuu

Jyväskylä

Kajana

Kemi – Torneå

Kittilä

Kronoby

Kuopio

Kuusamo

Villmanstrand

Mariehamn

Skt. Michel

Uleåborg

Björneborg

Rovaniemi

Nyslott

Tammerfors – Pirkkala

Åbo

Vasa

Varkaus

Søgrænser

Grænseovergangssteder i havne for handelsskibe og fiskerfartøjer

Eckerö

Fredrikshamn

Hangö

Haukipudas

Helsingfors

Ingå

Kalajoki

Kaskö (også lystfartøjer)

Kemi (også lystfartøjer)

Karleby

Kotka

Kristinestad

Villmanstrand

Lovisa

Långnäs

Mariehamn (også lystfartøjer)

Nådendal

Nuijamaa (også lystfartøjer)

Uleåborg

Pargas

Jakobstad (også lystfartøjer)

Björneborg (også lystfartøjer)

Borgå

Brahestad

Raumo (også lystfartøjer)

Ekenäs

Torneå

Åbo

Nystad (også lystfartøjer)

Vasa

Søgrænsekontrolsteder, der anvendes som overgangssteder for lystfartøjer og hydroplaner

Bågaskär

Enskär

Glosholmen

Haapasaaret

Hangö (også hydroplaner)

Hitis

Jussarö

Kalajoki

Karleby

Kotka (også hydroplaner)

Kummelgrund

Kökar

Mariehamn (også hydroplaner)

Makilo (Mäntyluoto)

Nagu

Orrengrund

Pörtö

Porkala (også hydroplaner)

Brahestad

Röyttä

Santio

Storklubb

Sveaborg (også hydroplaner)

Susiluoto

Valsörarna

Vallgrund

Virpiniemi

SVERIGE

Arlanda

Arvidsjaur

Borlänge

Gävle

Göteborg

Halmstad

Helsingborg

Härnösand

Jönköping

Kalmar

Karlshamn

Karlskrona

Karlstad

Kristianstad

Landskrona

Landvetter

Lidköping

Linköping

Luleå

Lysekil

Malmö

Marstrand

Mora

Norrköping

Nyköping

Nynäshamn

Oxelösund

Ronneby

Sandhamn

Simrishamn

Slite

Stockholm

Strömstad

Sundsvall

Säffle

Söderköping

Södertälje

Trelleborg

Trollhättan

Uddevalla

Umeå

Visby

Västerås

Växjö

Ystad

Örebro

Örnsköldsvik

Östersund

ISLAND

Lufthavne

Akureyri

Egilsstaðir

Höfn

Keflavík

Reykjavík

Havne

Akranes

Akureyri

Bolungarvík

Fáskrúðsfjörður

Fjarðarbyggð

Grindavík

Grundarfjörður

Grundartangi

Hafnarfjörður

Húsavík

Höfn

Ísafjörður

Patreksfjörður

Raufarhöfn

Reykjanesbær

Reykjavík

Sandgerði

Sauðárkrókur

Seyðisfjörður

Siglufjörður

Skagaströnd

Vestmannaeyjar

Vopnafjörður

Þorlákshöfn

Þórshöfn

NORGE

LUFTHAVNE	*SØGRÆNSER*	*LANDGRÆNSER*
Gardermoen	Oslo	Storskog
Fagernes	Halden	
Geilo	Sarpsborg	
Sandefjord	Fredrikstad	
Skien	Hvaler	
Notodden	Moss	
Kristiansand	Follo	
Sola	Drammen	
Haugesund	Hurum	
Leirvik	Holmestrand	
Bergen indre	Horten	
Ålesund	Tønsberg	
Molde	Sandefjord	
Kristiansund	Larvik	
Ørland	Skien	
Røros	Porsgrunn	
Stjørdal	Kragerø	
Bodø	Arendal	
Narvik	Grimstad	
Sortland	Risør	
Bardufoss	Kristiansand	
Tromsø	Farsund	
Alta	Flekkefjord	
Lakselv	Mandal	

Kirkenes	Egersund
	Gjesdal
	Hå
	Sandnes
	Sokndal
	Rana
	Sola
	Stavanger
	Haugesund
	Tysvær
	Odda
	Lindås
	Askøy
	Sotra
	Leirvik
	Bergen indre
	Høyanger
	Årdalstangen
	Florø
	Måløy
	Ålesund
	Molde
	Kristiansund
	Ørland
	Hummelvik
	Orkanger
	Trondheim

Steinkjer

Stjørdal

Namsos

Mosjøen

Bodø

Narvik

Sortland

Svolvær

Gryllefjord

Harstad

Balsfjord

Finnsnes

Karlsøy

Lyngen

Skjervøy

Tromsø

Hammerfest

Havøysund

Honningsvåg

Alta

Båtsfjord

Vardø

Kjøllefjord

Vadsø

Kirkenes

BILAG II
Dokumentation, som underbygger de påberåbte indrejsegrunde

1. Den dokumentation, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, er som følger:

a) For forretningsrejser:

– indbydelse fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder eller arrangementer af kommerciel eller industriel art eller i tilknytning til tjenesten

– andre dokumenter, der viser, at der er tale om forretningsforbindelser eller kontakter i tilknytning til tjenesten

– adgangskort til messer og kongresser.

b) For rejser i forbindelse med studier eller anden form for uddannelse:

– dokumentation for optagelse på en læreanstalt med henblik på at deltage i teoretiske og praktiske uddannelses- og videreuddannelseskurser

– studiekort eller beviser for fulgte kurser.

c) For turistrejser eller private rejser:

– invitation fra værten

– dokumentation for indkvartering

– bekræftet reservation af en organiseret rejse

– returbillet eller billet til en rundrejse.

d) For personer, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik:

– dokumentation for, at de er indbyggere i grænseområdet, hvis dette ikke er specificeret i rejsedokumentet

– ethvert dokument, der kan berettige hyppig passage af grænsen med henblik på mindre grænsetrafik, f.eks. dokumenter eller attester på familiemæssig tilknytning eller dokumenter, der beviser, at den pågældende ejer ejendom på den anden side af grænsen.

e) For rejser med anden begrundelse:

– indbydelser, tilmeldinger eller programmer

– deltagerbevis, adgangskort, kvitteringer osv.

i forbindelse med arrangementer af politisk, videnskabelig, kulturel, sportslig eller religiøs art, så vidt muligt med angivelse af navnet på den organisation, der inviterer, og opholdets varighed.

2. Formodningen om tilstrækkelige midler til underhold, jf. artikel 5, stk. 1 og 3, baseres f.eks. på besiddelse af kontante midler, rejsechecks, kreditkort og kautionserklæringer. Dokumenter, der beviser, at en person med lovligt ophold i bestemmelsesmedlemsstaten vil forsørge tredjelandsstatsborgeren, kan også udgøre bevis for tilstrækkelige midler til underhold.

3. Når der som anført i artikel 5, stk. 1, litra c), ikke kræves rejseforsikring, jf. del V, punkt 1.4, andet afsnit, tredje led, i Det Fælles Konsulære instrukser, anføres denne fritagelse i rubrikken til nationale oplysninger i forbindelse med visummærkaten ("DER KRÆVES INGEN FORSIKRING").

BILAG III

Vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en tredjelandsstatsborger mindst skal råde over ved grænsepassage

BELGIEN

Ifølge lovgivningen skal det ganske vist kontrolleres, at udlændingen har tilstrækkelige subsistensmidler, men der er ikke fastlagt bindende kriterier.

Den administrative praksis er følgende:

Udlændinge, der bor hos en privatperson

Dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler kan forelægges af den person, der huser udlændingen, i form af en forsørgelsesattest, der skal bekræftes af kommunalforvaltningen i bopælskommunen.

Forsørgelsesattesten vedrører udgifterne til forplejning og logi, lægeudgifter, samt udgifter til udlændingens hjemrejse, hvis denne ikke selv kan afholde disse, og har til formål at undgå, at myndighederne kommer til at afholde disse udgifter. Ansvaret skal overtages af en *kreditværdig* person; er denne udlænding, skal vedkommende være i besiddelse af opholdstilladelse hhv. bopælstilladelse.

I givet fald kan det forlanges, at udlændingen skal fremlægge dokumentation for sine egne midler.

Har udlændingen ingen kreditværdighed, skal han have mindst 38 EUR til rådighed pr. opholdsdag.

Udlændinge, der er indlogeret på hotel

Kan udlændingen ikke dokumentere, at han er kreditværdig, skal han råde over mindst 50 EUR pr. opholdsdag.

I de fleste tilfælde skal vedkommende desuden forelægge rejsehjemmel (flybillet) til returrejse til hjem- eller bopælslandet.

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

De vejledende beløb er fastsat i lov nr. 326/1999 Sb. om udlændinges ophold på Den Tjekkiske Republiks område og i ændringer af en række love.

I henhold til afdeling 5 i loven om udlændinges ophold på Den Tjekkiske Republiks område skal udlændinge på opfordring af politiet fremlægge dokumentation for, at de råder over midler til deres ophold på dette område (afdeling 13), eller en bekræftet indbydelse, der er højst 90 dage gammel at regne fra den dato, hvor politiet bekræftede den (afdeling 15 og 180).

I afdeling 13 anføres følgende:

"Midler til at dække opholdet på Den Tjekkiske Republiks område

1) Med mindre andet anføres nedenfor, skal følgende forelægges for at bevise rådighed over midler til at dække opholdet på Den Tjekkiske Republiks område:

   a) midler, der mindst beløber sig til:

      – 0,5 gange eksistensminimumet i henhold til en særlig retsforskrift om krav for så vidt angår dækning af leveomkostninger og andre basale personlige behov (i det følgende benævnt "subsistensminimum for personlige behov") pr. dag, hvis det samlede ophold ikke overskrider 30 dage

      – 15 gange eksistensminimummet for personlige behov, hvis opholdsperioden på Den Tjekkiske Republiks område overskrider 30 dage, idet denne sum forøges til det dobbelte af eksistensminimummet for hver hele måneds forventet ophold på området

      – 50 gange eksistensminimummet for personlige behov, hvis der er tale om et ophold med henblik på erhvervsmæssige aktiviteter, som samlet er på over 90 dage, eller

      – et dokument, der bekræfter betaling for tjenester i forbindelse med udlændingens ophold på området, eller et dokument, der bekræfter, at der vil blive ydet tjenester vederlagsfrit.

(2) I stedet for midler som omhandlet i nr. 1 kan følgende anvendes til at godtgøre rådighed over midler til opholdet på området:

   a) en erklæring vedrørende en bankkonto i udlændingens navn, som bekræfter, at udlændingen frit kan anvende midler svarende til de i nr. 1 nævnte beløb under sit ophold i Den Tjekkiske Republik, eller

   b) et andet dokument med henblik på at attestere rådighed over midler, f.eks. et gyldigt internationalt anerkendt kreditkort.

(3) En udlænding, der ønsker at studere på Den Tjekkiske Republiks område, kan som bevis for rådighed over midler til dækning af opholdet fremlægge et tilsagn fra en statslig myndighed eller en retlig enhed om, at denne vil dække udlændingens ophold ved at tilvejebringe midler svarende til eksistensminimummet for personlige behov for en måneds forventet ophold eller et dokument, hvori det bekræftes, at alle udgifter i forbindelse med vedkommendes studier og ophold vil blive dækket af den modtagende organisation (skole). Hvis det beløb, der nævnes i tilsagnet, ikke når op på dette beløb, skal udlændingen fremlægge et dokument, der beviser, at vedkommende ejer midler svarende til forskellen mellem eksistensminimummet for personlige behov og beløbet i tilsagnet for den periode, vedkommendes ophold forventes at vare, dog højst 6 gange eksistensminimummet for personlige behov. Dokumentet om midler til ophold kan erstattes af en afgørelse eller en aftale om tildelingen af et stipendium, der er opnået i henhold til en international traktat, som Den Tjekkiske Republik er forpligtet af.

(4) Udlændinge under 18 år skal godtgøre, at de råder over halvdelen af de midler til ophold, som er nævnt i nr. 1.

I afdeling 15 anføres følgende:

"Invitation

Ved en invitation påtager den person, der inviterer en udlænding, sig at dække omkostningerne

a) vedrørende udlændingens leveomkostninger under hele opholdet på Den Tjekkiske Republiks område, indtil området forlades,

b) vedrørende udlændingens indkvartering under hele opholdet på Den Tjekkiske Republiks område, indtil området forlades,

c) vedrørende udlændingens lægeudgifter under hele opholdet på Den Tjekkiske Republiks område, indtil området forlades, og hjemtransport af udlændingen ved sygdom eller dødsfald,

d) til politiet i forbindelse med udlændingens fortsatte ophold på området og i forbindelse med vedkommendes udrejse i tilfælde af administrativ udsendelse."

DANMARK

Det følger af den danske udlændingelov, at en udlænding ved indrejsen skal være i besiddelse af nødvendige midler til sit underhold og til hjemrejsen.

Vurderingen heraf beror i hvert enkelt tilfælde på et konkret skøn, der udøves af indrejsekontrollen ud fra udlændingens økonomiske forhold sammenholdt med oplysninger vedrørende udlændingens muligheder for logi og for hjemrejse.

Til brug for vurderingen af, om en udlænding er i besiddelse af de nødvendige midler til sit underhold, er der administrativt fastsat et beløb. Det følger heraf, at udlændingen som udgangspunkt skal være i besiddelse af 300 kr. pr. døgn.

Endvidere skal udlændingen kunne bevise, at vedkommende har de nødvendige midler til hjemrejsen f.eks. i form af en returbillet.

TYSKLAND

Ifølge § 60, stk. 2, i Ausländergesetz (udlændingelov) af 9. juli 1990 (AuslG) kan en udlænding bl.a. afvises ved grænsen, hvis der foreligger en udvisningsgrund.

Dette er f.eks. tilfældet, hvis en udlænding modtager eller bliver nødt til at modtage social bistand for sig selv, sine familiemedlemmer, der opholder sig på tysk område, eller personer i hans husholdning (§ 46. stk. 6, i AuslG).

Der er ikke fastsat vejledende beløb med henblik på kontrolpersonalet. I praksis skal udlændingen dog mindst råde over et dagligt beløb på 25 EUR. Desuden skal vedkommende have returbillet eller råde over tilsvarende midler.

Dog skal udlændingen, før han nægtes indrejse, have lejlighed til på lovlig vis og inden for en rimelig frist, at tilvejebringe de fornødne finansielle midler til ophold i Forbundsrepublikken, f.eks. ved:

– en bankgaranti udstedt af et tysk pengeinstitut

– en garantierklæring fra værten

– telegrafisk pengeoverførsel

– deponering af et sikkerhedsbeløb hos den udlændingemyndighed, der har kompetence med hensyn til opholdet.

ESTLAND

I henhold til estisk lov skal udlændinge, der ankommer til Estland uden en privat invitation, på anmodning fra grænsevagterne ved indrejsen i landet forelægge bevis for tilstrækkelige finansielle midler til at dække omkostningerne ved vedkommendes ophold i og udrejse fra Estland. Tilstrækkelige finansielle midler for hver dag, der gives tilladelse til, anses for 0,2 gange den månedlige mindsteløn, som republikkens regering har gennemført.

Ellers påtager den person, der har udstedt invitationen, sig ansvaret for udgifterne i forbindelse med udlændingens ophold i og afrejse fra Estland.

GRÆKENLAND

Det er i ministerielt dekret nr. 3011/2/1f af 11. januar 1992 fastsat, hvilket beløb udlændinge, der ikke er EU-statsborgere, skal råde over ved indrejse til Grækenland.

På grundlag af dette dekret kræves ved indrejse til Grækenland af statsborgere fra ikke-EU-medlemsstater, at vedkommende råder over 20 EUR pr. dag (pr. person) i udenlandsk valuta og et mindstebeløb på 100 EUR.

For hvert af udlændingens mindreårige familiemedlemmer skal vedkommende mindst råde over halvdelen af dette beløb pr. dag.

Statsborgere fra ikke-EU-medlemsstater, hvor loven kræver, at græske statsborgere veksler deres valuta ved grænsen, er af hensyn til gensidighedsprincippet underlagt samme krav i Grækenland.

SPANIEN

Udlændinge skal dokumentere, at de råder over tilstrækkelige subsistensmidler, hvis minimumsbeløb er angivet nedenfor:

a) Subsistensmidler for ophold i Spanien: 30 EUR - eller modværdien i udenlandsk valuta - multipliceret med antallet af opholdsdage i Spanien og antallet af medrejsende familiemedlemmer. Størrelsen af det beløb, der skal dokumenteres, skal under alle omstændigheder udgøre mindst 300 EUR pr. person uafhængigt af opholdets planlagte varighed.

b) Ved tilbagerejsen til hjemlandet eller transit gennem et tredjeland skal der forevises billet(ter), der ikke kan overdrages, og som lyder på den rejsendes navn, med angivelse af rejsetidspunktet for det pågældende transportmiddel.

Udlændingen skal som dokumentation for sine subsistensmidler forevise disse - såfremt han råder over dem i kontanter - eller fremvise bekræftede checks, rejsechecks, kvitteringer eller kreditkort eller tilsvarende bankgaranti. Hvis sådan dokumentation ikke kan forelægges, anerkender det spanske grænsepoliti enhver anden dokumentation, som det anser for tilstrækkelig.

FRANKRIG

Det vejledende beløb med hensyn til subsistensmidler, som en udlænding skal have til det påtænkte ophold hhv. sin rejse gennem Frankrig, hvis han rejser til et tredjeland, svarer til den mindsteløn, der er knyttet til den økonomiske vækst (S.M.I.C.), og som udregnes hver dag på grundlag af en sats, der fastlægges den 1. januar i det indeværende år.

Dette beløb tilpasses regelmæssigt i overensstemmelse med udviklingen i leveomkostningerne i Frankrig:

– automatisk, når prisindekset er steget med mere end 2%;

– ved en regeringsbeslutning efter vurdering i den nationale kommission for overenskomstforhandlinger med henblik på at sikre en forhøjelse, der er større end prisudviklingen.

Siden den 1. juli 2002 har det daglige mindstebeløb (SMIC) været 47,80 EUR.

Indehaveren af dokumentation for logi skal råde over et mindstebeløb, der svarer til en halv SMIC-dagssats, for at opholde sig i Frankrig, dvs. 23,90 EUR om dagen.

ITALIEN

Ifølge artikel 4, stk. 3, i "Samlede bestemmelser vedrørende indvandring og betingelser, som udlændinge skal opfylde" nr. 286 af 25. juli 1998 tillader Italien, i overensstemmelse med de forpligtelser, landet har indgået ved tiltrædelsen af visse internationale aftaler, indrejse på landets område af udlændinge, som kan godtgøre, at de er i besiddelse af passende dokumentation, der kan bekræfte formålet med og de nærmere forhold i forbindelse med opholdet, samt at de råder over midler, der er tilstrækkelige til deres underhold under hele opholdet, og, medmindre det drejer sig om opholdstilladelse med henblik på erhvervsmæssigt ophold, også til tilbagerejsen til hjemlandet. Subsistensmidlernes omfang er fastlagt i et direktiv fra indenrigsministeren. Udlændinge kan ikke få indrejsetilladelse til Italien, hvis de ikke opfylder disse krav, eller hvis de anses for at udgøre en trussel imod sikkerheden eller den offentlige orden i Italien eller i en af de stater, med hvilke Italien har undertegnet aftaler om ophævelse af kontrollen ved de indre grænser og om fri bevægelighed for personer, med de begrænsninger og undtagelser, der er fastlagt i disse aftaler.

I direktivet af 1. marts 2000 med titlen: "Fastlæggelse af midler til underhold i forbindelse med udlændinges indrejse og ophold på den italienske stats område" hedder det, at:

a) rådighed over midler til underhold kan dokumenteres ved forevisning af kontanter, bankgarantier, eller garantierklæringer fra forsikringsselskaber eller tilsvarende for-

dringer, vouchers eller dokumenter, der godtgør rådighed over indkomst på italiensk område;

b) de pengebeløb, der er fastsat i dette direktiv, ajourføres årligt på grundlag af nøgletal for de gennemsnitlige årlige prisændringer, der udarbejdes af ISTAT (det italienske institut for statistik) og beregnes på grundlag af det sammensatte forbrugerprisindeks for fødevarer, drikkevarer, transport og bolig;

c) udlændinge skal oplyse, om de råder over en passende bolig på italiensk område og over det beløb, der er nødvendigt til tilbagerejsen til hjemlandet; sidstnævnte kan også dokumenteres ved forevisning af returbillet;

d) de midler til underhold, der som minimum er nødvendige pr. person for udstedelse af visum og for indrejse som turist på italiensk område, fremgår af nedenstående tabel A.

TABEL A
TABEL TIL FASTLÆGGELSE AF DE SUBSISTENSMIDLER, DER KRÆVES FOR INDREJSE SOM TURIST PÅ ITALIENSK OMRÅDE

Rejsens varighed	Antal rejsedeltagere	
	én deltager	to deltagere eller derover
	euro	euro
1-5 dage samlet fast beløb	269,60	212,81
6-10 dage beløb pr. person om dagen	44,93	26,33
11-20 dage fast beløb	51,64	25,82
+ beløb pr. person om dagen	36,67	22,21
over 20 dage fast beløb	206,58	118,79
+ beløb pr. person om dagen	27,89	17,04

CYPERN

I henhold til udlændinge- og indvandringsbekendtgørelserne (bekendtgørelse (9(2)(B)) afhænger udlændinges indrejse med henblik på midlertidigt ophold i republikken af paspolitiets skøn, der udøves i overensstemmelse med Indenrigsministeriets generelle eller specifikke instrukser eller bestemmelserne i ovennævnte bekendtgørelser. Paspolitiet ved grænserne træffer afgørelse i hver enkelt sag under hensyntagen til opholdets formål og varighed, eventuelle hotelreservationer eller indkvartering hos personer, der normalt har bopæl i Cypern.

LETLAND

I artikel 81 i regeringens bekendtgørelse nr. 131 af 6. april 1999 som ændret ved regeringens bekendtgørelse nr. 124 af 19. marts 2002, fastlægges det, at en udlænding eller statsløs person efter anmodning fra en embedsmand ved den statslige grænsekontrol skal forelægge de dokumenter, der er anført i nr. 67.2.2 og 67.2.8 i disse bekendtgørelser:

67.2.2. en bon på ophold på et kursted eller en rejsebon, der er bekræftet i overensstemmelse med Republikken Letlands lovgivningsmæssige bestemmelser, eller et turist-carnet udarbejdet efter en specifik model og udstedt af Sammenslutningen af Touringklubber (AIT)

67.2.8. bekræftelse af visum til én indrejse

67.2.8.1. rejsechecks i konvertible valuta eller kontanter i LVL eller i konvertibel valuta svarende til 60 LVL pr. dag; hvis personen forelægger dokumenter, der beviser, at der allerede er betalt for godkendt indkvartering under hele varigheden af vedkommendes ophold - rejsechecks i en konvertibel valuta eller kontanter i LVL eller i en konvertibel valuta svarende til 25 LVL pr. dag

67.2.8.2. et dokument, der bekræfter reservation af godkendt indkvartering

67.2.8.3. en rundrejsebillet med faste datoer.

LITAUEN

I henhold til artikel 7, stk. 1, i den litauiske lov om udlændinges retsstilling nægtes en udlænding indrejsetilladelse til Republikken Litauen, hvis den pågældende ikke er i stand til at bevise, at han eller hun råder over tilstrækkelige midler til opholdet i Republikken Litauen, til en returbillet eller til at fortsætte til et andet land, som han eller hun har ret til at rejse ind i.

Der er dog ikke fastsat noget vejledende beløb for ovennævnte. Afgørelser herom træffes fra sag til sag alt efter formål, type og varighed af opholdet.

LUXEMBOURG

I luxembourgsk lovgivning fastsættes ikke noget vejledende beløb, som skal kontrolleres ved grænsen. Det afgøres i hvert enkelt tilfælde, om en udlænding råder over tilstrækkelige midler. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til opholdets formål og logiets art.

UNGARN

Der er fastsat et vejledende beløb i udlændingelovgivningen: i henhold til Indenrigsministeriets dekret nr. 25/2001. (XI.21.) kræves der for tiden mindst 1 000 HUF ved hver indrejse.

I henhold til artikel 5 i udlændingeloven (lov nr. XXXIX af 2001 om udlændinges indrejse og ophold) kan de krævede midler til underhold bekræftes ved forevisning af

– ungarsk valuta eller udenlandsk valuta eller ikke-kontante betalingsmidler (f.eks. check, kreditkort, osv.)

– en gyldig privat invitation fra en ungarsk statsborger, en udlænding med opholdstilladelse eller etableringstilladelse eller en retlig enhed, hvis den person, der inviterer udlændingen, erklærer at ville dække udgifterne til logi og indkvartering, sundhedspleje og hjemsendelse (repatriering). Udlændingemyndighedens officielle samtykke vedhæftes invitationen

– bekræftelse på kost og logi, der på forhånd er reserveret og betalt via et rejsebureau (rejsebon)

– andre former for pålideligt bevis.

MALTA

Praksis er at sikre sig, at personer, der rejser ind i Malta, er i besiddelse af et beløb på mindst 20 MTL (48 EUR) pr. dag for hele besøgets varighed.

NEDERLANDENE

Det beløb, der lægges til grund ved kontrol af tilstrækkelige subsistensmidler, som udlændingen skal råde over, andrager 34 EUR pr. person om dagen.

Det nævnte grundlag anvendes fortsat smidigt, da svaret på spørgsmålet om, hvorvidt udlændingen har tilstrækkelige midler, stadig afhænger af flere faktorer, f.eks. opholdets forventede varighed, rejsens formål, den pågældendes personlige forhold osv.

ØSTRIG

I henhold til artikel 52, stk. 2, nr. Z 4, i Fremdengesetz (østrigsk udlændingelov) skal udlændinge afvises ved grænsen, hvis det ved grænsekontrollen fremgår, at de ikke har bopæl i landet og ikke råder over tilstrækkelige midler til at afholde udgifterne til deres ophold og hjemrejse.

Der er dog ikke fastsat vejledende beløb. Alt efter opholdets formål, art og varighed afgøres sagen i hvert enkelt tilfælde. Rede penge og - alt efter omstændighederne - rejsechecks, kreditkort, bankgarantier eller erklæringer om forsørgelse fra personer bosat i Østrig med tilstrækkelig kreditværdighed, kan accepteres som dokumentation i så henseende.

POLEN

De beløb, der kræves i forbindelse med krydsning af landegrænsen, er fastsat i forordning fra Ministeriet for Interne Anliggender og Administration af 20.juni 2002 vedrørende størrelsen af midler til dækning af udgifter ved indrejse, transit, ophold og udrejse for udlændinge, der krydser grænsen til Republikken Polen, og vedrørende detaljerede retningslinjer for dokumentation for besiddelse af disse midler - . Dz.U. 2002, Nr 91, poz. 815).

Følgende beløb er angivet i ovennævnte forordning:

– 100 PLN pr. dag for ophold for personer over 16 år, dog mindst 500 PLN

– 50 PLN pr. dag for ophold for personer under 16 år, dog mindst 300 PLN

– 20 PLN pr. opholdsdag, dog mindst 100 PLN, for personer, der deltager i turistrejser, ungdomslejre, sportskonkurrencer, eller som får dækket opholdsomkostningerne i Polen eller ankommer til Polen med henblik på lægebehandling på et sanatorium

– 300 PLN for personer over 16 år, hvis ophold i Polen ikke overstiger 3 dage (herunder transit),

– 150 PLN for personer under 16 år, hvis ophold i Polen ikke overstiger 3 dage (herunder transit).

PORTUGAL

For at få tilladelse til at indrejse i og opholde sig i Portugal skal udlændinge råde over følgende beløb:

75 EUR - pr. indrejse

40 EUR - pr. opholdsdag.

Der kræves ikke dokumentation for disse beløb, hvis udlændingen kan godtgøre, at der er sørget for kost og logi i den tid, opholdet varer.

SLOVENIEN

70 EUR pr. person for hver dag af det planlagte ophold.

SLOVAKIET

I henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i lov nr. 48/2002 Z.z. om udlændinges ophold, har en udlænding pligt til på anmodning at bevise, at han eller hun er i besiddelse af økonomiske midler til opholdet i konvertibel valuta svarende til mindst halvdelen af den minimumsløn, der er omhandlet i lov nr. 90/1996 Z.z. om minimumsløn med ændringer, beregnet for hver dag af opholdet; en udlænding under 16 år har pligt til at bevise, at han eller hun er i besiddelse af økonomiske midler til opholdet svarende til halvdelen heraf.

FINLAND

Det beløb, der af grænsevagterne lægges til grund ved kontrollen af subsistensmidler, som udlændingen skal råde over, andrager 40 EUR pr. person om dagen.

SVERIGE

Ifølge svensk lov er der ikke fastsat vejledende beløb i forbindelse med grænsepassage. Kontrolmyndigheden afgør i hvert enkelt tilfælde, om udlændingen råder over tilstrækkelige subsistensmidler.

ISLAND

Ifølge islandsk lov skal en udlænding kunne bevise at være i besiddelse af tilstrækkelige midler til sit underhold i Island og til hjemrejsen. I praksis udgør det vejledende beløb 4 000 ISK pr. person. For personer, hvis opholdsudgifter betales af tredjemand, halveres dette beløb. Det samlede minimumsbeløb udgør 20 000 ISK pr. indrejse.

NORGE

Ifølge artikel 27, litra d), i den norske indvandringslov kan enhver udenlandsk statsborger, der ikke kan bevise, at vedkommende råder over tilstrækkelige midler til sit ophold i kongeriget og til sin hjemrejse, eller at vedkommende kan regne med sådanne midler, afvises ved grænsen.

De beløb, der skønnes nødvendige, fastsættes individuelt og der træffes afgørelser i hvert enkelt tilfælde. Der tages hensyn til opholdets varighed, til om den udenlandske statsborger skal bo hos familie eller hos venner, til om vedkommende har rejsehjemmel til sin hjemrejse og til om der er givet en garanti for opholdet (som en vejledning skønnes et beløb på 500 NOK om dagen at være tilstrækkeligt for besøgende, der ikke bor hos familie eller venner).

BILAG IV
Retningslinjer for kontrollen ved godkendte grænseovergangssteder

1. Den minimumskontrol, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, med henblik på at fastslå identiteten på en person, der passerer de ydre grænser, består i en kontrol af identiteten på grundlag af de forelagte eller foreviste rejsedokumenter samt enkel og hurtig kontrol af grænsepassagedokumentets gyldighed og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning.

2. Den indgående kontrol af tredjelandsstatsborger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, omfatter bl.a.:

a) En grundig undersøgelse af:

- det fremlagte dokuments gyldighed og eventuelt af et krævet visum

- dokumentet for tegn på falsk eller forfalskning.

b) Kontrol af, hvor den pågældende er ankommet fra, og hvor han rejser hen, samt af rejsens formål og, om nødvendigt, kontrol af dokumentationen herfor

c) Kontrol af, om den pågældende har tilstrækkelige midler til sit underhold under hele det påtænkte ophold, til hjemrejsen eller til gennemrejsen til et tredjeland, eller om han er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis, og om den pågældende om nødvendigt har en rejseforsikring.

d) Kontrol af, om den pågældende, hans køretøj og de genstande, som han medbringer, udgør en trussel mod en af medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol omfatter bl.a. direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og genstande i Schengen-informationssystemet (SIS) og i de nationale databaser og eventuelt gennemførelse af de foranstaltninger, der anføres i forbindelse med de indberettede oplysninger. Hvis søgningen i SIS giver resultat efter Schengen-aftalens artikel 95 og100, iværksættes først og fremmest den foranstaltning, der er vist på skærmen.

3. Alle grænseovergangssteder (land, sø og luft) registrerer alle tjenesteoplysninger samt alle særlig vigtige oplysninger. Navnlig følgende oplysninger skal registreres:

– navnet på den lokalt ansvarlige grænsevagt og de øvrige personer på hvert hold

– lempelser i personkontrollen i overensstemmelse med artikel 7

– udstedelse ved grænsen af dokumenter, som træder i stedet for pas, visa eller tilladelser

– pågribelser og klager (strafferetlige og administrative overtrædelser)

– nægtelse af ind- og udrejse (antal og nationalitet)

– andre politimæssige og retlige foranstaltninger af særlig betydning

– særlige hændelser.

BILAG V
Retningslinjer for lempelse af kontrollen ved landgrænser

1. De særlige omstændigheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, foreligger, når uforudsete begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne for at nå frem til kontrolstedet urimeligt lange samtidig med, at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt.

2. I tilfælde af lempelser af kontrollen, jf. artikel 7, stk. 1 og 2, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen.

3. En grænsevagt, der foretager en lempelse af grænsekontrollen, bør kunne foretage et skøn. Lempelsen kan kun være midlertidig, skal være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis.

4. Personer, som grænsevagterne kender personligt, og om hvem det på grundlag af en første kontrol ved, at de ikke er indberettet hverken i SIS eller i en national database, og at de er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument, underkastes kun stikprøvekontrol for at fastslå, om de er i besiddelse af dette dokument. Denne bestemmelse tager især sigte på personer, som hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang. Denne gruppe personer bør med uregelmæssige mellemrum uventet underkastes en indgående kontrol.

BILAG VI
Modeller til skilte ved de forskellige baner ved grænseovergangsstederne

Del A

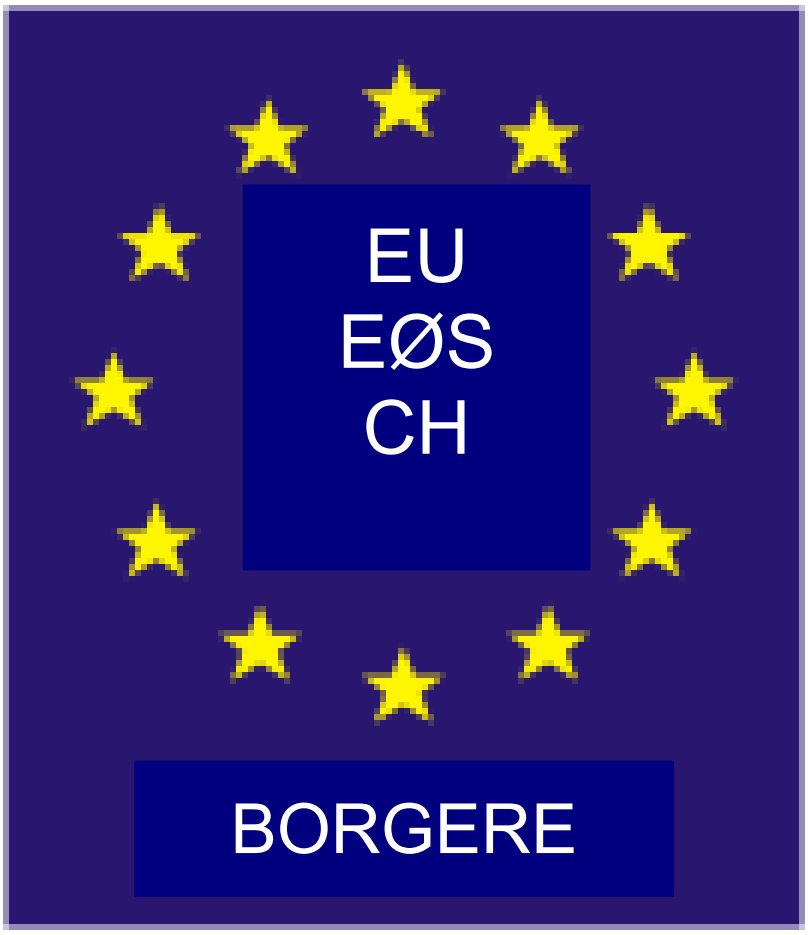

70

70 Logoet finder ikke anvendelse på Island og Norge.

Del B



Del C



71







71 Logoet finder ikke anvendelse på Island og Norge.

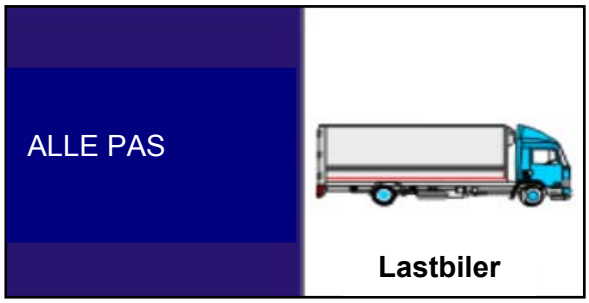
ALLE PAS
Lastbiler

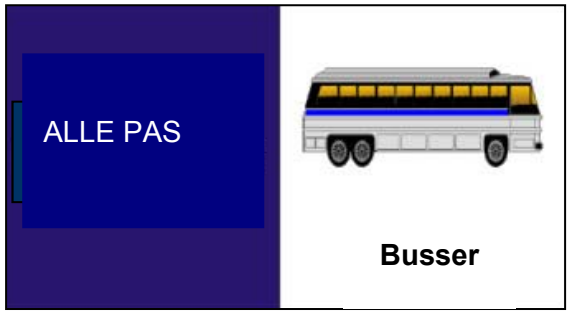
ALLE PAS
Busser

BILAG VII
Retningslinjer for stempling

1. Ved første indrejse skal stemplet så vidt muligt anbringes således, at det dækker visummets kant, uden at oplysningerne på visummet bliver ulæselige, eller de synlige sikkerhedsfeatures på visummærkaten beskadiges. Hvis der skal anbringes flere stempler (f.eks. ved visum til flere indrejser), gøres det på siden over for den side, hvor visummet er anbragt.

Hvis denne side ikke kan bruges, anbringes stemplet på den følgende side.

2. Der benyttes stempler med forskellig form (rektangulært stempel for indrejse, rektangulært stempel med afrundede hjørner for udrejse) til at attestere indrejse og udrejse. Disse stempler indeholder landets kendingsbogstav(er), en angivelse af grænseovergangsstedet, dato, løbenummer samt et piktogram, der angiver, hvilken type grænse der er passeret (land, sø eller luft).

Stemplet omfatter desuden en sikkerhedskode bestående af to tal, der regelmæssigt og mindst én gang om måneden ændres.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at de nationale kontaktpunkter, der er ansvarlige for udvekslingen af oplysninger om sikkerhedskoderne på de indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved grænseovergangssteder, umiddelbart har adgang til oplysninger om de fælles indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved den pågældende medlemsstats ydre grænse, bl.a. oplysninger om

– hvilket stempel der anvendes ved hvilke grænseovergangssteder

– identiteten på den tjenestemand, der har ansvaret for grænsekontrollen, og som stempler på et givet tidspunkt

– den sikkerhedskode, som hvert stempel har på et givet tidspunkt.

Alle anmodninger om oplysninger om de fælles ind- og udrejsestempler skal forelægges ovennævnte nationale kontaktpunkter.

De nationale kontaktpunkter har desuden til opgave straks at videresende oplysninger om stempler, der er blevet væk eller stjålet, til de øvrige kontaktpunkter, Rådets Generalsekretariat og Kommissionen.

BILAG VIII

Del A:
Retningslinjer for nægtelse af indrejse

1. Ved nægtelse af indrejse:

– udfylder grænsevagten den standardformular for nægtelse af indrejse, der er vist ovenfor (Del B), og giver et eksemplar til den tredjelandsstatsborger, der er blevet nægtet indrejse

– stempler grænsevagten passet med et indrejsestempel, der med uudslettelig sort stempelfarve er overstreget med et kryds og skriver overfor ligeledes med uudslettelig blæk det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen for nægtelse af indrejse; listen over disse bogstaver er anført på ovennævnte standardformular for nægtelse af indrejse

– annullerer grænsevagten visummet, hvis han konstaterer, at indehaveren af et visum til kortvarigt ophold er indberettet i SIS som uønsket, ved at påstemple det "ANNULLERET"; de centrale myndigheder skal omgående underrettes om denne beslutning; den procedure, der skal følges, er beskrevet under punkt 2.1 i bilag 14 til De Fælles Konsulære Instrukser

– indfører grænsevagten dette i et register eller noterer det på en liste med angivelse af identitet, nationalitet, referencer på grænsepassagedokumentet samt begrundelse og dato for nægtelsen af indrejse.

– tager grænsevagten, hvis en tredjelandsstatsborger både bør nægtes indrejse og anholdes, kontakt med de kompetente retlige myndigheder for at beslutte, hvilken foranstaltning der skal iværksættes ifølge national ret.

2. Når betingelserne i henhold til artikel 11, stk. 2, for ved grænsen at udstede visum til en tredjelandsstatsborger, der ikke har visum, er opfyldt, udstedes dette ved anbringelse af en mærkat på det rejsedokument, der kan forsynes med et visum. Hvis der ikke er plads på dette dokument, eller hvis det under alle omstændigheder ikke er muligt at anbringe et visum på dokumentet, skal det undtagelsesvis påføres et separat ark, der indsættes i dokumentet. I så tilfælde skal det ensartet udformede ark til påføring af visum, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 333/2002[72], anvendes.

3. Hvis en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, er blevet befordret til grænsen ad land-, sø- eller luftvejen af en transportvirksomhed:

- pålægger grænsevagten transportvirksomheden straks at tage den pågældende statsborger tilbage og befordre vedkommende enten til det tredjeland, han er ankommet fra, eller til det tredjeland, som har udstedt grænsepassagedokumentet, eller til et andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse; såfremt transportvirksomheden ikke omgående kan efterkomme påbuddet om tilbagesendelse, skal den sørge for, at den pågældende omgående befordres til et tredjeland af en anden transportvirksomhed; i overensstemmelse med

[72] EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4.

bestemmelserne i Rådets direktiv (EF) 2001/51/EF[73] skal udgifter til tredjelandsstatsborgerens indkvartering, underhold og tilbagerejse pålægges transportvirksomheden;

- skal grænsevagten, indtil tilbagesendelse kan finde sted, og under iagttagelse af den nationale lovgivning og under hensyn til lokale forhold, træffe passende foranstaltninger til at forhindre, at tredjelandsstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse, indrejser.

[73] EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45.

Del B :
Standardformular for nægtelse af indrejse

Angivelse af medlemsstat

STATENS LOGO **(Angivelse af myndighed)**

_____

[74]

Nægtelse af indrejse ved grænsen

Dag _____ **Kl.** _____ **Grænseovergangssted** _____

Hos undertegnede _____ **befinder sig:**

Efternavn _____ **Fornavn** _____

født den _____ **i** _____ **Køn** _____

Nationalitet _____ **Bopæl** _____

Identitetskort _____ **nr.** _____

udstedt i _____ **den** _____

som er i besiddelse af visum nr._____**type**_____ **udstedt af**

gyldigt fra ____ **til** _____

Gyldighedsperiode (dage) _____ **Begrundelse** _____

og som kommer fra _____ **med** _____ **(det anvendte transportmiddel anføres - f.eks. flyrute-nummer) Den pågældende underrettes herved om, at han/hun nægtes indrejse i henhold til** *(angivelse af gældende national ret)* **med følgende begrundelse:**

[74] Der kræves ikke noget logo for Norge og Island.

☐**(A) Den pågældende er ikke i besiddelse af gyldig rejselegitimation**

☐**(B) er i besiddelse af et falsk/forfalsket/ændret rejsedokument**

☐**(C) er ikke i besiddelse af gyldigt visum**

☐**(D) er i besiddelse af et falsk/forfalsket/ændret visum**

☐**(E) er ikke i besiddelse af dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder**

☐**(F) er ikke i besiddelse af de nødvendige midler til sit underhold med hensyn til det påtænkte ophold og de nærmere omstændigheder eller til tilbagerejsen til hjemlandet eller transitlandet**

☐**(G) er indberettet som uønsket**

☐ **i SIS**

☐ **i det nationale register**

☐**(H) anses for at udgøre en trussel mod en eller flere af EU-medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser (***hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag for nægtelsen af indrejse)*

Bemærkninger

Den pågældende kan indbringe klage over afgørelsen om nægtelse af indrejse i henhold til den nationale lovgivning. Han/hun modtager en kopi af dette dokument. *(hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag for klageretten).*

Udlændingen	**Grænsekontrol-medarbejderen**

BILAG IX
Liste over de nationale tjenester, der har til opgave at føre kontrol ved grænserne

De nationale tjenester, der har til opgave at føre kontrol med grænserne i henhold til hver medlemsstats nationale lovgivning, jf. artikel 13, stk. 2, er:

– for Kongeriget Belgien: Police fédérale/Federale Politie og toldmyndighederne;

– for Den Tjekkiske Republik: Afdelinger af udlændinge- og grænsepolitiet er ansvarlige for personkontrollen ved grænseovergangsstederne, de "grønne" grænser og internationale lufthavne. Tilsvarende grænsetoldsteder er ansvarlige for varekontrollen;

– for Kongeriget Danmark: politiet;

– for Forbundsrepublikken Tyskland: Bundesgrenzschutz, delstaternes told- og politimyndigheder i Bayern, Bremen og Hamborg;

– for Republikken Estland: Grænsevagtstyrelsen (Piirivalveamet) og Toldkommissionen (Tolliamet);

– for Den Hellenske Republik: Ελληνική Αστυνομία (Helliniki Astynomia), Λιμενικό Σώμα (Limeniko Soma), Τελωνεία (Telonia);

– for Kongeriget Spanien: Cuerpo Nacional de Policía, Guardia Civil, Servicios de Aduanas;

– for Den Franske Republik: D.C.P.A.F. (Centraldirektoratet for grænsepolitiet), toldmyndighederne;

– for Den Italienske Republik: Polizia di Stato, Carabinieri, Guarda di Finanza;

– for Republikken Cypern: Αστυνομία Κύπρου (Cyperns politi), Τμήμα Τελωνείων (Told og skat);

– for Republikken Letland: Valsts robežsardze (Statens grænsepoliti), Muita (Toldvæsenet), Sanitārā robežinspekcija (den sanitære grænseinspektion);

– for Republikken Litauen: Statens grænsepoliti under Indenrigsministeriet;

– for Storhertugdømmet Luxembourg: toldmyndighederne, gendarmeriets specialtjeneste i lufthavnen;

– for Republikken Ungarn: Grænsepolitiet;

– for Republikken Malta: Indvandringspolitiet og toldvæsenet;

– for Kongeriget Nederlandene: Koninklijke Marechaussee, toldmyndighederne (told og afgifter), det kommunale politi i Rotterdam (havn);

– for Republikken Østrig: Bundespolizei, gendarmeriet, toldmyndighederne;

– for Republikken Polen: Grænsepolitiet;

– for Den Portugisiske Republik: Serviço de Estrangeiros e Fronteiras, Direcção-Geral de Alfândegas, Brigada Fiscal da Guarda Nacional Republicana;

– for Republikken Slovenien: Grænsepolitiet og toldvæsenet, sidstnævnte kun ved grænseovergangssteder med Republikken Italien og Republikken Østrig;

– for Den Slovakiske Republik: Grænsepolitiet og toldvæsenet;

– for Republikken Finland: grænsekorpset, toldmyndighederne og politiet;

– for Kongeriget Sverige: grænsekontrollen varetages først og fremmet af politiet, der kan bistås af toldmyndighederne, kystbevogtningen og den centrale udlændingemyndighed (Migrationsverket); personkontrol til søs henhører under kystbevogtningen;

– for Republikken Island: Ríkislögreglustjóri (Generaldirektøren for det nationale politi), Lögreglustjórar (cheferne for politikredsene);

– for Kongeriget Norge: kontrollen af de ydre grænser er principielt en del af politiets opgaver; disse opgaver kan i visse tilfælde, på anmodning af chefen for det lokale politi, udføres af toldmyndighederne eller de væbnede styrker (mere præcist kystbevogtningen eller garnisonen i Syd-Varanger); i disse tilfælde udøver de pågældende myndigheder begrænsede politibeføjelser.

BILAG X

Særlige retningslinjer for kontrol af de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser

1. Landgrænser

1.1. Kontrol med vejtrafikken

1.1.1. For at sikre en effektiv personkontrol samtidig med en sikker og smidig afvikling af vejtrafikken skal trafikken ved grænseovergangsstederne reguleres på hensigtsmæssig vis. Om nødvendigt bør der foretages omlægning og afspærring af trafikken under hensyn til aftalerne om placering af de nationale kontrolkontorer i samme bygningskompleks.

1.1.2. Ved landgrænserne kan medlemsstaterne, hvis de finder det hensigtsmæssigt, og hvis forholdene tillader det, i overensstemmelse med artikel 8 indrette kontrolbaner ved bestemte grænseovergangssteder.

Under særlige forhold, eller når trafiksituationen og infrastrukturens tilstand nødvendiggør det, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne på et hvilket som helst tidspunkt suspendere anvendelsen af separate kontrolbaner.

Medlemsstaterne kan samarbejde med nabolandene om indretningen af separate kontrolbaner ved overgangsstederne ved de ydre grænser.

1.1.3. Hvis en medlemsstat beslutter at indrette separate kontrolbaner, finder bestemmelserne i artikel 8, stk. 2 og 3, om minimumsoplysninger på skiltene anvendelse.

Der kan planlægges og indrettes særlige kontrolbaner for personer, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik.

1.1.4. Personer, der er kørende, kan som hovedregel blive i køretøjet, medens kontrollen foretages. Kontrollen skal finde sted uden for kontrolkontoret ved siden af køretøjet. Den indgående kontrol skal, hvis de lokale forhold tillader det, finde sted uden for vejbanen på dertil indrettede steder. Af hensyn til personalets sikkerhed skal kontrollen foretages af mindst to grænsevagter.

I tilfælde af meget tæt trafik skal passagerne i lokale rutebiler først kontrolleres, for så vidt de lokale forhold tillader det.

1.2. Kontrol med jernbanetrafikken

1.2.1. Kontrol med jernbanetrafikken kan udføres på to måder:

– på den første ankomst- eller afgangsbanegård på en medlemsstats område

– i toget under kørslen.

Denne kontrol bør foretages under hensyn til bestemmelserne i aftalerne om placering af de nationale kontrolkontorer i samme bygningskompleks.

1.2.2. For at lette trafikken med internationale passagertog kan de medlemsstater, som toget kører igennem, efter fælles overenskomst beslutte, at kontrollen af passagerer fra tredjelande udføres på bestemmelsesbanegårdene og/eller i toget på strækningen mellem disse banegårde, såfremt passagererne bliver i toget på den (de) forudgående banegård(e).

Hvis jernbaneselskabet for så vidt angår internationale passagertog, der kommer fra tredjelande, og som har flere mellemstationer på medlemsstaternes område, kan optage passagerer, som udelukkende rejser på den resterende strækning i Schengen-området, underkastes disse passagerer en indrejsekontrol enten på bestemmelsesbanegården eller i toget,

I modsat retning underkastes passagererne en udrejsekontrol på lignende vilkår.

1.2.3. De passagerer, der ønsker at rejse med toget på medlemsstaternes område, jf. punkt 1.2.2, skal inden afrejsen klart informeres om, at de kan blive kontrolleret under rejsen eller på bestemmelsesbanegården.

1.2.4. Når det drejer sig om personer, som rejser med sove- eller liggevogn, skal grænsepassagedokumenterne i princippet kontrolleres i konduktørens tjenestekupé, forudsat at konduktøren har indsamlet dokumenterne under overholdelse af de forskrifter, som gælder for ham, og stiller dem til rådighed for kontrollen. Det kontrolleres indledningsvis, om grænsepassagedokumenterne foreligger for alle rejsende, ved at sammenholde disse dokumenter med listen over optagne og/eller reserverede pladser. Der skal med uregelmæssige mellemrum, eller når der foreligger særlige grunde, foretages identitetskontrol af de togrejsende, om muligt i konduktørens nærvær.

1.2.5. Den grænsevagt, som lokalt er ansvarlig for kontrollen, kan kræve, at vognenes hulrum inspiceres med uregelmæssige mellemrum eller af særlige grunde, om nødvendigt med bistand fra togføreren, for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som er underkastet grænsepolitiets kontrol.

1.2.6. Når der er grunde til at formode, at der i toget befinder sig efterlyste personer, personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandsstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, underretter grænsevagten, hvis han ikke kan gribe ind efter de nationale bestemmelser, medlemsstaterne, mod eller gennem hvis område toget kører.

2. Luftgrænser

2.1. Retningslinjer for kontrollen i internationale lufthavne

2.1.1. De relevante myndigheder træffer i samarbejde med lufthavnsmyndighederne de nødvendige foranstaltninger for at sikre en fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra interne fly og passagerstrømmen fra andre fly. Med henblik herpå skal der i alle internationale lufthavne etableres hensigtsmæssige infrastrukturer.

2.1.2. Personkontrollen, herunder kontrol af håndbagagen, skal finde sted efter følgende procedure:

a) Passagerer, der ankommer med fly fra et tredjeland, underkastes indrejsekontrol i den lufthavn, hvortil flyet ankommer fra det pågældende tredjeland, inden de påbegynder en intern flyvning. Passagerer fra interne flyvninger, der flyver videre til et tredjeland

(transferpassagerer), underkastes udrejsekontrol i den lufthavn, hvorfra flyet afgår til det pågældende tredjeland.

b) For så vidt angår flyvninger til eller fra tredjelande uden transferpassagerer og flyvninger med flere mellemlandinger i medlemsstaternes lufthavne uden flyskift, gælder følgende:

i) Passagerer fra flyvninger til eller fra tredjelande uden forudgående eller efterfølgende transfer på medlemsstaternes område er underkastet indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

ii) Passagerer fra flyvninger til eller fra tredjelande med flere mellemlandinger på medlemsstaternes område uden flyskift (transitpassagerer), uden at passagerer kan stige om bord på den strækning, der ligger på Schengen-området, underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

iii) Hvis luftfartsselskabet for så vidt angår flyvninger fra tredjelande med flere mellemlandinger på medlemsstaternes område kan optage passagerer, der udelukkende rejser på den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangslufthavnen og indrejsekontrol i ankomstlufthavnen.

Kontrol af passagerer, der under disse mellemlandinger allerede befinder sig om bord på flyet og ikke er steget om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i overensstemmelse med litra a). Den modsatte procedure finder anvendelse på flyvninger af denne kategori, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

2.1.3. Personkontrol gennemføres uden for flyet. For at sikre, at passagererne kan kontrolleres efter bestemmelserne i artikel 6-11 i de lufthavne, der er udpeget som godkendte grænseovergangssteder, skal passagererne efter aftale med lufthavnsmyndighederne og luftfartsselskabet føres til lokaler, der er indrettet til kontrol.

Lufthavnsmyndighederne skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre personer, der ikke har adgang til de forbeholdte områder, f.eks. transitområdet, i at komme ind på eller forlade disse.

2.1.4. Hvis et fly i international lufttrafik på grund af force majeure eller overhængende fare eller efter instrukser fra myndighederne skal lande på et område, der ikke er godkendt som grænseovergangssted, må flyet kun fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsekontrolmyndighederne og toldmyndighederne. Det samme gælder, når et udenlandsk fly lander uden tilladelse. Under alle omstændigheder finder bestemmelserne i artikel 6-11 anvendelse på kontrollen af passagerer på disse fly.

2.2. Retningslinjer for kontrollen på flyvepladser

2.2.1. Det bør sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6-11 på flyvepladser, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den pågældende nationale ret, men hvor internationale flyvninger er tilladt.

2.2.2. På flyvepladser kan man undlade at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og internationale flyvninger, uden at dette påvirker bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart[75]. Når trafikmængden ikke kræver det, er det ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede på flyvepladser, for så vidt det er sikret, at personalet kan være til rådighed på stedet i tide, hvis det bliver nødvendigt.

2.2.3. Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, skal lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid underrette grænsekontrolmyndighederne om, at et fly i international lufttrafik ankommer eller afgår. Det er tilladt at benytte hjælp fra politiet, hvis dette er muligt ifølge national ret.

2.3. Retningslinjer for kontrollen af privatfly

2.3.1. Ved private flyvninger skal flykaptajnen før afgang sende grænsekontrol-myndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i den medlemsstat, hvor flyet først lander, en generel erklæring med flyveplanen i overensstemmelse med bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart, og oplysninger om passagernes identitet.

2.3.2. Hvis et fly under privat flyvning fra et tredjeland til en medlemsstat mellemlander på de øvrige medlemsstaters område, skal de relevante myndigheder i indrejsemedlemsstaten foretage en personkontrol og påføre et indrejsestempel på den generelle erklæring, der er omhandlet under punkt 2.3.1.

2.3.3. Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, at et fly kommer fra eller udelukkende er på vej til medlemsstaternes område uden landing på et tredjelands område, skal de relevante myndigheder i lufthavne og på flyvepladser foretage en personkontrol i overensstemmelse med punkt 2.1 og 2.2.

2.3.4. Ind- og udrejsereglerne for svævefly, ultralette fly, helikoptere og hjemmelavede fly til korte afstande samt luftballoner fastsættes i den nationale lovgivning og eventuelt i bilaterale aftaler.

3. Søgrænser

3.1. Retningslinjer for general kontrol af skibstrafik

3.1.1 Kontrollen gennemføres i ankomst- eller afsejlingshavnen om bord på skibet eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af havnen. I overensstemmelse med de aftaler, der er indgået herom, kan kontrollen dog gennemføres under rejsen eller på et tredjelands område ved skibets ankomst eller afrejse.

Formålet med kontrollen er at sikre, at både besætningen og passagererne opfylder betingelserne i artikel 5, jf. dog bestemmelserne i artikel 17. stk. 1, litra b).

3.1.2. Under særlige og uforudsete omstændigheder kan der i overensstemmelse med artikel 7 foretages lempelser i kontrollen med skibstrafikken.

---

[75] EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

3.1.3. Skibsføreren skal opstille en liste i to eksemplarer over besætningen og om nødvendigt over passagerer i henhold til retningslinjerne i direktiv (EF) 98/41/EF[76]. Ved ankomsten til havnen forelægger han denne (eller disse) lister(r) for det relevante kontrolpersonale med henblik på den kontrol, der skal foregå enten om bord på skibet eller i umiddelbar nærhed af det. Hvis denne (eller disse) liste(r) på grund af force majeure ikke kan afleveres til kontrolpersonalet, skal der sendes en kopi heraf til grænsekontrolstedet eller til den kompetente søfartsmyndighed, som straks skal sørge for at videresende den til grænsekontrolmyndighederne.

Skibsføreren eller i hans sted den skibsagent, der repræsenterer rederiet, har ikke pligt til at føre en passagerliste, når der er tale om færger i rutefart.

3.1.4. En af de to lister forsynet med kontrolpersonalets underskrift skal leveres tilbage til skibsføreren, som skal kunne fremvise den på simpelt forlangende, så længe anløbet varer.

3.1.5. Skibsføreren eller den fysiske eller juridiske person, der repræsenterer rederen på stedet i alle spørgsmål vedrørende skibets udrustning ("skibsagenten") skal uden ophold give meddelelse om alle ændringer i besætningens sammensætning eller antallet af passagerer.

Endvidere skal skibsføreren straks, og om muligt inden skibet anløber havn, give de kompetente myndigheder meddelelse om blindpassagerer om bord. Disse forbliver dog under skibsførerens ansvar.

3.1.6. Skibsføreren skal i god tid og i henhold til direktiv (EF) nr. 98/41/EF og gældende bestemmelser i den pågældende havn underrette grænsekontrolmyndighederne om skibets afrejse; hvis han ikke er i stand til at underrette disse myndigheder, skal han underrette den kompetente søfartsmyndighed. Disse instanser skal have det andet eksemplar af listen eller listerne tilbage, udfyldt og underskrevet.

3.2. Specifikke retningslinjer for bestemte typer skibsfart

Krydstogtskibe

3.2.1. Hvis et krydstogtskib anløber flere havne efter hinanden på medlemsstaternes område uden at anløbe en havn uden for dette område, gennemføres kontrollen principielt kun i den første og sidste havn på en medlemsstats område.

Afhængig af vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring kan der dog også foretages kontrol i andre mellemliggende havne.

3.2.2. Under alle omstændigheder skal passagerlisten fremlægges ved afsejlingen fra en havn til den følgende ankomsthavn, hvor de relevante myndigheder systematisk foretager mindst en administrativ kontrol.

3.2.3. Hvis der er grund til at nægte ombordværende personer indrejse på en medlemsstats område, skal kontrolmyndighederne sikre, at de pågældende personer ikke kommer ind på medlemsstatens område ved at holde dem enten om bord eller i et dertil indrettet område.

---

[76] EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35.

Lystfartøjer

3.2.4. Medlemsstaterne kræver af lystfartøjer, der kommer fra en anden anlægshavn end deres egen til en godkendt ankomsthavn, at der ved såvel indrejse som udrejse foretages kontrol af de ombordværende personer.

3.2.5. Personer, der foretager lystsejlads frem og tilbage på samme dag eller over et kort tidsrum, fra den sædvanlige anlægshavn på en medlemsstats område, og som er kendt af havnemyndighederne, er ikke underkastet systematisk kontrol. Afhængig af vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring, og hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, skal der foretages personlig stikprøvekontrol og/eller fysisk undersøgelse af skibet.

3.2.6. Hvis et lystfartøj undtagelsesvis ønsker at anløbe en havn, som ikke er et godkendt grænseovergangssted, skal kontrolmyndighederne underrettes, om muligt inden og under alle omstændigheder ved skibets ankomst. Oplysning om passagererne gives ved at aflevere en liste over alle personer om bord til havnemyndighederne. Denne liste skal stå til rådighed for kontrolmyndighederne.

Hvis lystfartøjet på grund af force majeure på samme måde er nødt til at anløbe en anden havn end et godkendt grænseovergangssted, skal havnemyndighederne tage kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste godkendte indrejsehavn for at give meddelelse om skibets ankomst.

3.2.7. I forbindelse med kontrollen skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på alle de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument sendes til myndighederne i godkendte anløbs- og udgangshavne. Så længe skibet opholder sig i en af medlemsstaternes territorialfarvand, skal et eksemplar af denne liste opbevares sammen med skibsdokumenterne.

Kystfiskeri

3.2.8. Besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller næsten dagligt lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn på medlemsstaternes område uden at anløbe en havn på et tredjelands område, skal ikke underkastes kontrol. Der skal dog tages hensyn til vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring, bl.a. hvis tredjelandets kyster befinder sig i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats kyster, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages stikprøvekontrol. Afhængig af risicienes størrelse skal der foretages personkontrol og/eller fysisk undersøgelse af fartøjet.

3.2.9. Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn på en medlemsstats område, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende sømænd.

Skibsføreren skal om nødvendigt give de relevante myndigheder meddelelse om alle ændringer af besætningslisten og om, hvorvidt der eventuelt er passagerer om bord.

Færger, der ikke sejler i rutefart

3.2.10. Passagerer fra færger, der ikke sejler i rutefart, jf. artikel 2, er underkastet kontrol. Følgende regler finder anvendelse:

a) Kontrollen af dels tredjelandsstatsborgere, dels borgere, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, skal foretages separat. Infrastrukturen skal i henhold til artikel 8 indrettes med henblik herpå alt efter de eksisterende muligheder.

b) Fodgængere skal kontrolleres separat.

c) Passagerer i private køretøjer kontrolleres, mens de sidder i bilen.

d) Buspassagerer skal behandles på samme måde som fodgængere. De skal forlade bussen for at blive kontrolleret.

e) Kontrol af chauffører og eventuelle ledsagere foregår i køretøjet. Denne kontrol skal i princippet foregå separat fra kontrollen med de øvrige passagerer.

f) Der skal installeres tilstrækkelig mange kontrolsteder til, at kontrollen kan foregå hurtigt. Der skal eventuelt oprettes endnu en kontrollinje.

g) Passagerkøretøjer, eventuelt lasten samt andre transporterede genstande skal mindst underkastes stikprøvekontrol, navnlig for at afsløre ulovlige indvandrere.

h) Besætningsmedlemmer på færger i rutefart behandles på samme måde som besætningsmedlemmer på handelsskibe.

3.3. Indlandsskibsfart

3.3.1. Ved "indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse" forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejlads af alle typer både og flydende materiel på floder, kanaler og søer.

3.3.2. På både, der anvendes til erhvervssejlads, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på båden.

3.3.3. De relevante bestemmelser under punkt 3.1 og 3.2 anvendes analogt på kontrollen med den skibsfart, der er omhandlet i dette kapitel.

BILAG XI
Særordninger for bestemte kategorier af personer

1. Flypiloter og andre besætningsmedlemmer

1.1. Indehavere af et pilotcertifikat eller et flybesætningsbevis (Crew Member Certificate), som omhandlet i bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, kan under udøvelsen af deres arbejde og på grundlag af disse dokumenter:

- gå om bord eller fra borde i en lufthavn, hvor der mellemlandes, eller i en ankomstlufthavn på en medlemsstats område

- rejse ind i den kommune, som den lufthavn, hvor der mellemlandes, eller ankomstlufthavnen henhører under på en medlemsstats område

- ved brug af et hvilket som helst transportmiddel tage til en lufthavn på en medlemsstats område for der at gå om bord i et fly med afgang fra denne lufthavn.

1.2. Bestemmelserne i artikel 6 og 11 finder anvendelse på kontrollen af flybesætninger. Flybesætningen skal så vidt muligt kontrolleres først. Kontrollen finder sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er specielt beregnet hertil. En besætning, som kontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, kan eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.

2. Sømænd

2.1. Sømænd, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Genève-konventionen af 19. juni 2003 (nr. 185), London-konventionen af 9. april 1965 og de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning kan gå i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner uden at henvende sig til et grænseovergangssted. De skal dog være opført på deres skibs besætningsliste, der i forvejen er blevet kontrolleret af de relevante myndigheder.

Afhængig af vurderingen af bl.a. risikoen for ulovlig indvandring og de sikkerhedsmæssige risici skal de relevante myndigheder desuden foretage en visuel kontrol af sømændene, inden de går i land.

Såfremt en sømand udgør en trussel mod den offentlige orden, folkesundheden eller den nationale sikkerhed, kan vedkommende nægtes ret til at gå i land.

2.2. Sømænd, som agter at opholde sig uden for de kommuner, der ligger i nærheden af havnene, skal opfylde betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område som fastsat i artikel 5, stk. 1.

2.3. Ved fravigelse af bestemmelserne under punkt 2.2 kan indehavere af et identitetsdokument for søfolk få tilladelse til at indrejse på medlemsstaternes område i følgende tilfælde, selv om de ikke opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra b) og c):

a) påmønstring af et skib, der allerede er fortøjet, eller som umiddelbart ventes til en havn i medlemsstaterne

b) transit til et tredjeland eller tilbagerejse til hjemlandet

c) nødstilfælde eller nødvendighed (sygdom, afskedigelse, kontraktudløb osv.).

I sådanne tilfælde kan indehavere af et identitetsdokument for søfolk, der på grund af deres nationalitet er visumpligtige, og som ikke har visum, når de rejser ind på en medlemsstats område, i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 415/2003 få udstedt et visum ved grænsen.

Grænsevagterne skal under alle omstændigheder kontrollere, at de pågældende sømænd har et gyldigt rejsedokument, ikke er indberettet som uønskede personer og ikke udgør en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed og folkesundhed. Grænsevagterne skal desuden, om nødvendigt og hvor dette er relevant, kontrollere følgende supplerende dokumenter:

– skriftlig erklæring fra rederen eller den pågældende skibsagent

– skriftlig erklæring fra de kompetente diplomatiske eller konsulære myndigheder

– beviser, som er indhentet under punktundersøgelser hos politiet eller eventuelt hos andre kompetente myndigheder

– kontrakt, der er attesteret med stempel fra søfartsmyndighederne.

3. Personer, som er indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

3.1. Personer, som er indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas udstedt af stater eller regeringer, der er anerkendt af medlemsstaterne, samt personer, der er i besiddelse af dokumenter udstedt af internationale organisationer, jf. punkt 3,4, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få særbehandling og forrang for andre rejsende ved grænsekontrollen; dog er de eventuelt stadig underlagt visumpligt.

Indehavere af disse dokumenter skal normalt ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige midler til deres underhold.

3.2. Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan kontrolpersonalet forlange, at vedkommende beviser sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan personalet om nødvendigt søge oplysninger ved direkte henvendelse til udenrigsministeriet.

3.3. Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på medlemsstaternes område ved fremvisning af det kort, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, og deres grænsepassagedokument. Endvidere må grænsevagterne under ingen omstændigheder nægte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas indrejse på medlemsstaternes område uden først at have konsulteret de kompetente nationale myndigheder. Dette gælder ligeledes, når den pågældende er indberettet i SIS.

3.4. De dokumenter udstedt af internationale organisationer med de formål, der er anført under afsnit 3.1, er bl.a. følgende:

– laissez-passer fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationers personale på grundlag af konventionen om rettigheder og immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947

– passerseddel fra Det Europæiske Fællesskab (EF)

– passerseddel fra Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)

– legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær

– dokumenter udstedt af et NATO-hovedkvarter (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en individuel eller kollektiv tjenstlig ordre).

4. Grænsearbejdere

4.1. Retningslinjerne for kontrollen med grænsearbejdere er fastsat i de generelle bestemmelser om grænsekontrol, navnlig artikel 6 og 11. Der kan dog i overensstemmelse med punkt 7 foretages lempelser af kontrollen.

4.2. Når en medlemsstat beslutter at fastsætte regler for mindre grænsetrafik, finder de praktiske lempelser, der er fastsat inden for rammerne af denne ordning, jf. artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 9, stk. 2, litra d), automatisk anvendelse på grænsearbejdere.

5. Mindreårige

5.1. Mindreårige, der passerer de ydre grænser, er omfattet af samme ind- og udrejsekontrol som voksne, jf. artikel 6-11.

5.2. I tilfælde af ledsagede mindreårige skal grænsevagten også kontrollere, om den person, der ledsager den mindreårige, har forældremyndigheden over denne, bl.a. når den mindreårige kun ledsages af én voksen, og der er en alvorlig grund til at tro, at den mindreårige ulovligt er blevet fjernet fra den person, der lovligt har forældremyndigheden over den mindreårige.

I sidstnævnte tilfælde skal grænsevagten have særskilte samtaler med dels den mindreårige, dels den ledsagende voksne for at afsløre, om der eventuelt ikke er sammenhæng eller modsigelser i den givne oplysninger.

5.3. Kontrolpersonalet skal være særlig opmærksom på mindreårige, som rejser alene. Det skal gennem en indgående kontrol af rejsedokumenter og -bilag sikre sig, at de mindreårige ikke forlader området imod de personers vilje, som har forældremyndigheden over dem.

BILAG XII
Modeller til kort udstedt af udenrigsministerierne

[Dette anneks vil blive send separat på CD-Rom]

BILAG XIII
Sammenligningstabel

Bestemmelserne i denne forordning	**Bestemmelser, der er erstattet via Schengen-konventionen, Den Fælles Håndbog og andre afgørelser truffet af Schengen-Eksekutivkomitéen (SCH/Com-ex)**
Afsnit I **Almindelige bestemmelser**	
Artikel 1 Formål	---
Artikel 2 Definitioner	[*Denne artikel gengiver hele artikel 1 i Schengen-konventionen, men erstatter den ikke*[*]].
Artikel 3 Anvendelsesområde	---
Afsnit II **De ydre grænser**	
Kapitel I **Passage af de ydre grænser og indrejsebetingelser**	
Artikel 4 Passage af de ydre grænser	Artikel 3 i Schengen-konventionen Punkt 1, 1.2, 1.3 (1.3-1.3.3.), del I i Den Fælles Håndbog
Artikel 5 Indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere	Artikel 5, stk. 1 og 3 i Schengen-konventionen Punkt 2, 2.1 og 4.1 i del I i Den Fælles Håndbog; punkt 1.4.8, 1.4.9 og 6.2 i del II i Den Fælles Håndbog

[*] På grundlag af Rådets afgørelse nr. 1999/436/EF om fastsættelse af retsgrundlaget for hver af de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne, "definitionerne [*i konventionens artikel 1*] finder anvendelse på alle Schengen-konventionens artikler", der har hjemmel i traktaterne. Derfor kan et instrument, der har hjemmel i EF-traktatens artikel 62 ikke ændre eller erstatte definitioner, der også finder anvendelse på andre artikler, der har et andet retsgrundlag (herunder i EU-traktaten).

Kapitel II **Kontrol ved ydre grænser og nægtelse af indrejse**	
Artikel 6 Personkontrol ved de godkendte grænseovergangssteder	Artikel 6, stk. 1 og 2, (litra a)-d)) i Schengen-konventionen Punkt 4 i del I i Den Fælles Håndbog Punkt 1 og 1.2 i del II i Den Fælles Håndbog
Artikel 7 Lempelse af kontrollen	Artikel 6, stk. 2, litra e), i Schengen-konventionen Punkt 1.3.5 (første sætning) i del II i Den Fælles Håndbog (se bilag V).
Artikel 8 Indretning af separate kontrolbaner samt skiltning	Afgørelse SCH/Com-ex (94)17, rev. 4
Artikel 9 Stempling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter	Punkt 2.1.1, 2.1.2, 2.1.5 og 2.1.6 i del II i Den Fælles Håndbog
Artikel 10 Overvågning mellem grænseovergangsstederne	Artikel 6, stk. 3, i Schengen-konventionen Punkt 2.2. (2.2.1-2.2.4) i del II i Den Fælles Håndbog
Artikel 11 Nægtelse af indrejse	Artikel 5, stk. 2, i Schengen-konventionen Punkt 1.4.1, 1.4.2 og 5.6 i del II i Den Fælles Håndbog
Kapitel III **Ressourcer til grænsekontrol og samarbejde mellem medlemsstaterne**	
Artikel 12 Ressourcer til grænsekontrol	Artikel 6.4 og 6.5 i Schengen-konventionen
Artikel 13 Gennemførelse af kontrolforanstaltninger	Punkt 1.1.1 (undtagen den del, der er medtaget i bilag IX) og 1.1.2 i del II i Den Fælles Håndbog

Artikel 14 Samarbejde mellem medlemsstaterne	Artikel 7 i Schengen-konventionen Punkt 4, 4.1 og 4.2 i del II i Den Fælles Håndbog
Artikel 15 Fælles kontrol	---
Kapitel IV **Specifikke retningslinjer for kontrol og særordninger**	
Artikel 16 Specifikke retningslinjer for kontrol af de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der benyttes til passage af de ydre grænser	---
Artikel 17 Særordninger	---
Afsnit III **De indre grænser**	
Kapitel I **Ophævelse af kontrol ved de indre grænser**	
Artikel 18 Passage af de indre grænser	Artikel 2, stk. 1, i Schengen-konventionen
Artikel 19 Kontrol inden for medlemsstaternes område	Artikel 2, stk. 3, i Schengen-konventionen
Kapitel II **Beskyttelsesklausul**	
Artikel 20 En medlemsstats genindførelse af kontrollen ved de indre grænser	Artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen

Artikel 21 Normal procedure	Afgørelse SCH/Com-ex (95)20, rev. 2
Artikel 22 Hasteprocedure	
Artikel 23 Procedure for forlængelse af kontrollen ved de indre grænser	
Artikel 24 Fælles genindførelse af kontrollen ved de indre grænser på grund af en grænseoverskridende terrortrussel	---
Artikel 25 Kontrolforanstaltninger ved anvendelse af beskyttelsesklausulen	---
Artikel 26 Rapport om genindførelsen af kontrollen ved de indre grænser	---
Artikel 27 Oplysninger til offentligheden	---
Artikel 28 Fortrolighed	---
Afsnit IV **Afsluttende bestemmelser**	
Artikel 29 Ændring af bilagene	---
Artikel 30 Udvalg	Artikel 8 i Schengen-konventionen Forordning (EF) nr. 790/2001
Artikel 31 Ikke-anvendelse i visse områder	---

Artikel 32 Indberetning fra medlemsstaterne	---
Artikel 33 Rapport om anvendelsen af forordningens afsnit III	---
Artikel 34 Bortfald og ophævelser	---
Artikel 35 Ikrafttrædelse	---
BILAG I Godkendte grænseovergangssteder	Bilag 1 i Den Fælles Håndbog
BILAG II Dokumentation, som underbygger de påberåbte indrejsegrunde	Punkt 4.1.1 (4.1.1.1-4.1.1.4) og 4.1.2 i del I i Den Fælles Håndbog
BILAG III Vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en tredjelandsstatsborger mindst skal råde over ved grænsepassage	Bilag 10 i Den Fælles Håndbog
BILAG IV Retningslinjer for kontrollen ved godkendte grænseovergangssteder	Punkt 1.3.1, 1.3.2 og 2.3 i del II i Den Fælles Håndbog
BILAG V Retningslinjer for lempelse af kontrollen ved landgrænser	Punkt 1.3.4 (anden sætning), 1.3.5.1, 1.3.5.2 og 1.3.5.3 i del II i Den Fælles Håndbog
BILAG VI Modeller til skilte ved de forskellige baner ved grænseovergangsstederne	---
BILAG VII Retningslinjer for stempling	Punkt 2.1.3 og 2.1.4 i del II i Den Fælles Håndbog

BILAG VIII Del A: Retningslinjer for nægtelse af indrejse Del B: Standardformular for nægtelse af indrejse	Punkt 1.4.1a, 1.4.3., 1.4.4, 1.4.5 og 1.4.6 i del II i Den Fælles Håndbog Punkt 5.2 i del II i Den Fælles Håndbog
BILAG IX Liste over de nationale tjenester, der i henhold til hver medlemsstats lovgivning har til opgave at føre kontrol ved grænserne	Punkt 1.1.1. i del II i Den Fælles Håndbog (undtagen bestemmelserne i artikel 13)
BILAG X Særlige retningslinjer for kontrol af de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser	
Punkt 1- Landgrænser	
Punkt 1.1 - Kontrol med vejtrafikken	Punkt 3.1 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 1.2 - Kontrol med jernbanetrafikken	Punkt 3.2 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 2 - Luftgrænser	
Punkt 2.1 - Retningslinjer for kontrollen i internationale lufthavne	Punkt 3.3, 3.3.1-3.3.4 i del II i Den Fælles Håndbog Afgørelse SCH/Com-ex (94)17, rev. 4
Punkt 2.2 - Retningslinjer for kontrollen med flyvepladser	Punkt 3.3.6 i del II i Den Fælles Håndbog Afgørelse SCH/Com-ex (94)17, rev. 4
Punkt 2.3. – Retningslinjer for kontrollen af privatfly	Punkt 3.3.5 og 3.3.7 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 3- Søgrænser	
Punkt 3.1 - Retningslinjer for general kontrol af skibstrafikken	Punkt 3.4.1, 3.4.2 og 3.4.3 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 3.2 - Specifikke retningslinjer for bestemte typer skibsfart	Punkt 3.4.4 (3.4.4.1-3.4.4.5) i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 3.3 - Indenlandsskibsfart	Punkt 3.5 i del II i Den Fælles Håndbog

BILAG XI Særordninger for bestemte kategorier af personer	
Punkt 1 - Flypiloter og andre besætningsmedlemmer	Punkt 6.4 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 2 - Sømænd	Punkt 6.5 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 3 - Personer, som er indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer	Punkt 6.6 og 6.11 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 4 - Grænsearbejdere	Punkt 6.7 i del II i Den Fælles Håndbog
Punkt 5 - Mindreårige	Punkt 6.8 i del II i Den Fælles Håndbog
BILAG XII Modeller til kort udstedt af udenrigsministerierne	Bilag 13 i Den Fælles Håndbog
BILAG XIII Sammenligningstabel	---